

20
FILLÉR

Délibáb

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 6 pengő 84 fillér, egy hónapra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 1.50 Kc., Jugoszláviában 2.50 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 lira 40 centesimo, Franciaországban 1.50 Frs. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefón: 14-23-39, 14-23-50.

„Vajjon bemegetne ez a francia hölgy
kutyáival egy pesti kávéházba ? !“

Gróf Hunyadi Ferenc: az új író

Gróf Hunyadi Ferenc autón a tennispályára igyekszik. Az elegáns kék kocsit mint könnyű játékszer szeli az utakat.

Hunyadi napbarnított keze biztosan irányítja a volánt, szeme nyugodt pillantással méri a forgalmat. És közben mesél. Intervjút ad. Derűsen jegyzi meg, hogy eddig százötvennégy alkalommal tájékoztatott újságírókat:

Politikai tevékenységéről 150, irodalmi működéséről pedig 4 intervjút adott.

Igen, irodalmi intervjút. Mert gróf Hunyadi Ferencről, a politikusból író lett. Most fejezte be első művét, egy történelmi regényt.

Hogyan is lett a régi politikusból új író?

— Új író tulajdonképpen csak annyiból vagyok, hogy irodalmi alkotást most mutatok be először a nyilvánosságnak —

mondja a gróf, — mert már diákkorom óta forgatom a tollat. Sokféle írásművem hever nyugalmasan fiókok mélyén, de ezeket nem hozom napvilágra.

— Ugyan miért?

— Mert akkor írtam őket, amikor még más ezernyi munkával voltam elfoglalva; nem készültem fel az alkotásra, hanem pihenésnek, időtöltésnek szántam az írást. De közben mindig arra gondoltam, ha majd valamikor csöndesebb vizekre evezek, illetve ha visszavonulok a közéleti szerepléstől, akkor majd a művészetnek szentelem magamat.

Őszinte vallomás hagyja el az ajkát:

— Nos, most teljesen visszavonultam a magánéletbe, a művészetnek élhetek... csak éppen a nyugalomból nem lett semmi sem! Mert számomra az írás nagyon is nyugtalanító, izgalmas, szinte fizikai fájdalom! De amikor aztán befejezek valamely írásművet, akkor a felszabadultság hatalmas érzése vesz rajtam erőt

— Különös, furcsa mámor ez — fűzi hozzá a gróf elgondolkozva. Majd a regényéről beszél: — 1500-ban, komor történelmi időkben pereg a regényem; főszereplője híres-neves ősem, Nádasdy Tamás báró. Néha úgy érzem, hogy kísérteties munkát végzek, amikor olyan emberek tulajdonságait, lelki életét, cselekedeteit kutatom, akiknek az élete és a halála fölött már hat évszázad múlt el.

Hiteles feljegyzések alapján írtam meg regényemet. Nyolc hónapon át gyűjtöttem az adatokat, nyolc hónapig forgattam agyamban a témát és csak azután ültem az írógéphez.

Arca töprengő arckifejezést ölt:

— A legtöbb író, aki történelmi regény keretében letűnt korszakokkal foglalkozik, azt állítja, hogy csak az élet külső megnyilvánulásai változnak, de maga az emberi lélek, a folytonosan fejlődő kultúra alatt is tulajdonképpen mindig ősi, mindig ugyanaz. Jómagam az ellenkezőjét állítom. Nemcsak a díszletek, a kosztümök is változnak. Regényemben rámutatok sokféle irányú

Gróf Hunyadi Ferenc

(Gróf Hunyadié, Lónyai Márta grófnő felvétele)

DÉCIBAB

Hajnali út ágyam felé

Irta: Fenyő László

Ez a hajnali ballagás,
álomtól részegen,
omladozó pillám, temesd
be életűnt szemem.
Ez nem az ágy még? Nem lehet?
Lerogyini volna jó. Megyek.

Megyek a dombnak fölfelé,
néz szemközt a derék
kápolna (alszik a harang
zömök tornyába még)
csak néz, néz, mint feddő anya:
— Már megint reggel jársz haza?

Egyszál vándor az ég alatt,
hajnalban homlokig,
mint ahogy az életben állsz:
ismerd fel sorsod itt
vagány az élet, te: vagány,
magánzárkád magány, magány.

Fönn alszik két kls kedvesem:
Jundi és Marika,
hatévesen, nyolcévesen,
miről álmodik a
gyermeki szív hajnal felé?
Hogy kerüljek szemük elé? ...

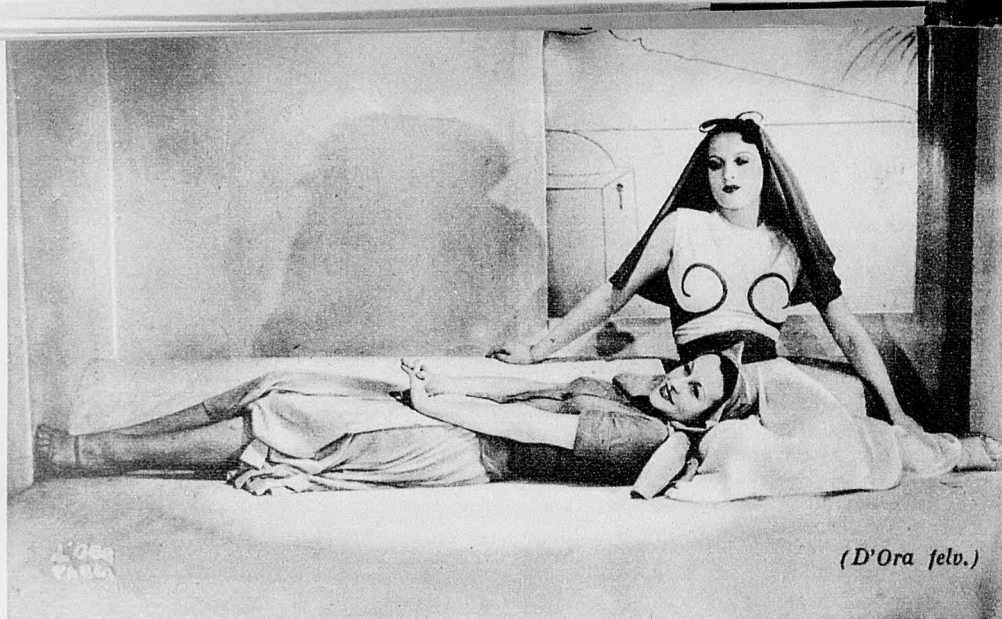
Hát nem mered vállalni, hisz'
te vagy, ez is te vagy
s talán kell: magadból kilengj,
hogy megtaláld magad
és az újúságnak hozod
e késői áldozatot.

Éjszakázás, vers, szerelem:
édes feleslegek,
hát szórd el, öntsd ki, tékozzol,
amíg van és lehet,
ej, ráérsz furakodni még,
eljő, várd ki csak idejét.

S míg tűnődöm e gondokon,
egyszerre csak derű
kap el: hát ennyi az egész,
hát ilyen egyszerű
lehet az élet? Hajnalom,
keresd visszfényed arcomon.

S a mennyéggel most összenéz
szemem, mintha a nap
e szikrázásából kelne, ahogy
a szemünk összecsap;
szél hajt pelyhedző jószágot
Szabadság! Bátorabb hajnalok!

erdőszipő

(D'Ora felv.)

Lányok, akik már csak a kalandban bíznak...

Telefonált szép kis vidéki barátnőm: ő most Pesten van, szeretne meglátogatni, úgy fűtálja az életét, náluk otthon már nem lehet kibírni és reméli, hogy valami jó tanácsot adok neki... Erélyes tiltakozásomra azt felelte, hogy: jó, jó; úgyis tudja, mikor talál itthon és ne törjem az eszem finom és tapintatos visszautasításon, négy év előtt azt mondtam náluk az előadásomon, hogy szeretem az ifjúságot és szívesen segíték mindenkinek. És különben is... Örüljön az író, ha olvasói azt hiszik róla, hogy rokonszenves és intelligens. Pá... Majd ő eljön.

El is jött és még párizsiasabb volt, mint a pesti nők és csak azzal árulta el, hogy vidéki, hogy irigyelte őket. Szerinte lemegy a pesti lány a lépcsőn és máris szembe jön vele a nagy ismeretlen, aki maharadzsza, ujságíró, kávéültetvényes, filmproducer, diplomata ott, ahol és mellényzsebében az iratai és három nap múlva már röpülnek is arra a nászútra. De náluk? Hozzájuk csak az jön, aki valamit árúsít, de venni, elvenni valakit senkinek sem jut eszébe és különben is: nálunk három hétig is formálódik a familia, míg valakit meghív egy málnaszörpre. Úgy féltik az ő jóhíret, pedig egy kis rossz hír nélkül ma csak a nagyon gazdag lányok tudnak férjhez menni. „Sánsza” ma csak nagyvárosban, országúton és filmen van az embernek és múlnak az évek...

— Ezek közhelyek, kedves — mondtam türelmetlenül. — Szerintem mindenki egyéniségében hordja a „sánszait”. Nagyon rendes pesti lányokat tudok, akik a maharadzsákat és Ránikat csak Vambéry Armin indiai tündérmeséiből ismerik és házuktól két lépésnyire csak a levélhordó úr, a tejesgyerek,

vagy az apjukat felkereső hivatalos közegek szokták őket köszönteni... Egyébként pedig nem hiszem, hogy maharadzsza, filmes vagy ujságíró feltétlenül boldogságot jelent. És ezenkívül mit kívánsz?

— Más életet! Lendületes, változatos jó életet! Fiatal vagyok, jogom van hozzá! És bezárnak a családi körbe — még dolgozni is öreg rokon irodájába járok! — a baráti körbe, amelyben gimnazista gyerekek: a fiatalemberek és agglegények, a Don Juanok... Ha eközben akad valami tehetséges fiú, az rögtön érettségije után menekül és pár év múlva azt olvassa róla az ember az ujságban, hogy Párizsban vagy New-Yorkban nagy sikert aratott művével, játékával, találmányával... De mihez kezdünk mi, lányok, ha nem vagyunk Alpár Gitták? A pesti lányoknak százféle lehetőségéről olvas az ember...

— Például?

— Például kimehetnek Londonba, Dél-Afrikába, Ausztráliába, Dél-Amerikába is, akár mint kísérő, akár mint önálló vállalkozó, ha valahonnan kapnék útiköltséget...

— Pesti lány se kap útiköltséget...

— Pesti lány mindent kijár magának. És neki megértőbb a familiája is. Ha én illyesféle szándékomat bejelenteném, rögtön nekem támadnának: „Megbolondultál? Lakásod, ennivalód van, a ruhádat és a fodrászköltséged megkeresed, csak nem akarsz, ha nem muszáj, idegenek alkalmazzottja lenni?” És mondjuk, hogy nem ragaszkodom pont a takarításhoz, az igazat megvallva, nem is szeretek takarítani... De valami mást szeretnék! A pesti lány, ha nagyon akar, kap mást is...

DÉCIBÁB

deseb-
Mire a
han-
zakad,
a kis-
szöke
Pan-
nek el
knyás
nát ez
jöjjön

gy és
pucká-
égiába
kissz-
népek
tőle,
A kis-
hogy
rmine
m le-
feleli,
zalom,
t von
elhez,
zokat
ndom
mert
cuk-
szörp
i ed-
hogy
zélmi.
a fér-
lebbi
vörös
egy
t se
en is
ösz-
oda
i, ha

ssa a
mód-
már
kicsit
mint
iséri
oros,
n és
ilyen
akik
sül-
g rá-
abla-
késő,
épem
gro-
minek
jezni.
d Pál

JELIGE:

*Nem szeretem
a komoly zenét.*

Nem tudom elviselni, hogy olyan bájos, finom, szeretetreméltó fiatal asszony, mint Ön, ne szeressen valamit, amit én annyira szeretek. Hogy honnan ismerem ennyire? A leveléből, nagyságos asszony, a leveléből! Bűbájos az, ahogyan érvelni próbál a komoly zene ellen. Kigyullad az arca, mint az „alpenroth”, szemének éjsötétjében csillagsfény szikrázik, rózsaszínű orrcimpája izgalomtól remeg... Nem szeretem! Érti kérem? Nem szeretem!! A komoly zenét nem szeretem... A szeme könnyes már, szemócaszínű szája felindulástól reszket, amint ismétli, egyre szenvedélyesebben, hogy nem szereti a komoly zenét... Ugy-e, nem haragszik, drága asszonyom ezért az arcképert? Nem tehetek róla, hogy a betűiből ez a bűbájos portré néz rám... elárulom Magának: el voltam bűvölve, mikor a levelét olvastam... El voltam bűvölve és mosolyogtam rajta. Nem fölényesen, nem gúnyosan, hanem gyöngéd szeretettel. Mint a kedves férjura, mikor háromhetes házasságukban — emlékszik? — ugyanilyen remegő orrcimpákkal, ilyen könnyes szemmel, ilyen remegő szájjal, csipkés zsebkendőjét harapdálva vágta a szemébe tízszer, hússzor is egymásután, pici lábával indulatosan dobantva: nem szeretem magát! Sőt, vegye tudomásul: gyűlölöm!... Ne sujtson le megvetésével, asszonyom, ha ezt a túlheviesen ismételtetett gyűlöletét a komoly zene iránt éppen csak annyira veszem komolyan, mint amennyire komolyan vette a gyűlöletét annakidején a háromhetes férjeuram... Mit ért az alatt, hogy „komoly” zene? És mi a nem komoly zene? Hol itt a határvonal? Mozart, minden idők legnagyobb zeneköltője, akinek hatszázhuszonnyolc műve egy világot jelent, egy kiismerhetetlen, bejárhatatlan, soha el nem fogható ösrengeteg, Mozart is írt úgynevezett „könnyű” zenét. Olyan könnyű zenét, olyan bájos, csipkefűtő, kecses muzsikácskát, amely még Önnek is tetszenék, ha meghallgatná. Pedig: mennyire nem „könnyű” az a muzsika! Mennyi mindent mond benne, a mosolya mögött mennyi melankólia sötéllik, a szívárványszínű felszine alatt milyen örvények tángonganak... De hát a zenével úgy vagyunk, nagyságos asszony, hogy egy kicsit — no, ne ijedjen meg azért — hozzá kell venni. És egy kicsit hozzá kell boldogtalankodni. Hogy fiatalos szerelemmel szeressük és boldogan élvezzük. Ez csak játék a szóval? Lehet, asszonyom, de — igaz! Egy fiatal lány, akármilyen tehetőséges, nem tudja tökéletesen eljátszani Beethoven nagy zongoraszonátáit. Egy ártatlan, fiatal leány lelkének sima tavából még hiányzik a „Mondschein”-szonáta, a „Pathétique” és az „Appassionata” szenvedélye. Majd később... Majd holnap... Majd ha szenvedélyek dúlták föl a kék tó sima tükrét... Majd akkor... Így vagyunk minden muzsikával, Asszonyom.

De azt mégis szeretném tudni: miért nevezi ön komoly és nehéz muzsikának. Mendelssohn „Szentivánéji álom” szvitjét? Van-e tündérribben pajkos, bohóbban édes, szívderítőbben humoros muzsika ennél? Vagy talán Wagner Richárd ellen van kifogása? A „Frühlingslied” a világ legszebben epedő szerelmi dala. Maga a szerelem, maga az érzelem. Maga a gátakat rontó Ijűség. A legmogorvább ember könnyezni kezd, sóhajt és megsimogatja valakinek a kezét a

sötétben, ha ezt hallja . . . Vagy mi van érthetetlen és nehéz a Siegfrid madárjütytyében? A „Tristan és Isolda” őseréjű lírája nem forralja föl a vért és nem gyújt szerelmi bánatot bennünk? Nincs a világnak az a lángesző jazzdobosa vagy saxofón-maestrója, nincs a világon az az Eisemann, aki olyan könnyen érthető, olyan életkedvtől duzzadó melódiát tudna komponálni, mint Erzsébet belépő dala a „Tannhauser”-ben . . . Vagy olyan „forrón érzékit”, mint a Vénusz-hinnusz. Vagy olyan férfiasan epedőt, mint az „Esti csillag” . . . Mit nem adna ön, nagyságos asszony, mikor a nyelvecskéje pergés közben kifárad, mikor kifogy a jelzőkből, a mondanivalókból, az ékesszólásból, mit nem adna Wagner motívumainak kifejező erejéért! Ezért az ékesszólásért, amely ki tudja mondani a zene nyelvén azt is, ami kimondhatatlan. Ne higgye, hogy csak a beavatottaknak, az úgynevezett zeneértőknek! Korántsem. . . Az csak babona, hogy a „laikus” nem érti a muzsikát. A muzsika nemcsak azoké, akik az Operában és a hangversenyre elviszik magukkal a partitúrát, följé hajolnak nagykomolyan, sokszor nagyképpen, sokszor smokkok fitogtató pózával és olvassák és minden hangot külön megkritizálnak. A zene nem a smokkoké és nem a snobboké, hanem mindnyájunké, nagyságos asszony! A zene nem egy „beavatott” szektáé. A zene nem ekszkluzív. A zenét nem az augurok számára alkotják. A zene olyan elemi erő, mint a napfény, a felhő, a fürgeteg, a szellő . . . Komoly zene és komolytalan zene pedig nincsen. Csak zene van és — tingli-tangli.

A muzsika, az igazi muzsika, az öröm, a vigasz kifogyhatatlan forrása. A muzsika megváltással olyankor, mikor azt hisszük, hogy emberi szó nem adhat többé enyhülést. A muzsika fölemel, olyan anyagtalan messzeségbe, olyan transcendentális magasságokba, ahová semmiféle más szellemi vagy fizikai erő föl nem emelhet. A muzsikán keresztül tudjuk kifejezni a Kifejezhetetlent. A muzsika választ ad olyan kétségekre, amelyek alaktalanul gomolyognak bennünk. A muzsikában le tudjuk győzni nyomorúságainkat. A muzsikában ki tudunk szabadulni a földi viszonyok, körülmények, kisserőségek szörnyű rabságából. Beethoven, akit már fiatal korában gyógyíthatatlan süketiséggel vert meg a természet, a muzsikában legyőzte a süketiséget, legyőzte a saját balsorsát. Az ő túlkomolynak tartott, minden „hacacaré”-párti fölületes lélektől vacogva rettegett muzsikája nem más, mint az ember diadala a sujtó balsors fölött, a lélek roppant győzelmi ünnepe a sár fölött. Ha ezt nem hiszi el nekem, nagyságos asszony, egyszer vegyen erőt magán és egy ködös, esős, barátságtalan estén, mikor borzong a test — még az olyan illatos, fehér-rózsaszín ifjú test is, mint az öné — és didereg a lélek — még az olyan fiatal lélek is, mint az öné — hallgassa végig a IX. szimfóniát. Hallgassa végig, még akkor is, ha előre elhatározta, hogy nem az fog tetszeni. A vége felé, mikor az emberi sors nyomorúságának legsötétebb mélyeibe zuhan alá a lélek, meg fog szólalni, a szerencsétlenség borzongó érzésének közepén, valami ismeretlen mélységből egy hang. Nagyon halkán szólal meg először, a gordonok és a csellók húrjain. De azután egyre bátrabb lesz, egyre diadalmasabb és ön érezni fogja, amint az örömöda szárnyai meglebbennek a feje fölött, érezni fogja, hogy kedélyéről, idegeiről, testéről le hull a zsibbadtság bilincse, könnyűnek fogja érezni magát, megmagyarázhatatlan öröm járja át a véredényeit, az agysejtjeit, mosolyogni fog és egy roppant diadalmármorba szédül bele; azt fogja érezni, hogy ebben a pillanatban legyőzte mindazt a bánatot, gyászt, balsorsot, ami valaha érte és valaha érne fogja . . .

Kérem, nagyságos asszony: próbálja meg! A kedvemért!

Kerent csillagja:

Balassa Mue

Tóni néni grüberlije és a mai nők

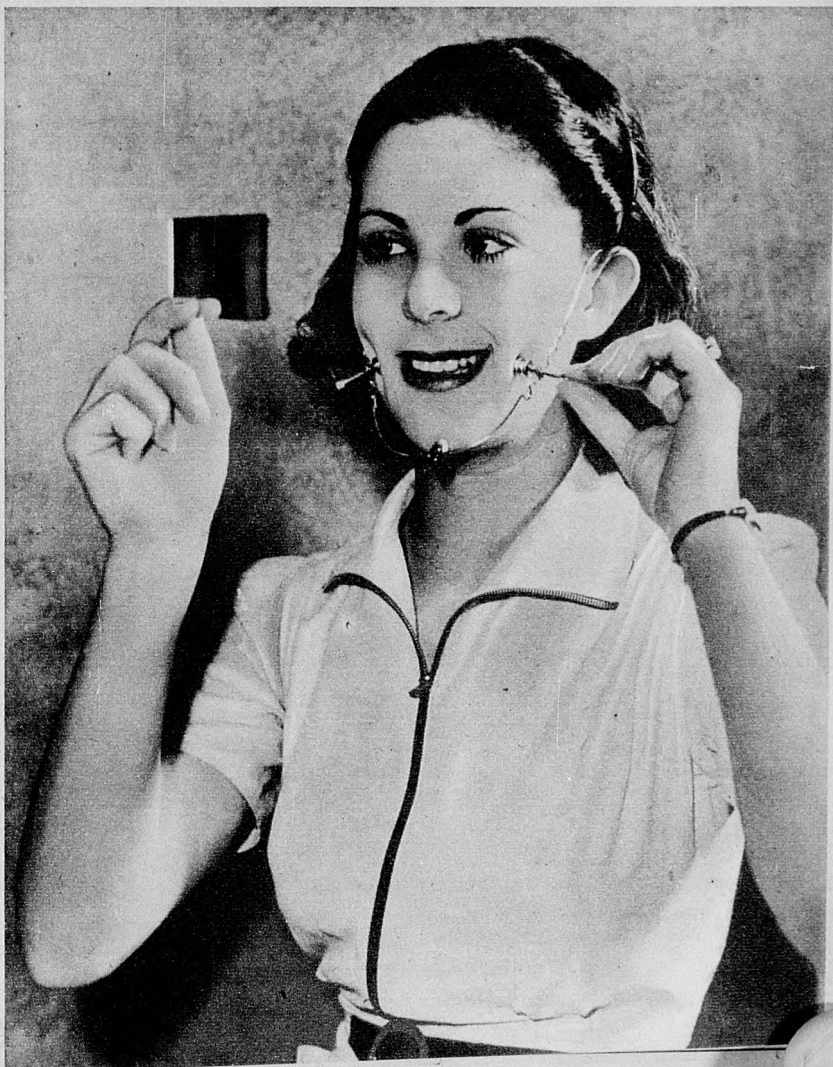
Irta: FÓTHY JÁNOS

Lapozgatunk a kapcsos fényképalbumban, amelynek bőrtáblájára kacskaringós aranybetűkkel ezt az évszámot nyomták: 1900. Ezeket a kacskaringókat akkor úgy nevezték: szecesszió. Ma úgy nevezik: izléstelen-ség.

Nó jó. Szóval lapozgatunk ebben az 1900-as fényképalbumban, amelyben ott vannak többek közt a kor híres primadonnái: Blaháné, Küry Klára, Hegyi Aranka és ha az album még családi képeket is rejt, akkor ott van benne számtalan kiadásban mindnyájunk, minden család saját külön Tóni nénije. A primadonnáknak és Tóni néinek közös sajátossága ezeken a képeken az a kellemes gömbölydedség, amely finom kis gödröcskéket idéz elő a jólpárnázott arcoskán, különös tekintettel az állacskára és a pofiga jobbacskára és

balocskára oldalacskájára. Akkor ugyanis ez a kellemes gömbölydedség volt a sex appeal, de amitől a férfiak a legjobban megvadultak, az a „gödröcske” volt, magyarul: grüberli. Ugy is hívták: legényverem...

Nó jó. Miről jut ez eszembe? Arról, hogy azt olvasom, a New-Yorkban most megnyílt szabadalmi kiállításon bemutattak egy új találmányt, amely estéről reggelre ilyen kellemetes „grüberliket” varázsol a nők arcoskájára, állacskájára. Mondom, erről jut eszembe Blaháné, Küry Klára, Hegyi Aranka és Tóni néni. Ezek a nagy primadonnák azóta rég meghaltak, csak Tóni néni él, veszélyeztetve a családi közbiztonságot és közbékeséget, annyira, hogy amikor a fényképalbum lapjairól mint viruló fiatal menyecske tekint ránk, észvesztő gödröcskéivel, sehogy sem

A legújabb
amerikai
találmány
a grüberli-
készítő gép

DÉCIBÁB

tudjuk megtalálni a kapcsolatot az egykori és mai Tóni néni között.

Nem is szeretném ha tudomására jutna, hogy ami az ő korában a női szépség természetes kelléke volt, azt most mesterséges úton idézik elő a hölgyek — ez csak növelné amúgy is túltengő önértéket.

— Lám — mondaná, — mégis csak nekem van igazam. Ezek a girhes-görhes mai nők csak úgy jutnak legényveremhez és a verem révén legényhez, ha leutánozzák a mi időnk híres szépasszonyait, akik közül a legszebbiket szerénységem tiltja megnevezni és amit nekünk Isten adott, a bájos grüberlit, azt ők külön géppel ondolálják az arcukra. Ezt mondaná Tóni néni és lehet, hogy kicsit igaza is volna.

No jó. De azért mégsem volna egészen igaza.

Mert akármennyire is legújabb találmánya ez a grüberli-gép a kozmetikának, nem időszzerű. Nem hiszem ugyanis, hogy ma újból divatosá válhatnék a gödröcske, a kilencvenes és kilencszázás évek sex appealje. A mai nő sex appealje annyira más, amilyenre pontosan az ellenkezője amannak, hogy ez a két szétágazó vonal sohasem találkozhatik egy... gödröcskében. Először is a mai nő szépségtípusa a sovány nő, az izmos, ki-spórtolt, szinte görögösen „ephebosi” alak és arc. A soványság pedig nem idézhet elő

grüberlit, a mesterségesen csinált grüberli tehát sehogy sem illenék az arc, a szépségtípus jellegéhez. Másodsor: a mai nőnek nincs szüksége „legényveremre”, vagy jön a legény magától, vagy nem jön, de a mai nő akkor sem esik kétségbe. Legfeljebb elvégzi az egyetemet és orvos, mérnök, ügyvéd vagy vezérigazgató lesz belőle. Ma már nincs „kokettsé”, ma már nincs „ar-coeska”, ma már nincs „pikáns báj”, a mai nő már nem szereti az ilyen dolgokat, amelyekkel a férfihódolat kicsicává vagy kisbabává fokozta le. Férfi és nő ma egyenrangú felek, életpályán épügy, mint szerelmi téren és egyiknek sem kell az a negédes kis játék, amelyet valaha udvarlásnak hívtak, az a legyezőbeszéd és virágnyelv, amelynek a „legényverem”, a grüberli volt hű kifejezője és jelképe.

Tóni néniék ugyan más erről a véleménye, ő bizonyára úgy véli: lassan, de diadalmasan visszatér az ő korának minden társadalmi és izlésbeli felfogása, hiszen... tessék... a nők már grüberlit kezdenek tenyészteni arcukon. Mi azonban ne hallgassunk Tóni néniere. Hadd beszéljen, más öröme úgy sincs szegénynek az életéből, pláne, hogy a mai nemzedék már fényképalbumokban megörökített egykori kívánatos szépségét sem érzi különösebben kívánatosnak és különösebben szépnek, inkluzíve grüberli...

A grüberli-készítő gép használatának betanítása

A
Ma
fiatal
Vajda
aki
szert
előad
—
mind
szik,
—
már
csalá
Le
Vajd
dég
egy
Vajd
volt,
és
háro
köz
hogy
Tala
való
Me
Délit
—
Nem
rem,
én
legal
csak
hely
ha e

A pesti énekes Londonban

Magas, karcsú, feltűnően jómegjelenésű fiatalember jön velem szemben a körúton. Vajda Károly, az ismert kitűnő jazzénekes, aki hamarosan igen nagy népszerűsége tett szert nálunk kulturált hangú, művésziesen előadott dalaival.

— Ön Pesten van? — kérdem, hiszen mindenki úgy tudja, hogy Londonban játszik.

— Negyvennyolc órája vagyok Pesten és már holnap utazom is vissza Londonba. Csak családi látogatásra jöttem haza — feleli Vajda.

Leülünk egy kávéház terraszára. Megkérjük Vajdát, hogy meséljen valamit londoni vendégszerepléséről, ottani életéről, hiszen már egy éve az angol fővárosban tartózkodik. Vajda bár nálunk népszerű jazzénekes volt, de ez nem elégtette ki az ambícióit és ezért külföldre orientálódott. Mintegy három évvel ezelőtt Vajdával sokat foglalkozott a közvélemény abból az alkalomból, hogy egy férjes asszony öngyilkos lett miatta. Talán ez az eset is csak fokozta a külföldre való vágyakozását.

Most tehát ezeket mondja Vajda Károly a Délibábnak:

— Elkönyveltek engem, mint jazzénekest. Nem akarom lebecsülni ezt a pályát, elismerem, hogy ez igen sok kvalitást kíván. De én mégis többre és másra vágytam. Vagy legalább is meg akartam mutatni, hogy nemcsak Pesten, hanem másutt is megállok a helyemet. És azt is éreztem, hogy másutt, ha egyelőre talán csak jazzénekes is leszek.

Vajda Károly

Amikor a Cochran-revüt próbálták. A zongoránál Brodsky, mellette Vajda Károly.
A zongora tetején ül Alpár Gitta

A Cochran-revü egyik fináléja. A közepén Alpár Gitta és Vajda Károly

bizonyára előbb-utóbb színpadra is kerülök. Ez pontról-pontra úgy is történt, ahogy elgondoltam. Egy impreszárió meghallgatott itt Pesten s szerződést kaptam Londonban. A szerződés körülményei is érdekesek annyiban, hogy tulajdonképpen arról volt szó, hogy egy truppal megyek ki Londonba. A trupp kötelékében lett volna egy hegedűművész és egy táncosnő, de végül is az impreszárió csak engem szerződtetett. Londonban, mint énekesnek igen szép sikerem volt és nem panaszkodhatom, mert kezdettől fogva igen jól ment a sorom. És mint mondani szokás, hamarosan felitaláltam magam a nagy városban. Igen nagy ismeretségre tettem szert. Nemcsak az ott levő magyarokkal tartottam fenn a kapcsolatot, hanem értékes angol barátokat is szereztem.

— És hogy került a koronázási revühöz, hiszen mint hallottuk, Alpár Gitta partnere volt.

— Cochran meghallgatott egyszer és azonnal szerződtetett.

— És Alpár is beleegyezett a szerződtésbe?!

— Igen. Sőt a kiváló művésznőnek igen sokat köszönhetek. Hiszen kétségkívül az ő jóváhagyása nélkül nem szerepelhettem volna a revüben és mégkevésbé, mint az ő partnere.

— Ellentétes hírek érkeztek hozzánk úgy Alpár londoni működéséről, mint a revü sikeréről. Tulajdonképpen mi az igazság?!

— Mindenekelőtt kijelentem, hogy Alpár Gitta, ez a zseniális művésznő valóban Londonban is a legnagyobbak között van. Óriási presztízse van és valósággal rajonganak érte, népszerűsége vitán felüli. Ami a revü sikerét illeti, arról csak azt mondhatom, hogy 180-szor játszottuk és pompás házakkal.

— És Alpár most hol van?!

— Párizsban. Két hónapig semmi szín alatt

sem fog vállalni szerződést. Pihenni, szórakozni akar.

— Mi van Gyergyaiékkal?

— Jól vannak. Igen jó nevet vívtak ki maguknak és jól keresnek.

— Na, most térjünk vissza csak önre. Hogy él a pesti fiatal színész az angol fővárosban.

— Penzióban lakom. Meglehetősen drága dolog. A penzió ott csak annyit jelent, hogy ott lakom és ott reggelizem. Ebédelni, vacsorázni persze az ottani — magyar csárdában szoktam. Mert hiába, én már csak a magyar konyhához vagyok szokva.

— És melyek a szórakozásai?

— Természetesen a weekend, ami ott szinte „kötelező”. Aztán eddig, tekintve, hogy minden este színházban játszottam, nem mehettem színházba, de annál sürűbben jártam moziba. Délelőtt tiztől játszanak a mozik és háromórás műsor van. Ideális közönség van egyébként ott úgy színházban, mint moziban. Nagyon drágák a helyárak, de azért minden tele van és sorba kell állani a jegyekért. (Pesti színházigazgatók, óh!) Nos és a legfontosabb szórakozásom mégis csak az volt, hogy állandóan tökéletesítem magam az angol nyelvben. Mert ugyan elég jól beszélek angolul, de azt már tudom, ha Londonban valamire akarom vinni, már pedig akarom, akkor tökéletesen kell tudnom angolul.

— Közelebbi tervek?!

— A londoni rádióban fogok most szerepelni egy úgynevezett rádiorevüben. Aztán filmezni is fogok. De kész tervem van arra, hogy Amerikába megyek egy kis revüvel.

— Szóval ezután kizárólag Londonban és angol nyelvterületen óhajt szerepelni?

— Igen. És remélem, hogy tervem százszázalékosan sikerülni fog.

Ezeket mondotta Vajda Károly, Londonban élő magyar színész a pesti körüti terraszon.

Bérczi Barna Jenő

Egy amerikai ötlet

Írta: Bert Brecht

Egy Kückelmann nevű pénzember, akinek feje fölött vészesen tornyosultak a felhők, egy álló héten keresztül minden lehetőt meg tett, hogy valami új, mentő ötletet találjon. Napról-napra szeszrel, feketével és dzseszszel korbácsolta fel az agyvelejét. Bárról bárra, lokálról lokálra járt. Egyik nap az Adlon és a Bristol bárja után kikötött egy Aschinger-büfében.

Végső helyzetében az jutott eszébe, hogy talán itt, az egyszerű nép körében, a mindennapi életért küszködő emberek atmoszférájában találja meg a mentő ideát. Két óra hosszat ült itt. Ekkor meglátott egy koldust egy pohár sör mellett.

Borzalmasan nézett ki. Rongyosan, betegesen, soványan, nyomorultan. Kückelmannra rettenetesen hatott, különösen mostani helyzetében. De attól az ötlettől megragadva, hogy itt kell megtalálnia a megváltó gondolatot, mégis legyőzte ellenkezését és odaült a koldus asztalához. Nézte ezt a szörnyű csontvázat. Levest rendelt neki, beszédbe elegyedett vele. S a vége az lett, hogy magával vitte hoteljébe a koldust, névszerint Kleiderert. Megtalálta a mentő ötletet.

Magához vette és rövidesen föltáplálta Kleiderert, akitől már az első beszélgetésnél kitudta, hogy nem beteg, csak ki van éhezve. Pár hét múlva Kleiderer ragyogóan nézett ki.

Akkor 100.000 márkára biztosította a koldust, úgyszólván utolsó pénzéből fizette ki az első részletet.

Visszafelé jövet az életbiztosító társaságtól — nyom nélkül eltűnt Kleiderer elől. Kleiderer nem értette a dolgot. Ha az ő élete olyan fontos és drága volt Kückelmannnak, mint mondta, hogyan hagyhatta őt újra cserben. Kleiderer hiába kereste jóltevőjét. És ámasz nélkül maradván, csakhamar ismét csonttá-bórré aszott.

Akkor újra feltűnt Kückelmann az Aschinger-büfében és ismét érdeklődött Kleiderer

sorsa iránt. Elvitte őt, „beteg rokonát“ egy bankárhoz. Megmutatta a biztosítási kötvényt. A bankár egy pillantást vetett a szegény emberre s azonnal látta, hogy már csak pár hétig élhet. Megvásárolta a kötvényt 50.000 márkáért. „Sóhajtván“ csúsztatva az összeget piros szattyánbőr táskájába.

Aztán ismét gondjaiba vette Kleiderert. Gondoskodott róla, főlhízaltta, magával cipelte a legjobb helyekre. Aztán, mikor Kleiderer ismét virulóan nézett ki, elment vele a bankárhoz újra. Ime, Istennek hála, a rokona magához tért. Hajlandó a biztosítási kötvényt pár ezer márkáért visszavenni. Az üzlet sikerült, bár nem egészen simán, de végül is a kötvény visszavándorolt a szattyánbőr táskába. És Kückelmann újra faképnél hagyta Kleiderert.

Kleiderer gyűlölte jóltevőjét, szattyánbőr táskájával és biztosítási kötvényével. Ha éhes volt, nem tudott meghívásának ellenállni, de határozottan undort érzett. Kleiderer ezúttal állást vállalt, újságkihordó lett.

Kückelmann szerencsése fölragyogott. A nehéz időket kihúzta és most egy nagy konzervgyárat alapított. Nemigen ért rá, hogy Kleidererrel törődjön. De megvolt az a szokása, hogy minden megkezdett üzletet végigcsinált. Azért, bár hajója várta a tengeren, szakított magának annyi időt, hogy az ismét „mocsárba merül“ Kleiderert fölkutassa.

Nagy volt azonban a meglepetése, mikor Kleiderert jó egészségben és majdnem elegánsan kiöltözködőve találta. Most már éppen csak szentimentáлизmusból hívta meg ebédre.

Kückelmann kétségbeesett mentőötlete meghozta számára a szerencsét. És Kleiderernek se vált kárára. De, úgylátszik, az emberi természet nincsen hálára berendezve. Kleiderer ugyanis az ebédmeghívásra olyasmit válaszolt, amin nemcsak Kückelmann botránkozott meg, de mi is, ezért nem is közöljük.

A Műterem kiállításán nagy sikert aratott Barta István két kitűnő festménye

A filmmel egyszer már sok bajunk volt: emlékeznek még rá, ugyebár, amikor a némafilmet a hangosfilm váltotta fel. Száműzött lett a rokonszenves mozizongorista, aki zongorázás közben vajaskenyeret evett, kedvenc néma sztárjaink máról holnapra eltűntek szemünk elől s a külföldi filmek minden különösebb ok nélkül egyszerre idegen nyelveken kezdtek krákogni.

De a feketeteleves még hátra van. Könyörtelen hír röpítette világgá, hogy feltalálták a szagosfilmet. Több new-yorki moziban pergetik is már, minden egyes jelenetet eredeti helyszíni szagleadás kíséri. Jó lesz már most megbarátkozni vele, nehogy aztán túlváratlanul jöjjön.

Mindenekelőtt legyünk elkészülve arra, hogy a műsor négy-öt óráig is eltart majd, mert minden jelenet után szellőztetni kell. Szakmai bemutatók helyett szagmai bemutatók lesznek.

Eddig minden film előtt csupán azt kellett tudomásul vennünk, hogy ki volt a szerző, a rendező, a fényképész, a zeneszerző, a segédrendező, a hangmérnök és hogy a filmet ki forgatta, ki fényképezte, ki vágta, ki hangolta, ki jelenetozte, ki gyártotta, ki mártotta, ki rendezte és ki szervezte. Ezentúl azt is megtudjuk majd, hogy ki volt az illatszerész, a szagmérnök és a szagrendező, továbbá, hogy a filmet ki illatszerelte, ki permetezte és ki fecskendezte. Lubitsch, René Clair, Cecil de Mille és Korda mellett valószínűleg fontos szerephez jutnak majd Coty, Houbigant,

Atkinson, Stracchino és Gorgonzola urak is.

Ha az ember náthás lesz, nem mehet majd moziba, ha csak nem visz magával egy kísértőt, aki megmagyarázza neki a szagokat.

A filmtémák kiválasztása sem lesz olyan egyszerű. Szakértők helyett szagértők fogják elbírálni a megfilmesítésre kerülő műveket és így nem kétséges, hogy elsőnek Shakespeare Hamletje kerül filmre. Tessék csak elképzelni, milyen orrfacsaró sikert fog aratni a „Valami büzlik Dániában” című szagjelenet.

„Az ember tragédiájá”-t valószínűleg át-dolgoztatják majd egy szagíróval. A forgatókönyv címe „Az ember drogériája” lesz és soha nem álmódott szaghatásokkal fogja elkápráztatni az orrot.

Zola „A pénz” című művét ezzel szemben valószínűleg nem fogják megfilmesíteni, mert a pénznek nincs szaga.

A filmkritika is új szint, sőt szagot kap. Filmkritikusi pályára kizárólag jószimatú egyén mehet majd csak és a filmkritikákban gyakran találkozunk majd ilyen sorokkal:

... A film őszinte sikert aratott a bemutatón, egy orr sem maradt szárazon.

Vagy:

... A pompás vígjáték szagavatott rendezése minden dicséretet megérdemel. A siker fal-, sőt orriálfengető volt.

Avagy:

... Meg kell még emlékeznünk Marlene Dietrich remek új kölnijéről, ezzel szemben Otto Wallburg erősen izzad.

Végül számolnunk kell azzal is, hogy a szagosfilm hatásaiban is forradalmi lesz. Eddig például csak drámáknál könnyezett a közönség, ezentúl ez is másképp alakul. Cseppet se csodálkozzunk tehát, ha nemsokára alábbi párbeszédet halljuk egy mozi kijáratánál:

— Mi az, Pacák úr, maga könnyezik? Hiszen tudtommal vígjátékot adtak!

— Nem is a vígjáték miatt könnyezem, hanem a szagoshírdő miatt.

— Miért?

— Mert a hagymaközpont felavatását mutatták be.

is.
majd
fésé-
lyan
fog-
ive-
onek
ssék
fog
sza-
át-
atő-
és
el-
ben
mert
kap.
natú
ban
uta-
nde-
iker
lene
ben
y a
Ed-
a
sep-
ára
rata
tik?
em,
mu-
TB

**PEREG
A
FILM**

Maureen O'Sullivan
villája kertjében nyaral
(Metro foto)

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETAR GYÖRGY

A jövőévi oktatófilmek

Az új tanév elején újabb tanítófilmek kerülnek forgalomba. A közoktatásügyi minisztérium oktatófilmkirendeltsége az új, részint már cenzúrázott, részint csak most készülő filmek jegyzékét közzétette. A jegyzék szerint a cenzúrázott filmek a következők: Grönlandi képek, Sóbányászat, Japán, a felkelő nap országa: I. a japáni föld, II. élelem és ruházat, III. virágok és ünnepek, IV. szórakozás és testnevelés, V. a japáni birodalom. Továbbá: A selyemhernyó tenyésztése, Bordeaux kikötőjéből Ujzélamba, Tuaregek, A Gardató, Folyók mentén, Nyári utazás az Elbén, Velence, Nyári és téli képek az Alpokban, Genovától Nápolyba, Kasmir, Életképek Nápoly környékéről, a Vezúv és

Pompeji, Görög műemlékek Dél-Itáliában, Szicíliai képek, a Víziló és vadászata, a Magas Tauern, Petróleum I., II., III., Indiai majmok, Kobra- és Pythonfogás, Kairó, Athén és az Akropolis, Piramisok, Majomfogás, A hód, Az ernyős hangyák, Az agyag feldolgozása I., II., III., Góték, Forró földövi állatkert, Pyreus. Az agyag feldolgozása című filmek már színes részleteket is tartalmaznak. A készülő filmek a következők: Hortobágy, Kérődzők, Agancsváltás, a Vályog és a téglá, Kádár, Szeged, Budapest, Pécs, Makó és a makói hagyma, Mecsek, A szénégetés, a Mészegetés, Egyszerű fizikai gépek, Selyem feldolgozása, Hévíz, Vastagbőrűek, végül a Balaton.

Az „Édes anyaföld“ című új hatalmas Metro film hősei: Paul Muni és Lulise Rainer, a két kínai kull

Három kis sztárjelölt. Judy
Garland és két japán ölebe
(Metro foto)

RGY

liában,
ata, a
III.,
nfogás,
misok,
ngyák,
Góték,
agyag
s rész-
filmek
gancs-
Szeged,
agyma,
Egy-
gozása,
nton.
iner,

Primadonnák csókjairól

A csókjelenet felvétele a filmstúdióban a legérdekesebb és legizgalmasabb. Ott tudni meg, hogy a filmprimadonna közömbös-e férfi partnereivel szemben, vagy szerelmes-e beléje. Hollywoodban azt mondják: „csókoli a felvevőgép előtt és megmondom szerelmes vagy-e...”

Greta Garbo, aki a legnyugodtabb színésznő felvételei közben, csak akkor izgatótt és ideges, ha csókjelenetre kerül a sor a felvevőgép előtt. Nála a csók sokat jelent... Első partnerébe, John Gilbertbe halálisan szerelmes lett. Ez volt az egyetlen férfi, akit igazán szeretett és szeret még fragikus elhúnyta után is. Egyik csókjelenet közvetítette John Gilbert szerelmi vallomását, Greta Garbo azért ragaszkodik ahhoz, hogy ő válassa meg partnerét, mert jól tudja, hogy a csókjelenet nála szenvedélyt kelt és őszinte. Azért olyan tökéletes illúziót-keltők a filmekben Greta Garbo csókjelenetei.

Lil Dagover és Pola Negri szintén az intenzív csóknak a hívei, mert másképp a felvevőgép előtt nem tudják átélni jeleneteiket úgy, hogy illúziót keltsenek a mozipublikumban.

A csókjelenet hozza sokszor össze a filmszínészeket és ha a partnerek addig tagadják is, hogy érdeklik egymást, a csókjelenet a legnagyobb árulójuk.

Gary Cooper Amerika első számú szerelmes színésze, szerelmes lett egyik film fel-

vétele közben partnerébe, Frances Deebe és a happy-end csókjelenetében több mint tizenöt percig csókolt a szenvedélyesen partnernőjét, aki már alélt volt a csók alatt. Az egész filmstúdió gratulált a szerelmespárnak, akik a felvétélről robogtak autójukon az anyakönyvvezetőhöz. Gary Cooper addig még csak célzást sem tett arra, hogy mennyire szereti partnernőjét, Frances Dee-t. Gary Cooper csókja több mint száz méter hosszú volt, holott a csók nem lehet több a filmszalagon 30—45 méternél.

Sybille Schmitz és Petrovics Szvetiszláv között is a csók volt a szerelmi közvetítő. Sybille Schmitz Petrovicsot a filmstúdióban ismerte meg, a „Die Kronzeugin” című film felvételének első napján, kilenc órakor kezdődött a felvétel és tizenegy órakor már mint a szerelmes galambok turbékoltak egymás mellett. Ugyanis az első felvételi nap csókjelenettel kezdődött.

Kay Francis, Jeanette MacDonald és Claudette Colbert, a három népszerű hollywoodi filmszínésznő a Hollywoodban vendégszerelő Maurice Chevalierba szintén úgy szerettek bele, hogy a filmjük csókjelenettel kezdődött és Chevalier, az örökké mosolygó népszerű párizsi filmszínész volt a csókpartnerük. De azért nem történt több, mint egy csók és más semmi, mert Chevalier halálisan szerelmes egy kis párizsi színésznőbe.

A legérdekesebb az a csók, amit a művésznő akkor ad a partnerének, amikor a rendezőjébe szerelmes és rágondol... Az ilyen csókjelenetről a hollywoodi filmriporternek hasábokat tudnának írni. Amikor például Marlene Dietrich szerelmes volt rendezőjébe, Josef Steinbergbe, akit később kegyetlenül elkergetett, nem tudta bensőségesen megcsókolni partnerét, bárki volt is az...

Kiss Ferenc
és Lázár Mária,
Hunyady Sándor
„Pusztai szél” című
filmdrámájának két
főszereplője.
A „Pusztai szél”
a régi romantikus
idők legendás
betyárvilágának
érdekes rajzát ele-
nenti meg Székely
István bravuros
rendezésében.
(Foto Hajnal)

Két új magyar film

Elkészült a Budapest
Film R. T. első nagy
filmje a „Máni”.
A címszerepet Fedák
Sári játssza, mellette
Törzs Jenő, Szepes
Lia, Pataki Jenő,
Mihályffy Béla,
Réthy Anny, Vaszary
Piri, Pethes Sándor
és Vágó Mária
jutottak jelentős
szerephez.
Bemutatunk egy
jelenetet a filmből.
(Faludi foto)

A film áldozatai

Érdemes néhány mondatot szentelni azoknak a szerencsétleneknek, akiket ez a legmodernebb iparág tönkretesz és elpusztít. Nem azokra a bűntevőkre gondolunk, akik egyre nagyobb öntudatossággal hivatkoznak arra, hogy őket a látott filmek rontották meg. Anélkül, hogy csökkenten akarnánk a mozi rendkívüli nagy lélektani hatását, a gonosztevők elhatározásaiban és cselekedeteiben mégis valószínűleg igen harmadrendű szerepet játszhatnak csak a moziképek.

De a különböző „áldozatok” sorában egy csoportnál valóban igen nagy a filmpar felelőssége: és ezek az egzotikus filmek szereplői. Történetük rendszerint csaknem teljesen egyforma. Egy nap valamilyen filmrendező érkezik a vidékre. Munkatársainak egész légiója keresi a jellegzetes benszülőtteket, akik a filmben szerepelhetnének. Akik legjobban beváltak, azok rendszerint megkísérlik, hogy érvényesüljenek a filmekben, követik a filmszínészeket a városokba, esetleg idegen országba, sokszor más földrészre. Ezeknek a túlnyomó többsége elkallódik. Növelik azt a nagy tömeget, amelyik ott lebzsel a filmgyárak körül és lesi, hogy egy-egy statisztalással rövid időre kenyeret szerezhessen.

És elkallódnak azok is, akik „kiugrottak” közülük, akik egész világot bejárt nagy filmekben vezető szerephez jutottak. Colley King, „Az arani ember” főszereplője a nagy film felvételei után hiába keresett szerződést az Egyesült Államokban. Angliában próbált szerencsét és most egy angol vidéki város negyedrangú varietéjében szerepel. Az eszkimó, akit a „Nanuk” megrázó képeiben ismert meg a világ, jóformán éhenhalt Hollywoodban. Ugyanígy a „Fehér árnyak” ugyancsak eszkimó főszereplői, akik otthagyták szülőföldjüket a filmszerződésért, most szétszóródtak a nyomorúságban.

Ezt a szomorú sorozatot könnyen lehetne folytatni. A közönség hálátlan, jóformán egyik napról a másikra elfelejti azokat, akik akármilyen rendkívüli gyönyörűséget okoztak neki egy-egy filmben és nem tartja számon azokat, akiket a rohanó filmpar elgázol.

ni

azok-
leg-
sztit.
akik
znak
ották
nánk
át, a
rede-
mad-
mozi-

egy
nihar
ilmek
knem
film-
ainak
ülöt-
Akik
meg-
eken,
eset-
szre.
ódik.
ott
egy-
sze-

ttak"
y fil-
olley
nagy
ödést
óbált
város
esz-
n is-
Holly-
nyak"
hagy-
most

hetne
ormán
, akik
lokoz-
a szá-
el-

AB

Carola Höhn, az Úta „Új partok felé” című most készülő új nagy filmjében

The Unknown Hollywood I Know

[CONTINUED FROM PAGE 37]

body one where—for a half an hour, perhaps, or three. He was surrounded with "Well, when you see Everybody jump, you know I never cried cigarettes. He was never a smoker. Instead he called out, "Give me a cigarette and the man in the room would hand him with a package in hand. Griffith would over the assortment and Griffith would wanted. Then there was not a hurry with matches. It was a great thing to have Griffith never cigarette.

think that Griffith was a perfect picture of himself. He had this great artistic sense and he could come alive (Lord, how he could) and emotion upon the screen. He could also let his love for vulnerability and how to play run rampant. His son was Griffith's best.

On another stage Dorothy Gish (she wore a black wig then—remember?) made edies. They called this "the pep corner." Elmer Clifton, who was later to direct to the Sea in Ships," directed her; and Barthelmess, who was, so many years ago, was Griffith's best.

Reinhold Schünzel, az ismert német színész és rendező, aki hirtelen hagyta el Berlint, leszerződött a Hollywoodi Columbia filmstúdióhoz és Bécsből egyenesen Hollywoodba utazott.

Az új szezonra harminc magyar film készül. Ezek közül tizen-négyet már be is jelen-tettek a Magyar Mozgó-képpvizsgáló Bizottságnak: „Szerelemből nősültem”, „A férfi mind örült”, „Segítség, örököltém”, „Pergőtű”, „Viki”, „Édes a bosszú”, „Sportszerelmem”, „Száz-huszas tempó”, „Mámi”, „Hotel Kikelet”, „Pusztai szél”, „Az én lányom nem olyan”, és „Életünk és vérünk”.

A Warner Filmgyár idei filmjeit a múlt héten mutatták be Párizsban. Negyvenkilenc film közül kilencet választottak ki Budapest számára, ezek: „A koldus és királyfi”, „Szerelmes Párizs”, „J'accuse”, Paul Muni főszereplésével, „Dzscesszparádé”, „Arábiai éjszakák”,

Ramon Novarro jól sikerült cocktail-partiet rendezett (a magyar Duna Steffi és férje John Carrol tiszteletére

„Legényszöktetés” Kertész Mihály rendezésében és a „Szerelmem halála” és a „Tovaris” Claudette Colberttel és Charles Boyer-val.

Shirley Temple legújabb filmje az amerikai színházi kultúra hőskorában játszódik, amikor még a színház és a színész nem tartozott a jótársasághoz. A film címe: „Az ucca üdvöskéje”, a 20th Century—Fox gyártmánya.

Az amerikai moziipar hivatalos lapja, a „Mo-

tion Picture Herald” versenyt rendezett, hogy megállapítsák, melyik művész filmjei jelentik a mozisok számára a legnagyobb bevételt. A szavazás alapján az első helyre Shirley Temple, a második helyre Fred Astaire és Ginger Rogers, a harmadik helyre Clark Gable került.

Az osztrák cenzúrabizottság az összes iskolák figyelmébe ajánlotta „Az édes anyaföld” című új Metro-filmet. Paul Muni és Luise Rainer játssza a főszerepet a Pearl S. Buck regényéből készült nagysikerű filmalkotásban.

Lucienne Boyer, a világhírű francia dalénekesnő ősszel kezdi meg első filmjének felvételeit. Főszáma természetesen egy-egy jellegzetes Boyer-dal eléneklése lesz.

Reverting his return to the screen after a two years absence, during which he made a concert tour of Europe and South America, Ramon Novarro was host to a group of stage and screen friends at his Los Angeles home. The actor is pictured entertaining his guests with a sundae which he staged in his barrooming parlor.

In front, left to right, are MME. MARGUERITE SAMARA, MR. NOVARRO, STEFFI DUNA, and in back, left to right, ODILENE ALFARO, MRS. DELICIA DE NOBRES, MME. MARGUERITE DALVALEX, and JOHN CARROLL.

Két új hollywoodi házaspár:
Mary Pickford és Buddy
Rogers...

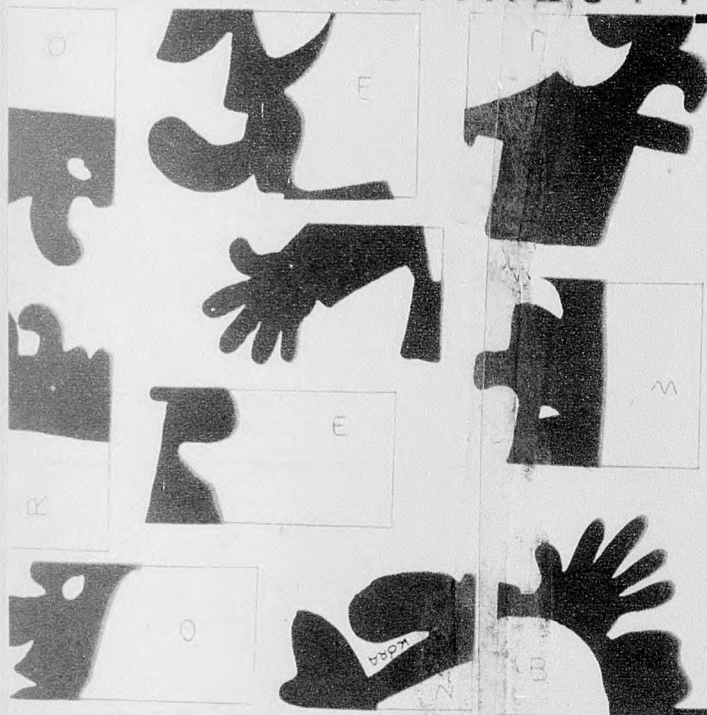
Lili Damita, a francia származású amerikai filmsztár, az utolsó hetekben a Rivierán dolgozott legújabb filmjén. Munkaközben megdöbbenve tapasztalták, hogy a művész minduntalan belezavarodik az előzőleg kifogástalanul ismert szövegbe és elfelejti az öt perc előtt kapott utasításokat is. A zavarok egyre súlyosbodtak és az orvos megállapította, hogy a néhány hét előtti marokkói jövételek közben láz kapott és ennek következtében elvesztette az emlékezőtehetségét.

George Arliss, Anglia legnépszerűbb jellemszínésze, aki nagy sikert aratott annakidején Molnár Ferenc „Ördög”-ében Londonban, filmen pedig a „Disraeli”-ben és a „Rothschildok” című filmjátékban, egyévi távollét után ismét visszatér Hollywoodba, ahol egy történelmi háttérű film főszerepét játssza a Warner filmstúdióban. A darabnak még nincs címe. Amerika hőskorában játszódik le, amikor Hyam Solomon a m e r i k a i bankár finanszírozta George Washington Amerika függetlenségi forradalmát. George Arliss százezer dollárt kap ezért a szerepért. Eddig is minden egyes filmszerepléséért száz-ezer dollárt kapott.

Jennette MacDonald és
Gene Raymond
(20 th Century Fox fotók)

KÉT FILMREJTVÉNY

Tessék összerakni ezeket a képdarabokat. Ha jól oldottuk meg a feladatot, akkor a világhírű filmkomikus karikatúrája néz majd ránk vissza a papírról. Aki nem boldogul a képekkel az elindulhat a képekben levő betűk alapján, mert a betűk helyesen összeállítva a rejtvény hősé-
nek nevét adják. A megfejtők között 25 mozijegyet osztunk ki. Jegyet természetesen csak az kaphat, aki a második feladatot is megfejti. A beküldött megfejtésekre tessék ráírni ezt a jellegét „Filmrovat”.
Jó mulatást.

KI EZ A KÉT HÖLGY ÉS EZ AZ EGY UR?

DÉCIBAB

Egy kis

A 268 km. Wien—Budapest motoroscsapatjának kapitánya gróf Andrassy Mihály. A versenyben

Jelenet az Austria—Ujpest futballmeccséről.

Jelenet a bécsi Vienna—Ferencvárosi Középső között lejátszott mérkőzésről. A mérkőzést az első gólyal nyert meg 1:0 arányban. Miután az első félidő után az eredmény 1:0 arányban volt, a két csapat szerdán harmadik mérkőzésre fog találkozni. A mérkőzés a Ferencvárosi Középső 2:1 arányú győzelemmel ért véget.

DÉCIBAB

Ökösnője beszél elhunyt olajkirályról

esélyekkel indult az életbe, mint John unokabátyja. Nem a véletlenül s nem is szerencsén múlt, hogy ő nem tudott olyan hatalmas vagyont szerezni. Szerintem az üzleti szímatja nem volt oly tökéletes, mint unokatestvéréé. Atyám mindig úgy spekulált, hogy a saját üzleti és anyagi érdekeit tartotta elsősorban szem előtt. John D. Rockefeller körülvetette magát olyan emberekkel, akiknek a kis érdekeik, amelyekbe kapaszkodnak, hozzáfűződtek az ő nagy érdekeihez. Ezt az elvet követte haláláig, meg az élete meghosszabbítására irányuló törekvéseiben is. Soha, egy szóval sem mondta orvosainak, hogy sokáig akar élni. Csupán évenként rohamosan emelkedő honoráriumot adott nekik. Tudta, hogy az orvosok vigyázni fognak a saját érdekeikre, ami egyben az ő életének kinyújtását is jelenti.

— Személyesen ismerte John D. Rockefellert?

— Hogyne. Jóllehet, az utóbbi időben az orvosok már nem engedhették meg gyakran a rokoni látogatásokat, mégis két szép hetet töltöttünk ezelőti néhány évvel nagybátyámnak Daytona Beachben, a világ legenyhébb klímáján épült palotájában.

Most mélyebbre változik a hangja Miss Warnernek s mint egy titkot, úgy közli velem:

— Ketten voltunk a Daytona Beach-beli kastély egyik szobájában nagybátyámmal. Az orvosok akkor már állandóan az ajtó körül tartózkodtak s éjjel-nappal váltották egymást. Egyszer csak felemelkedett nagybátyám a különleges kényelemre berendezett karszékéből s felém hajolva mondta:

— Azt az egyet jegyezd meg húgocskám az életre: amit nagyon, nagyon akarunk, amiért küzdünk és amiért mindent a kockára dobnánk — az sikerül is. Az mindig sikerül — tette még hozzá s visszahanyatlott székébe. Most előrohantak az orvosok, mert a hosszú beszéd kifárasztotta s megkértek engem, hogy a látogatást fejezzem be.

— Én többé nem láttam nagybátyámat s nem hallottam a hangját. De ez a néhány szó örökké élni fog az emlékezetemben.

— Ha szabad érdeklődnünk, megfogadta-e nagybátyja tanácsát s ha igen, mire összpontosítja akaratát?

— Szenvedélyes pilótánó vagyok — mondja. Feltett szándékom, hogy a világ nőit be fogom vonni a repülés területére. Szerintem a nők igen alkalmasak arra, hogy a repüléssel ne csak mint sporttal foglalkozzanak, hanem ennél komolyabb céllal, például tudományosan, vagy a honvédelem szempontjából. Két év múlva felállítom a világ legnagyobb repülőiskoláját, amelynek szervezését Amerikában már megkezdtem.

Még egy kérdés: mekkora az az összeg, amelyet nagybátyja, a legendáshírű olajkirály Önre hagyott, Miss?

— Körülbelül kétszázézer dollár, de ebben természetesen nincs benne atyám öröksége. Az örökségem tetemes részét jótékony célra fogom fordítani. Ez tradíció a családjamban. Mindnyájan sokat áldozunk különféle emberbaráti célokra. Majd nevetve teszi hozzá:

— De kérem, írja meg azt is, hogy magánygyéneknek nincs módomban akár az örökségből, akár régebbi vagyonunkból juttatni. Kizárólag a köz részére tartjuk fenn jótékonyágunkat.

Megkérjük Miss Warnert, beszéljen az olajkirály életmódjáról. Ennek a kérésünknek is szívesen tesz eleget:

— Itt, Európában el sem tudják képzelni, mennyire az idegekre megy Amerika. Lassan felőrli az amerikai tempó, a hajszolt, zaklatott életmód még a legjobb idegeket is. De John D. Rockefellernek nem volt szüksége idegcsillapítókra egészen késő agg koráig. Csak hatvanéves korán túl kezdett gondolni a halálra, de ekkor olyan mérhetetlen borzadással, hogy orvosai bármilyen nehéz kúrát, diétát írtak elő neki, mindent a legszigorúbban pontosan betartott, csak hogy meghosszabbíthassa életét. Az a bizonyos mesterséges légkör, amiről a világ összes lapjai csodálattal írtak, egyik orvosprofesszorának zseniális gondolata volt. A levegőt tetszés szerint sűrítették, vagy ritkították, különféle hőmérsékleten tartották körülötte, úgy, amint az napi állapotának éppen szüksége volt rá. Cipőjében vastag szőrmebélés volt belül, talpa pedig kétujnyi vastagságú gumiból volt, hogy járás közben az idegrendszere ne rázkódiék. Kedvenc sportjának, a golfozásnak

VILLÁMGYORS szörtelenítés 1 perc alatt!

Elegendő, ha a szörtelenítendő karokat és lábakat egy csekély vattával megnedvesítjük, melyet **LETON SZÖRTELENÍTŐ VIZZEL** átítatunk. Egy perc múlva látjuk, hogy a szálak összezsugorodnak és a következő pillanatban a szőröket egyszerűen letöröljük. Utána közönséges hidegvizes lemosás s a szörtelenített testrészt **márványsímaságban tündököl**. A villámgyors hatás ellenére a **LETON-víz teljesen ártalmatlan**. Egy kiadós üveg **LETON szörtelenítő víz P 2.70**

Mindenütt kapható.

Főraktár Hunnia gyógyszerár, Budapest, VII, Erzsébet körút 56.

Rómánia: Royal illatszertár, Oradea.
Csehszlovákia: D. Engel, Bratislava.

Vigyázat! Csak eredeti zárt üvegek hatá-
sáért szavatolunk.

utolsó évéig hódolt. Csak kevesen tudják róla, hogy nagyon szerette a fiatalságot. Például nem tűrt meg maga körül harminc évesnél idősebb személyzetet. Általában a fiatalság fanatikus szerelmese volt. Unokái alkoták legkedvesebb társaságát.

— Még egy utolsó kérdés, Miss. Ha megengedi: Ön, mint John D. Rockefeller közeli rokona, nem gyászolja fekete ruhában a megboldogultat?

— Nem. Meggyőződésem, hogy nem venné tőlem jónéven, ha most fekete ruhát ölténék. Neki, aki annyira rajongott a fiatalságért, nem is lehetett más kívánsága, minthogy fiatal leszármazottai ne feketében, hanem csupán a szívükben gyászolják. Én ehhez a mély gyászhoz még a magam egyéni gyászatát is esatoltam s egy évig nem hódolok legkedvesebb szenvedélyemnek és sportomnak, a repülésnek. John D. Rockefeller halálát követő egy éven belül nem ülök repülőgépre, sem a saját gépemre, sem máséra.

Miss Warner kitekint az ablakon, ahol gyönyörű autója már várakozik reá. Ezzel folytatja útját Európában.

Pusztaszeri Akos

A KIS VERA ÉS A NAGY HARMONIKA

BESZÉLGETÉS A VILÁG LEGFIATALABB HARMONIKAMŰVÉSZNŐJÉVEL

Csodagyerek.

A neve: Földes Vera. Az egész kislány öt-évesztendő. Ez azonban nem különlegesség, a kislány azonban valóságos mestere a harmonikának.

A Délibáb szerkesztőségében nem akarták elhinni. Bebizonyítom — gondoltam és pontban félkettőkor ott is voltunk. Ráakasztottam a gyerekekre a harmonikát. Anélkül, hogy egy hangot is játszott volna, mindenki elsodálkozott. — Hogy bírja el ez a gyerekek a harmonikát?

Játszani kezdett. Az első hang után néhányan még mosolyogtak, de ez csak pár pillanatra tartott. Egymásután hangzottak el a harmonikán a slágerek. A kislány nemcsak játszott, hanem énekelt is hozzá... A végén olyan taps harsant fel, hogy nem is akartam hinni a füleimnek...

A kis Vera elfogulatlanul és mosolyogva hajlongott. A munkatársak felkapták a kislányt és bevitték a szobába, ahol az íróasztalon újra játszott. Közben az egész épületben felfigyeltek a muzsikaszóra. A szedőteremből feltelefonáltak, hogy a kis művész ott is játszson valamit. Gyerünk le a szedőterembe. Verácska a gépek zajával mit sem törődve, nyugodtan harmonikázni és énekelni kezdett. Túlénekelte a katógó szedőgépeket! A szedők el voltak ragadtatva az ingyen jazzkoncerttől. Csak azt nem akarták sehogy sem megérteni, hogy honnan jön ki az a szép nagy, tiszta hang... és

A kis Vera gyerekekoperetben (Diskay felv.)

hogyan lehet ugyanakkor harmonikázni — azokkal az icipici ujjakkal...

Igaza van — mondták, mikor visszamentünk a szerkesztőségbe, — ez egy csodagyerek. Kész művész, akit meg kell interjúolni.

A Magyar Színházról pár lépésnyire van a ház, ahol kis Verák laknak. Kedves kis polgári lakás. Az ebédlő fala tele van Vera és nővérkéje képeivel... A nagyobbik kislány, a kilencéves Kató is művész. Csakhogy ő drámai szende.

— Mondd Vera, kit szeretsz a legjobban?

— Anyukát, apukát és a nővéreimet egyformán. Utánuk a direktor bácsikat, mert ők is nagyon szeretnek engem. Ugyanis színész is vagyok.

— És melyik direktor bácsiknál szerepeltél már?

— Az egész országban — mondja önérzetesen, — míg a mama készségesen előveszi a „bizonyítékokat”, amiből megtudjuk, hogy többek között Szegeden Sziklainál, Miskolcon Sebestyénnél, Pécsen Fodor Oszkárnál, Egerben Kardosnál és Székesfehérváron lépett fel óriási sikerrel nővérével együtt.

A kis Vera Pesten több matinén lépett fel és mindenütt olyan sikere volt, hogy a lapok mindig őt dicsérték a legjobban. Szilveszterkor öt helyen lépett fel.

— Mióta szerepelsz?

— Kétéves korom óta, akkor még egész „pici” voltam...

— Mi volt a legkedvesebb szereped és mi volt a legnagyobb sikered?

— Az „Aranykönyvet síró királykisasszony” főszerepében olyan sikerem volt, hogy egy félóraig nem engedtek le a színpadról. Persze, hogy az volt a legkedvesebb szerepem... Az igazgató bácsi bejött gratulálni egy óriási doboz esokoládéval.

— És valódi aranyat sítottál?

— Hogyisne. Jó is volna.

— Mióta harmonikázol?

— Egy éve, de azóta már sokszor felléptem a harmonikámmal is...

— És kerestél már pénzt a harmonikázással?

— Hogyne — mondja sértődötten és elhúzza a kis száját. — Én kerestem meg a harmonikám árát is, sőt most egy film...

— De Verácska — szól bele papája, — erről még nem szabad beszélni.

— Mi van azzal a filmmel?

A papa magyarázkodni kezd:

— Ne tessék haragudni, hogy ezt el akartam hallgatni, de ép most folynak a tárgyalások és megkértek minket, hogy ne beszéljünk addig, míg nem egészen végleges a dolog. — Ugyanis Verám kapott volna szerződést Olaszországba, Genovában egy nagy

Vera tanítót
játsszik a szerkesztői
iroasztalon

varietében lépett volna fel a harmonikájával, de ugyanakkor itt Pesten az egyik filmgyártó cég is ajánlatot tett, hogy egy filmet készít a kislányom főszereplésével. Már kész a forgatókönyv is... Csak egy-két formalitás van hátra. Remélem, nagy siker lesz, mert kislányom a legfiatalabb és legkisebb harmonikaművész a világon. Eddig egy hétéves francia kislányé volt az elsőség.

— Gratulálunk. Most megint a kis művészről következnek.

— Ki a kedvenc színészed?

Habozás nélkül feleli: — Ráday Imre.

— Na és a kedvenc színésznőd?

— Vaszary Piroska. Az úgy tetszik fiúrúhában.

— És a gyerekszínészek közül?

— A nővérem.

— A Shirley Temple-t azért előbb mondhattad volna — szólal meg Kató.

— Sportolsz?

— Természetesen — feleli az öt éves harmonikaművész. — Uszom és ugrókötélen ugrálok. Multkor már százat ugrottam egymásután.

— Mi szeretnél lenni, ha megnősz?

— Filmsztár.

A mama közben eltűnt. Biztosan a könyhába ment. Már három óra... Búcsúzom.

Az ajtónál vagyok, mikor megszólal a kis Vera:

— Azért szeretnék primadonna is lenni, mégpedig a Magyar Színházban.

— Miért? — kérdezem meglepetten.

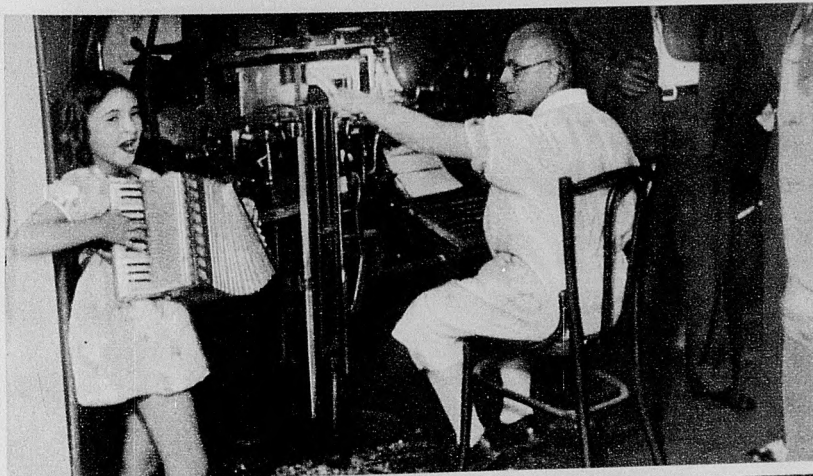
— Mert az közel van a lakásunkhoz és ráérnék későn felkelni...

— Na, innen a szomszédból tényleg nem késnél el sohasem — mondom.

— Dehogynem — válaszolja a csöppség.

— Azért lennék primadonna...

Lóránd György

Ingyen koncert a
szedőteremben
(Solthy—Wellesz
felv.)

RÁDIÓMŰSOR
ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

(július 18—24-ig)

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—10.55: Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Enyedy Andor dr miskolci lelkész.

11—12.15: Egyházi népének és szentbeszéd a Jézus Szíve templomból. A szentbeszédet mise után P. Bangha Béla dr S. J. mondja. Énekek: Kegyességgel hívsz, ó Jézus; Egek ékessége; Imádlak nagy Istenség; Jöjj el, Szentlélek Isten; Himnusz. Orgonál Faludi Béla.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Déli őrségváltás és térzene az Országzászlónál, az Ereklés Országzászló Nagybizottság rendezésében. Közvetítés a Szabadság térről. Beszélő Budinszky Sándor és Grill Loránd dr.

1.20: Hanglemezek.

1. Mozart: Figaro házassága, ária (Schutzendorf); 2. Rossini: A szevillai borbély — Rosina ariája (Szabó Lujza); 3. Couperin: A szerelmes fülemile (csembalo); Vanda Landowska); 4. Bellini: Az alvajáró, kettős az I. felvonásból (Toti dal Monte és Tito Schipa); 5. Verdi: Traviata, ária a II. felvonásból (De Luca); 6. Sgambati: Nápolyi szerenád (Gaspar Cassado); 7. Massenet: Manon — Alomária (Fleta); 8. Saint-Saens: Sámson és Delila, ária (Emmi Leisner); 9. Aránszkij—Elman: G-dur szerenád (Misa Elman); 10. Humperdinck: Janesi és Juliska, egyveleg (Anni Friend, Else Ruziczka, Schmidt és Eugen Fuchs); 11. Schubert—Liszt: Bécsi esték (Arthur de Greef); 12. Mascagni: Parasztbeesület — Búcsú az anyától (Clemens Andrijenko); 13. Puccini: Turandot, ária az I. felvonásból (Lotte Schöne); 14. Debussy: Menüett (Pablo Casals); 15. Sibelius: Az első csók, dal (Pautawaara); 16. Szerelmi dal (John McCormack); 17. Strauss Richárd: Szerenád (Elisabeth Schumann); 18. Hubay—Szenkár: Csárdajelenet — Hejre Kati (három zongorán: Kotányi-nővérek).

Közben kb.

2.00: „A világjamboree”. V. Faragó Ede előadása.

3.00: „A fertőző állatbetegségek és az ellenük való védekezés.” Marcis Árpád dr állategészségügyi tanácsos előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)

3.45: Dalárda. Vezényel Novák Károly.

1. a) Bárcsak mindig így volna; b) Sej, a bogadi...; c) Tiszán innen, Dunán túl (Veress Sándor átírata); 2. Novák Károly: Elrepült madárkám; 3. Molnár Antal: Mi az; 4. Lányi Ernő: Dal; 5. Koschat: A Wörthi tó rózsája; 6. Sásdy M.: Ringató; 7. Magyar népdalegyveleg: Arvanyhaj; Latod-e, babám; Fakanál, favilla; Szép a rózsám (Novák Károly átírata); 8. Mendelssohn: Tokaji bordal.

4.30: Trócsányi Zoltán előadása. (Közművelődési előadássorozat.)

5.00: Pertis Pali és cigányzenekara. Közreműködik Ihar Ferenc tárogatószámokkal.

6.10: Közvetítés a Magyar Evezős Szövetség bajnoki versenyéről a csepeli Dunaágból. Beszélő Budinszky Sándor, Machán Tibor és Pluhár István.

6.45: A rádió szalózenekara.

1. Offenbach: Orfeusz az alvilágban, nyitány; 2. Strauss János: Déli rózsák, keringő; 3. Liszt: VI. rapszódia (hangszerelte Siklós Albert); 4. Delibes: Coppelia, szvit; 5. Hubay: Alkonyat (a hegedűszólót B. Fehér Miklós játssza); 6. Friml: Egyiptomi tánc; 7. Huszka Jenő: Huszár dalol a Dnyeszter mentén; 8. Zádor Éva: Slowfox.

Ihar Ferenc

(Photo Sonya)

5.00

Közben kb.

7.15: „Álom a fákról.” Földi Mihály elbeszélése.

8.30: Sporteredmények.

8.40: Rátkai Márton énekes, vidám előadóstje. Közreműködik Falus Edit, kísér Schwab Miklós és Kondor Leó zongorán és a Budapesti Hangverseny Zenekar részlege. Rendező Kiszely Gyula, vezényel ifj. Stephanides Károly. (Viaszfelvétel.)

Utána kb.

9.50: Hírek, sporteredmények.

10.15: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes.

1. Schubert: D-dur nyitány; 2. Massenet: Elzászi képek; 3. Siklós Albert: Régi magyar táncok; 4. Volkmann: F-dur szerenád vonós zenekarra; 5. Liszt: XIV. rapszódia.

11.30: José Heilig jazzzenekara játszik.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

11.20—12.20: Hanglemezek.

1. Kerekes N.: Vasárnap kirándulunk (Szécsén szövege, Szabó Miklós); 2. Magyar B.: Akárki, akármit is mond (Vadnai szövege, Illosvay Gusztáv); 3. Kemény Egon: Kedves Helén (Harmath szövege, Weygand Tibor); 4. Brodszky Miklós: Nem tudom (Harmath

Rátkai Márton (Halmi felv.)

8.40

DÉLIBAB

szövege, Alpár Gitta); 5. Selley: Gyere velem, kincsem (Harsányi szövege, Weygand Tibor); 6. 1937 keringőt jár (Szedő Miklós dr.); 7. Foxtrott ritmus (Weygand Tibor); 8. Buday Dénes: Nem tudok himni magának (Honthy Hanna); 9. Hudson: Verkli szól (Kutty szövege, Weygand Tibor); 10. Hajdu Imre: Álom, csak álom (Zágon szövege); 11. Új foxtrott ritmusok (Buttola jazz-zenekar); 12. Szív és szerelem tangonyelven (Szedő Miklós dr.); 13. De Fries: Oly szerelmes vagyok (Szántó—Szecsén szövege, Weygand Tibor); 14. Buttola Ede: Szíved az én szívem (Harmath szövege, Szabó Miklós); 15. Buday Dénes: Báli éjszakán (Veray szövege, Alpár Gitta és Sólyom Janka); 16. Polgár Tibor: Pethes-parádé, énekes paródiák (Pethes Sándor).

3—4.25: Állastalan Zenészek Szimfónikus Zenekara. Vezényel Melies Béla.

1. Strauss János: Egy éj Velencében, nyitány; 2. a) Bizet: Bölcsődal; b) Chaminade—Kreisler: Spanyol szerenád (hegedűszóló; Baré Emil); 3. Kálmán Imre: A csikagóci hercegnő, egyveleg; 4. Eilenberg: Muzsikáló cigányok; 5. Lincke: Sziami diszország; 6. Virányi Jenő: Béke induló; 7. Kiss-Angyal Ernő: Cigánygróf, egyveleg.

6.10—6.45: Ysevolod Pastuchov észt zongoraművész műsora.

1. Chopin: Öt etűd; 2. Medins: Két tánc; 3. Debussy: Aranyhal; 4. Baton: Második ballada; 5. Granados: Részletek a „Goyescas” szvitből.

6.50—7.15: „Sarkányok és legendás tengeri szörnyek.” Haller László dr előadása.

8.20: Hírek, löversenyeredmények.

8.30—9.40: Táncclemezek.

9.45—10.30: Lakatos Tóni és Lakatos Misi cigányzenekara muzsikál.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

1937 július 18-án, vasárnap délután a HAS 3 hívójeles adóállomáson, 19.52 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson

Délután 3—4 óráig

A közvetítőállomások műsorát ezúttal az 51. oldalon közöljük.

Dr. Eörsy Júlia mondja ma délelőtt 10.20-kor elhangzó felolvasásáról:

— Egy magyar asszony, Árpádházi Erzsébet, elindul a thüringiai erdőbe. Utját egy katolikus lélek sugarai, egy Istentől mámoros szív éneke zengi át. A gyémántok lehullanak róla, de a könnyek jobban világítanak, mint a gyémántjai. A keleti rózsza bimbófakadása az élete és nem szánja illatos rózsza életét odaszorítani a poklosok sebeihez, hogy ne égjenek olyan nagyon. Megaláztatása az emberi lélek nagyszerű fölmagasztalása volt, fölmagasztalása egy fenségesen ragyogó csillagot tűzött arra a horizontra, ahol az emberiség legnagyobb szellemei ragyognak.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Dúlik is, hajlik is; Kimegyek a vasútállomásra (Kiss Lajos és cigányzenekara); 2. Diák: Skót falusi tánc (Diák zenekar); 3. Waldteufel: Nyári est, keringő (Godwin-zenekar); 4. Kronberger—Marriot: Buddha ünnep (Ultraphon-zenekar); 5. Allier: Vidám trombitás, induló (Foret-zenekar).

Kb.

7.20: Étrend, közlemények.

10.00: Hírek.

10.20: „Árpádházi Szent Erzsébet.” Irta Eörsy Júlia dr. (Felolvasás.)

10.45: „Az úti poggyász.” Irta Simon Blanka. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05—1.30: A József nádor 2. honvédgyalogezred zenekara. Vezényel Seregi Artúr. 1. Dostal: Repülő induló; 2. Kéler Béla: Magyar vigjátéknyitány; 3. Waldteufel: Szirénvarázs, keringő; 4. Hruby: Részletek Eysler operettjeiből; 5. Náray—Farkas: Cinka Panna — balett; 6. Schlenk: A pillangó, intermezzo; 7. Schneider: Divatos dalok, egyveleg.

Közben kb.

12.30: Hírek.

Közben kb.

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.40—2.15: Fellner Ferenc dr. énekel (zongorakisérettel).

1. a) Dohnányi: Ó, ezüstös holdvilág; b) Lányi Viktor: Nem szeretsz; c) Beretvás Hugó: Az én két asszonyom; d) Kazacsay Tibor: A halál lovai; 2. a) Kósa György: Az órainga; b) Kelen Hugó: Messiások; c) Molnár Antal: Gyertyalángnál; d) Bartók: Az ágyam hívogat; e) Kodály: A tavasz; 3. a) Gajáry István: Szemek; b) Rékai Nándor: A kötőre dala; c) Polgár Tibor: Lesz más lakodalom; d) Vaszy Viktor: Indul a hajó; e) Zádor Jenő: Emlék; f) Huszka Jenő: Bujdokolva járok.

2.40: Hírek.

3.00: Ártolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: „Reformkori magyarok Nyugat-Európában.” Irta Gál István. (Felolvasás.)

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Az olajmécsestől az izzódrótig.” Irta Forbáth László. (Felolvasás.)

5.30: Vécsey Ernő jazzzenekara játszik, Horváth Ernő énekel.

6.30: „A magyar képes hírszolgálat.” Aszlányi Károly előadása. (Részben viaszfelvétel.)

6.55: Lakatos Flóris és cigányzenekara.

8.00: Maróth Anna és Várkonyi Zoltán előadójestje.

8.40: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes.
1. Mozart: Titus, nyitány; 2. Beethoven: VI. szimfónia (Pastorale); 3. Schubert—Dohnányi: Moments musicaux.

10.00: Hírek, időjárásjelentés.

10.20: Hanglemezek.

1. Donizetti: Szerelmi bájital, ária a II. felvonásból (Gigli); 2. Verdi: Aida — Nilus-parti jelenet (Dusolina Giannini); 3. Rossini: A szevillai borbély — Cavatina (Salvatore Salvati); 4. Stradella: Pieta Signore (Basiades Mária); 5. Gomez: A rabszolga, ária a II. felvonásból (Lauri Volpi); 6. Verdi: Othello — Ave Maria (Elisabeth Rethberg); 7. Puccini: Turandot, ária a III. felvonásból (Tom Burke); 8. Puccini: Pillangókisasszony, ária a II. felvonásból (Gaili Curci); 9. Cottrau: Isten veled, Nápoly, dal (Gigli); 10. Costa: Sei morta ne la vita mia, dal (Titta Ruffo); 11. Costa: Nápolyi dal (Tito Schipa); 12. Bianchini: Ninna-Nanna, velencei dal (Toti dal Monte); 13. Crescenzo: Quanno a femmana, nápolyi dal (Gigli); 14. Curtis: Tu, ca nun chiagne, nápolyi dal (Caruso); 15. Arditi: A csok, dalkeringő (Lucrezia Bori); 16. Crescenzo: Szomorú május, dal (Gigli).

Közben kb.

11.00: Hírek német nyelven.

11.30: Timkó Margit magyar nótákat zongorázik.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

7.30—7.55: „Nagy Károly udvara.” (Az első európai renaissance.) Léderer Emma dr. előadása.

8—8.40: Hanglemezek.

1. Stransky—Brandt: Dal az „Ó vagy senki” c. filmből (Alpár Gitta); 2. Brodsky Miklós: Részlet a Koronázási revüből (Albert Sandler zenekara); 3. Boyer—Aubert—Leliere: Les filles qui la nuit, dal (Lucienne Boyer); 4. Towers—Arden: Volgai bősődál (Gonella zenekar); 5. Kókay István: Aratás filmből; Piroso punkösd napján (Eggerth Márta); 6. Yoshitomo: Japán lámpatánc (vibratón: Herbert Hertrampf); 7. Pera—Gardel: Mi Buenos Aires Querido, tangó (Carlos Gardel); 8. Driso: Elmult a szerelem, dal (Teplova); 9. Hirsch—Handman: Me and the moon, slowfox (Bing Crosby); 10. Dubin—Warren: Sweet and slow, blues (Mills-fivérek); 11. Táncgyuleg (New Mayfair-zenekar).

8.45—9.00: Hírek.

9.05—10.00: Farkas Béla és cigányzenekara muzsikál.

Maróth Anna
(Székely Aladár f.)

Várkonyi Zoltán
(Varga felv.)

Simon Blanka mondja ma délelőtt 10.45-kor elhangzó felolvasásáról:

— „Az útipoggyász”-ról tartok előadást a rádióban. A film közelebb hozta a világot az emberhez, de távolról sem elégíti őt ki. Az ismeretlen utáni vágyódását és érdeklődését felkelti és táplálja. A rádió hullámain pillanatokon belül hallgatjuk a New-York Metropolitan Opera előadását és az Istambuli est-imit. A japán népi énekeket és a sydney-i jazz hangját. Kíváncsiságunk fel van kelve, látni szeretnők azt, amit az éter hullámai elhoztak és ha csak tehetjük, felkeressük a távoli országokat.

Külföldi társasutazásokba kapcsolódnak be az emberek, utazási láz fogja el a legtöbb mai embert. Az útitervvel kapcsolatban természetesen megtárgyalják az úti ruhatár és az útipoggyász kérdését is. Sokat von le az élvezetből az, ha útközben nem öltözködhetünk az alkalomhoz és időjáráshoz illően és még többet, ha túlsok poggyással utazunk és állandóan hordarra vagyunk utalva. Az útipoggyászról szóló előadásban arról beszélek, hogy ezt a két szempontot miként lehet megfelelően összeegyeztetni.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Kertem alatt faragnak az ácsok; Putriba lakik a Sári; Nem útik a jogászt agyon (Kiss Lajos és cigányzenekara); 2. Grossmith: Ha polkát táncolok (New Mayfair-zenekar); 3. Pease—Veo—Nelson: Kedvesem, keringő (Castlewood marimba zenekar); 4. Orth: Örásboltban (Woitschach-zenekar); 5. Al-louche: Tripoli induló (jazz-zenekar, vez. Romans).

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Aranycsinálók Magyarországon.” Irta Csizy Béla. (Felolvasás.)

10.45 : „Divatos kézimunkák.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05—1.30 : Hanglemezek.

1. Csajkovszkij: 1812, nyitány (berlini filharmonikusok, vez. Meyrowitz); 2. Verdi: Traviata, aria a II. felvonásból (Pataky Kálmán); 3. Bizet: Gyöngyhalászkok, aria a II. felvonásból (Toti dal Monte); 4. Boccherini—Duskhin: Canzonetta (szimfónikus zenekar, vez. Meyrowitz); 5. Thomas: Mignon, gavott (Lucrezia Bori); 6. Leoncavallo: Bajazzók, prólóg (De Sande); 7. Breton: Alhambrában (madridi szimfónikus zenekar, vez. Arbos); 8. Puccini: Gianni Schicchi, aria (Frances Alda); 9. Elgar: Éji dal (Royal Albert Hall zenekar, vez. Elgar); 10. Reoyo—Guerrero: Szevillai vendégség (Fleta); 11. Kreisler: Bécsi capriccio (minneapolis-i szimfónikus zenekar, vez. Ormándy Jenő); 12. Wagner: A bolygó hollandi, fonókórus (Nellie Walker); 13. Zádor Jenő: Magyar capriccio (minneapolis-i szimfónikus zenekar, vez. Ormándy Jenő).

Közben kb.

12.30 : Hírek.

Közben kb.

1.15 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.40—2.15 : Albert Ferenc hegedül (zongorakísérettel).

1. a) Veracini: Largo; b) Tartini: Ördögtrilla szonáta; 2. a) Kókai Rezső: Bölcsődal; b) Zádor Jenő: Éjszaka; c) Hummel János: Rondo — Allegro scherzando; d) Zsolt Nándor: Őszi levelek; e) Molnár Antal: Ábránd zongorára és hegedűre. Előadja Polgár Tibor és Albert Ferenc.

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : „Falusi bútörök a városi lakásban.” Nádai Pál előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Faragó Ibolya zongorázik.

1. Chopin: Polonaise-fantásie; 2. Sauer: Zenélő doboz; 3. Albeniz: Navarra; 4. Kreisler—Stefániai: Szerelmi dal.

5.30 : „Fatime férjhez megy.” (Arab nász.) Megyery Ella előadása (hanglemezekkel).

6.05 : A Székesfővárosi Zenekar műsorának közvetítése a Városmajori Parkból. Vezényel Boldis Dezső dr.

1. Boieldieu: A bagdadi kalifa, nyitány; 2. Weber: Felhívás keringőre; 3. Massenet: Festői képek; 4. Liszt: II. rapszódia.

7.00 : „Dicsőség.” Szép Ernő elbeszélése.

7.30 : Vitéz Szende Ferenc, az Operaház tagja magyar nótákat énekel, kíséri Magyar Imre és cigányzenekara.

1. Magyar Imre és cigányzenekarának játéka; 2. Őszi harmat után; Hej, búra termett idő; Hej; Te vagy a legény; Ej, haj, gyöngyvirág; Patyolat a... Nincs cserepes tanyám; 3. Magyar Imre és cigányzenekarának játéka; 4. Dankó Pista: a) Eltorított a

Albert Ferenc
1.40 (Color felv.)

Faragó Ibolya
5.00

DÉ.CIBÁD

hegedűm; b) Szegény ember dolgát; c) Hamis a rózsám; Dóczy József: a) Szegény ember volt az apám; b) Felednék, felednék; Pete Lajos: a) Nem való bokréta; b) Nem azért csak azért; Fráter Loránd: a) Őszi rózsá; b) Száz száz gyertyát; Huszka Jenő: Darumadár (Martos Ferenc szövege); Balázs Árpád: a) Gyere velem; b) Gyere velem az erdőbe; c) Kantinosné angyalom (Fényes Lóránd szövege).

Ezt a közvetítést a brit rádióállomás is átveszi!

8.40: Hírek.

9.00: „Vihar Párizs felett.” Hangdráma három részben. Alexander Dumas „Le Chevalier de Maison-Rouge” című regénye nyomán írta k. Halász Gyula és Kristóf Károly. Rendező Csanády György.

Személyek: Maria Antoinette — Báthory Gizta; Mária Terézia, a leánya — Horváth Magda; Lajos, dauphin — Lengyel Sándor; Maurice Lindey — Perényi László; Lorin — Tasnády András; Santerre tábornok — Garamszeghy Sándor; Dixmer gyáros — Vándory Gusztáv; Geneviève, a felesége — Eszenyi Olga; Morand vegyész — Földényi László; Tison porkoláb — Bodnár Jenő; Tisonné — Szabados Piroska; Tison Zsófia — Kovách Anni; Simon varga — Pataky József.

Utána kb.

10.00: Időjárásjelentés.

Megyery Eala
(Foto Tóth Margit)

5.30

DÉCIBÁB

10.05: Delmár Rózsi, a brüsszeli operaház tagja énekel, zongorán kíséri Polgár Tibor.

1. Caldara Antonio: Régi olasz ária; 2. Wolff: a) Treibe nur mit Liebe Spott; b) Zitronenfalter im April; c) Man sagt mir; 3. Milhaud: Francia parasztdal; 4. Honegger: a) A szirén dala; b) A szirén bölesódala; c) A harangok; 5. Bartók: a) Ha kimegyek; b) Asszonyok, asszonyok.

10.35: Dorothy Latimer angolnyelvű előadása: „Hungarian influence in British entertainment”. (Magyar művészek Angliában.) (Felolvasás).

10.50: A rádió szalónzenekara.

1. Offenbach: Eljegyzés lámpafénynél, nyitány; 2. Kigyósi Árpád: Polonaise; 3. Satler Andor: Cordovai emlék; 4. Farkas Ferenc: a) Tempo di minuetto; b) Tarantella; 5. Grünfeld Alfréd: Polka; 6. Lavotta Rezső: Hangversenymazurka; 7. Fall Leó: Sztambul rózsája, egyveleg; 8. Chopin: A-dur polonaise; 9. Stefániai Imre: Magyar népdal-átiratok.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.10—6.40: „Magyarok a külföld országútján.” Írta Aradi Zsolt. (Felolvasás.)

6.45—8.00: Hanglemezek.

1. Beethoven: Fidelio, nyitány (B. B. C. zenekar, vez. Bruno Walter); 2. Händel: Szvit (filadelfiai szimfónikus zenekar, vez. Stokowski); 3. Schubert: Moment musical; Rameau: Tambourin (Fritz Kreisler); 4. Verdi: Traviata, az I. felvonás előjátéka (newyorki filharmónikusok, vez. Toscanini); 5. Popper: Paprika Jancsi (Gaspar Cassado); 6. German: Koronázási induló és himnusz V. György angol király koronázására (londoni szimfónikus zenekar, vez. Landon Ronald).

Közben kb.

7.15: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági féléjárója.

8.05—8.30: „Nem vagyok a szavak embere”. Moravék Endre dr előadása.

8.35—8.50: „A Közép-Európa kupamérkőzések.” Magyar Károly előadása.

9.00: Ügetőversenyeredmények.

9.05—10.00: Berend Endre és Adler Oszkár szalónzenekarának műsora.

1. Lehár: Arany és ezüst, keringő; 2. Bizet: Részletek a „Carmen” c. operából; 3. Hubay: Bécsből a világon át, egyveleg; 4. Fauré: Álom után (gordonkaszóló: Lechner Endre); 5. Strauss János: Kék Duna keringő.

12.05 Rella Gabriella
(Vajda M. Pál felv.)

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Seprik a pápai uccát ; Árok, árok ; Asszony, asszony (Kiss Lajos és cigányzenekara) ; 2. Norvo : Hole in the wall (Norvo zenekar) ; 3. Reggov : Az utolsó levél, keringő (bécsi Boheme zenekar) ; 4. Popy : Bajadérok (Kristály zenekar) ; 5. A régi hesszeni gyalogezred indulója (katonazenekar).

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Regék és babonák a holdról.” (Felolvasás.)

10.45 : „A hold a költészetben.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Rella Gabriella, az Operaház tagja énekel (zongorakísérettel). 1. Catalani : La Wally, ária ; 2. Boito : Mefisztofelesh, ária ; 3. Puccini : a) A fecske, ária ; b) Manon Lescaut, ária ; 4. Zandonai : Francesca da Rimini, ária ; 5. Giordano : André Chenier, ária.

12.45 : Hírek.

1.00—2.30 : A rádió szalózenekara.

1. Nevin : Egy nap Velencében, szvit ; 2. Mya Tamás : Táncinter-

mezzo ; 3. Tóth Lajos : Gavott ; 4. Grieg : Menüett ; 5. Szirmai Albert : Operettrészletek ; 6. Blon : Holdas éj ; 7. Strauss János : Keleti mesék, keringő ; 8. Chaminade : Callirhoe, szvit ; 9. Garami Béla : Trópusi álm ; 10. Nevin : Nighty lak' a rose, intermezzo ; 11. Szapáry Géza gróf : Kóló.

Közben kb.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : „Korallzátanyok és korallszigetek”. Irta Gebhardt Antal dr. (Felolvasás.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Kisgyermek a felnőttek közt.” Takács István nevelésügyi előadása.

5.30 : Táncelemezek.

6.10 : „A dunántúli magyar népzene a rádióban”. Bartha Dénes dr előadása. (Hanglemezekkel.)

6.45 : Melles Béla zenekarának műsora. 1. Weber : Peter Schmolli, nyitány ; 2. Luigini : Egyiptomi balett ; 3. Strauss János : Tavaszhangok, keringő ; 4. Gounod : Faust, ábránd.

7.30 : „A magyar-lengyel evezős mérkőzés”. Machán Tibor előadása.

7.45 : „Don Quijote de la Mancha”. Kaland három részben. Irta : Cervantes. Győry Vilmos fordítása után rádióra átdolgozta Bárdos Gyula. Rendező Barsi Ödön.

Személyek : Don Quijote — K. Ajtay Andor ; Sancho Pansa — Juhász József ; Antonia, Don Quijote unokahuga — Keresztessy Mária ; A tisztelendő — Szőke Lajos ; Első eselédlány — Mihályfi Júlia ; Második eselédlány — Berend Erzsébet ; Fogadósné — Kovács Terus ; Miklós mester — Sugár Gyula ; Sámson diák — Somody Kálmán ; Első fogadós — Szatmáry Lajos ; Második fogadós és harmadik pástör — Cserépy László ; Első öszvérbajcsár és bojtár — László Tivadar ; Második öszvérbajcsár és etető — Kézdy Antal ; Első kereskedő és második pástör — Maklár János ; Második kereskedő, első pástör és kocsi — Darvas Ernő ; Borbély — Fenyő Emil.

Utána kb.

8.50: Hírek.

9.10: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Nicolai: A windsori víg nők nyitány; 2. Szabados Béla: Régi magyar táncsorozat; 3. Weiner: f-moll szerenád.

9.55: Időjárásjelentés.

10.00: Ir est, az ir-magyar barátság vonata résztvevőinek közreműködésével.

1. Magyar bevezető szavak. Elmondja Comperc. 2. Padraigh O Ciardhubhain: „A nádor leánya”, angol-ir ballada. Éneklí Kirwan. 3. Üzenet a magyarokhoz. Gael nyelven elmondja Tomas O Paolain, az ir-magyar barátság vonata ir szervezője. 4. Stanford: Első ir rapszódia. Előadja az Operaház tagjaiból alakult zenekar, vezényel Rajter Lajos. 5. Kemény Zsuzsa előadása Irországról. 6. Ant-Athair S. Cuiper: Hazafias dal; 7. Padraigh O Ciardhubhain: A kilencpennis hegedű. Angol-ir ballada. Éneklí Kirwan. 8. A remény dala. Gaelnyelvű éneknégyes. 9. Hubert Briscoe irországi magyar konzul beszéde a magyar és az ir rádióhallgatókhoz. 10. Ir nemzeti dal (A katona dala. Hanglemez).

Utána kb.

11.00: Hírek francia és olasz nyelven.

11.10: Rácz József és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.50—6.05: A rádió tárgysorsjáték ismertetése.

6.10—7.10: Hanglemezek.

1. Händel: Xeres — Largo (bostoni szimfónikusok, vez. Fiedler); 2. Beethoven: B-dur zongoraverseny (Arthur Schnabel); 3. Sibelius: Finlandia, szimfónikus költemény (filadelfiai szimfónikus zenekar, vez. Stokowski); 4. Serrano—Persinger: A feledés dala; Spohr—Persinger: Rondo (Yehudi Menuhin); 5. Verdi: Aida, győzelmi induló (berlini állami Opera zenekara, vez. Blech).

7.15—7.40: „A Nemzeti Múzeum vándorlása”. Uray Dezső előadása.

7.45—8.30: Melles Béla zenekarának műsora. 1. Kálmán Imre: Részletek „A montmartrei ibolya” c. operettből; 2. Blankenburg: Ezermester-induló.

8.35: Lóversenyeredmények.

(Párisi felv.)

Urai Dezső mondja ma este 7 óra 15 perckor Bpest II-ről elhangzó felolvasásával kancsolatban:

— Néhány nappal ezelőtt mult száz esztendeie, hogy a hírneves Polláck Mihály „városi polgári építész” munkásai elkezdték a kubikos munkát azon a telken, amelyen most a Nemzeti Múzeum neoklasszikus stílusban emelt gyönyörű hajléka áll. Tíz-évig épült a nemzet kincseinek tárháza, ezt megelőzően bizony viharos élete volt az-alig harmincöt éves múzeumnak. Az első adomány — gróf Széchenyi Ferenc könyvtára, — a Pálos-kolostor könyvtártermében kapott helyet. Három év múlva már szekerekre rakták a nagyértékű könyveket és Miller Jakab Ferdinánd, az első igazgató, menekült velük. Jött Napoleon! Alig kerültek vissza, ismét felhangzott a vészkiáltás, de ezúttal komolyabb volt, mert a franciák már behatoltak az országba és Győrnél megütköztek a mieinkkel. Most ismét futott kincseivel a tudós könyvtáros. Több mint egy esztendeig bujkáltak a ritkaságok és csak vi-szontagságos úton térhettek vissza Pestre. Nemzeti adakozásból egyre nőtt a gyűjtemény, a sok értéknek hajlékot kellett teremteni. József nádornak köszönhető, hogy ez megvalósult. Hogyan, miként történt: erről beszélék majd előadásomban.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

1937 július hó 21—22-én, szerdáról esütörtökre virradó éjszaka a HAT 4 hívójeles adóállomáson, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson 1—2 óráig.

6.45

Rexa Dezső

(Amatőr felv.)

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Nádor József : Sarkantyús csárdás ; Kondor Ernő : Jó dolga van (Sebő Miklós) ; 2. Porschmann : Argentíniai polka (Porschmann-zenekar) ; 3. Strauss Oszkár : Az én hősi, keringő (zenekar) ; 4. Rhode : Csipkerózsika nászmenete (Komor Géza zenekara) ; 5. Beez : Hacketauer-induló (Odeon-zenekar).

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Orvosi tanácsok a nyaralásra”. Irta Gaskó Dezső dr. (Felolvasás.)

10.45 : „Látogatás Malta szigetén”. Irta Szabolcsi János. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Eugen Stepat balalajkazenekara.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Hanglemezek.

1. Lehár : Cigányszerzem, kettős (Szabó Lujza és Szedő Miklós dr) ; 2. Kondor Ernő : A vén cigány (Kalmár Pál) ; 3. Kondor Ernő : Kertés ház ; Zeng a muzsika (Kalmár Pál) ; 4. Kondorosi csárda mellett ; Legyen úgy, (Nádor—Hubert átdolgozása. Tárogató : Vidák Béla) ; 5. Lajtai Lajos : Az én anyám (Sebő Miklós) ; 6. Nádor József : Fekete éjszaka, borulj a világra ; A ti uccátokban fényesebb a csillag (Sárossy Mihály) ; 7. Piros bort ittam az este ; Ezt a kerek erdőt ; Udvarom, udvarom (Banda Marci és cigányzenekara) ; 8. Kacsóh : János vitéz, részletek (Cselényi József és Szedő Miklós dr) ; 10. a) Nagy Zoltán : Feketeszárú cseresznye ; b) Sűrű csillag (Cselényi József) ; 11. Balalajka sár (Harmath szövege, Sárossy Mihály) ; 12. Szentirmay Elemér : Tíz pár esőket (Bodán Margit) ; 13. Pártos : Kéklő Balaton (Kalmár Pál) ; 14. Kubányi György : Tulipános láda (Vig György szövege) ; Kádas György : Kék a búzavirág (Cselényi József) ; 15. László Imre : Száz szál piros rozstát (Takács László szövege, Cselényi József) ; 16. Fráter Loránd : Ott, ahol a... (Cselényi József).

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : „Picur, a cukrászinas”. Vitéz Kassay Béla meséje. (Felolvasás.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Egy nagy színész”. (Feleki Miklós.) Ditrói Mór csevegése.

5.30 : Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Fridl Frigyes. 1. Sárossi Imre : Esz-dur nyitány ; 2. Országh Tivadar : Parasztdalok ; 3. Moszkowski : Spanyol táncok ; 4. Szekeres Ferenc : Éjféli keringő ; 5. Buder : Falusi szvit ; 6. Budai Pál : Bolero ; 7. Stolpa Antal : Keringő ; 8. Heuberger : Operabál, nyitány.

6.45: „Csokonai versek a dalok szárnyán”. Rexa Dezső előadása. Közreműködik Rácz Tilda, Tibor Zoltán (ének), zongorán kísér: Lavotta Rezső.

7.35: A rádió szalózenekara. 1. Saint-Saens: a) Hősi induló; b) Tavasz ébredése; c) Üres csillogás; d) Egy éj Lisszabonban; 2. Ravel: Menüett; 3. Debussy: Holdfény; 4. Ravel: Lúdanyó meséi.

Közben kb.

8.00: A rádió külügyi negyedórája.

8.40: Hírek.

9.00: Csóka Feri és cigányzenekara muzsikál.

9.45: Hajós Erzsébet dr németnyelvű előadása: „Neue Ausgrabungen in Ungarn”. (Ujabb ásatások Magyarországon.)

10.00: Időjárásjelentés.

10.05: Puccini „Bohémélet” című négyfelvonásos operája hanglemezzel, a milánói Scala előadásában. Vezényel Carlo Sabajno. Személyek: Mimi — Rosina Torri; Musette — Vitulli; Rodolfo — Giorgini; Marcello — Badini; Colline — Manfrini; Schaunard — Baracchi; Parpignol — Nessi; Alcindoro és Benoit — Baccaloní.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

7.35—8.00: „Egy magyarországi barokk mester”. (Fellner Jakab.) Révhelyi Elemér műtörténeti előadása.

8.05—8.55: Hanglemezek. 1. Gluck: Orfeusz, táncrészletek (newyorki

(Amatőr felv.)

Dr. Hajós Erzsébet, az ismert magyar művészettörténész mondja ma este 9.45-kor elhangzó németnyelvű előadásáról:

— Előadásomban utalok a Műemlékek Országos Bizottságának értékes tevékenységére a régi magyar műkincsek feltárásában, majd részletesen foglalkozom az esztergomi, székesfehérvári ásatásokkal. Kiemelem különösen az esztergomi ásatások nagyszerű eredményét, melyek általános művészettörténeti jelentőségük folytán nemcsak a magyar fejlődés szempontjából fontosak, hanem a külföldi kutatók és műbarátok legnagyobb érdeklődésére is igényt tartanak. Ide tartozik a feltárt Árpádok korabeli királyi palota, mely éppen a román stílusorszak építészeti emlékeinek ritkasága folytán, páratlan műértéket képvisel, továbbá a remek kápolna, a csodálatosan megőrzött trecento és quattrocento freskók s a renaissance-korszak magyarországi virágkorának különböző építészeti maradványai. Székesfehérvárott az ősi koronázó templom és a királystrok feltárása körül folyó ásatások, e helyek megőrzésére és biztosítására irányulnak.

filharmónikusok, vez. Toscanini); 2. Mozart: G-dur hagedűverseny (Huberman Bronislaw); 3. Beethoven: f-moll szonáta (Appassionata, Frederic Lamond); 4. a) Volkman: Keringő; b) Rimszkij—Korzakov: A dongó (csikágói szimfonikus zenekar, vez. Frederic Stock).

9.00—9.50: Székely Dezső jazzzenekara játszik, Szalay László énekel.

9.55—10.10: Hírek.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Kondor Ernő : Huncut az toronyóra (Sebő Miklós); 2. Sommerfeld : Táncra fel, mazurka (mandolin zenekar); 3. Voelker : Vadászat a Fekete erdőben (Paul Godwin zenekara); 4. Strauss József : Mária-keringő (Kiss Lajos zenekara); 5. Böhmelt : Kék tenger, induló (wilhelmshaveni tengerészzenekar).

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45 : „Kis tárca.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Csóka Jancsi és cigányzenekara.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : A Mária Terézia 1. honvédegyalozred zenekara. Vezényel Fügedy Sándor. 1. Goldmark : Sába királynője, bevonulási induló; 2. Csajkovszkij : Anyegin, keringő; 3. Bizet : Carmen, cigánytánc; 4. Mascagni : Parasztbecsület, intermezzo; 6. Lehár : Kukuska, orosz tánc; 6. Popper : Magyar rapszódia; 7. Verdi : Trubadur, részlet; 8. Meyerbeer : A proféta, koronázási induló.

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : „A moszkvai Kremf”. Irta : dr Wehner Józsefné. (Felolvasás.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés és hírek.

5.00 : „Nászutások”. Szitnyay Zoltán elbeszélése.

5.30 : Komor Géza jazzzenekara játszik. Közben kb.

6.00 : Sportközlemények.

6.30 : Munkásfélóra. (Felolvasás.)

7.00 : Filmdalok és táncszámok. (Hanglemezek.)

8.00 : „A santa-cruzi forgószél”. (1937 június 15-i előadás megismétlése viaszfelvételtől.) Hangjáték. Irta : Janina Morawska. Fordította Kolozsvári-Grandpierre Emil. Rendező Németh Antal dr.

Játsszák : Babochay Erzs, özv. Bakó Lászlóné, Loránd Mária, Kelen Dóra, Majláth Aranka, Pécsi Blanka, Sitkey Irén, Abonyi Tivadar, Baló Elemér, Berky József, Lázár Tihamér, Kowách Ernő, Rajnay Gábor, Mátray József, Onody Akos, Perényi József, Radó Árpád, Rubinyi Tibor, Szóke Lajos, Tompa Béa.

Utána kb.

8.50 : Hírek.

Szitnyay Zoltán

5.00

(M. F. I.)

9.10: „Az eucharisztikus világkongresszus az újkori hit és eszményiség diadala”. Nyisztor Zoltán pápai kamarás olasznyelvű előadása.

9.25: Rigó Jancsi és cigányzenekara muzsikál, Sztáray Márton énekel. Dalok: Ha az Isten nem egymásnak teremtett (népdal); Murgács Kálmán: Tükrös piros szív (Agyagfalvy—Hegyi szövege); Kondor Ernő: Kecskebéka; Radó József: Kődbe borult (Ilmiczky szövege); László Imre: Perbe szálltam a szívemmel (Korányi szövege); Thegze-Gerber Miklós: Sárgul már (Kunéry szövege); Nádor József: Fekete éjszaka; Vértés Henrik: Volt egyszer egy bolondos szív (Takáts szövege); Göndör József: Vagy rangosan (Selymes szövege); Nekem olyan asszony kell (népdal); Kertész Zsigmond: Szép a rózsám (Kubányi szövege).

10.10: Időjárásjelentés.

10.15: A rádió szalózenekara.

1. Auber: Az ércparipa, nyitány; 2. Schögel: Részletek Strauss János operettjeiből; 3. Székely—Bertha: Magyar rapszódia; 4. Jacobi: Részletek a „Sybill” c. operettből; 5. Szirmai Albert: Mágus Miska, pezsgődal; 5. Lehár: Részletek a „Pacsirta” c. operettből.

Közben kb.

11.00: Hírek angol nyelven.

11.30: Táncclemezek.

12.05: Hírek.

Szeless Béla

6.30-kor Bp. II-ről (Serényi felv., Zalaegerszeg)

BUDAPEST II.

6.30—6.55: Szeless Béla hegedül (zongorakísérettel); 1. Händel: A-dur szonáta; 2. a) Zsolt Nándor: Bölcsődal; b) Kazacsay Tibor: Parfóm; c) Vecsey: Cascade; d) De Falla: Két tétel a spanyol szvitből.

7.30—7.55: „A padovai Kristóflenda”. Elek Artúr műtörténeti előadása.

8—9.00: Rendőr fúvózenekar. Vezényel Szöllőssy Ferenc. 1. Bielski: Induló; 2. Suppé: Pique Dame, nyitány; 3. Ziehrer: Éjszakázók, keringő; 4. Muss: Régi bécsi dalok; 5. Brazil: Ne haragudj édes, twostep; 6. Ábránd Delibes műveiből (összeállította: Szöllőssy Ferenc); 7. Rosenkranz: Zenés takarodó.

9.20—9.40: Hírek.

A közvetítőállomások (Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, JULIUS 16:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, JULIUS 19:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, JULIUS 20:

Reggel 6.45-től d. u. kb. 7 óráig azonos Budapest I. műsorával.

7.15—7.40-ig azonos Budapest II. műsorával
Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, JULIUS 21:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, JULIUS 22:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, JULIUS 23:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, JULIUS 24:

Reggel 6.45-től kb. d. u. 7.45-ig azonos Budapest I. műsorával.

7.50—8.15 óráig azonos Budapest II. műsorával.
Utána azonos Budapest I. műsorával.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Unrath : Károly király-induló (katona-zenekar); 2. Alex : Harmonikapolka (Damerov-zenekar); 3. Davis—Burke : Carolina moon, keringő (zongora, gitár); 4. Pintyőke násza (szalóonzenekar); 5. Abramov : Napfényben ragyognak a fegyverek.

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : Somlay Károly elbeszéléseiből :
1. A varázs; 2. A tabáni tündér.
(Felolvasás.)

10.45 : „Mit nézzünk meg?” A Citadellát és környékét ismerteti Mestersházi Jenő.

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Ákom Lajos férfi énekötöse. Tagjai Wenninger Károly, Kormos László, Oláh József, Bodor Imre és Wissmüller Mihály.

1. Donizetti : Gondolások dala; 2. Lavolta első szerelme (Pápai Molnár Kálmán szövege); 3. Donáth Ede : Hollandi népdal; 4. Ákom Lajos : Piros rózsát adtam (Kunéry szövege); Vége már a dárídónak (Marezzali szövege); 5. Bátor Szidor : Spanyol szerenád; 6. Kienzl Ákom : Bölésődal; 7. Polgár Tibor : Esik eső; Ugy tetszik; 8. Söderman : Lakodalmi induló.

12.45 : Hírek.

1—2.30 : Bohrandt Lajos és Weidinger Ede szalóonzene-kara.

1. Urbach : Abránd Csajkovszkij műveiből; 2. Erkel : Bánk bán, ábránd; 3. Hall : Szelek násza, keringő; 4. Kacsóh : János vitéz, egyveleg; 5. De Fries Károly : Egy hangulat, dal; 6. Dostal : Divatos egyveleg; 7. Abraham Pál : Viktória, egyveleg.

Közben kb.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.40 : Hírek,

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmi-szerárak.

3.40 : A „Lohengrin” előadásának ismertetése.

4.00 : A bayreuthi ünnepi játékok alkalmából Wagner „Lohengrin” c. háromfelvonásos zenedrámájának közvetítése Bayreuthból. I. felvonás. Vezényel Heinz Tietjen. Az énekkart vezeti Friedrich Jung. Rendező Emil Praetorius.

Személyek : I. Henrik — Ludwig Hoffmann; Lohengrin — Franz Völker; Elsa — Maria Müller; Telramund — Jaro Prohaska Ortrud — Margarete Klose; A király hínőke — Herbert Jaussen.

Az I. felvonás után kb.

5.10 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.30 : Mursi Elek és cigányzene-kara.
Közben kb.

6.00 : „A családi munkabér.” Lehner Rudolf dr. iparügyi minisztériumi segédfogalmazó előadása.

Ákom Lajos

(D'Else foto)

12.05

6.45: „Mit üzen a rádió?”

7.15: Hanglemezek.

1. Haydn: Esz-dúr vonósnégyes (Onnou, Halleux, Prevost és Maas);
2. Schubert: A posta, dal (Richard Tauber);
3. Schumann: Holdas éj (Karl Schmidt-Walter);
4. Sibelius: Susogj nád, dal (Marion Anderson);
5. Bizet—Kreisler: Az arlesi leány, intermezzo (Fritz Kreisler);
6. Denza: Ha talán..., dal (Gigli);
7. Wagner: Álmodók (Frida Leider);
8. Musszorgszkij: Bolhadal (Lawrence Tibbith);
9. Kreisler: Syncopation hegedű, gordonka: Fritz Kreisler és Hugo Kreisler;
10. Wolf: Alvó Jézuska (Elisabeth Schumann);
11. Strauss Richárd: Titkos felhívás (Karl Schmidt-Walter);
12. Brahms: c-moll zongorahármas harmadik tétele (budapesti zongorahármas).

8.20: Hírek.

8.35: A „Lohengrin” második és harmadik felvonásának ismertetése.

8.45: A „Lohengrin” harmadik felvonásának közvetítése Bayreuthból.

Utána kb.

10.00: Időjárásjelentés.

10.05: Jávör Sándor jazz-zenekara játszik.

Weldinger Edé

1.10

11.00: Vidák József és ciganyzenekara muzsikál

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.00: A „Lohengrin” első és második felvonásának ismertetése.

6.15—7.45: A bayreuthi ünnepi játékok alkalmából Wagner Richárd „Lohengrin” c. háromfelvonásos zenedrámájának közvetítése Bayreuthból (II. felvonás). Vezényel Heinz Tietjen. Az énekkart vezeti Friedrich Jung. Rendező Emil Praetorius.

Személyek: I. Henrik — Ludwig Hofmann; Lohengrin — Franz Völker; Elsa — Maria Müller; Telramund — Jaro Prohaska; Ortrud — Margarete Klose; A király hirtőke — Herbert Jenssen.

7.50—8.15 A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félórája.

8.20—9.20: A rádió szalózenekara.

1. Dohnányi: Marche humoresque;
2. Franck: Danse lente;
3. Liszt: Két nocturne;
4. Kreisler: a) Bécsi caprice; b) Kínai dobos;
5. Rajter Lajos: Első verbunkos szvit;
6. Rímszkij-Korszakov: Himnusz a naphoz;
7. Delibes: Lakmé, hindu balett;
8. Losonczy Dezső: a) Havasokban; b) Verbunkos.

9.25—9.40: Hírek, ügétőversenyeredmények.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

1937 július hó 24/25-én, szombatról vasárnapra virradó éjjel, a HAT 4 hívójeles adón, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

Éjféltől 1 óráig.

KÜLFÖLDI MŰSOR

JULIUS 18—24-IG

Vasárnap

július 18

BEOGRAD (437 m). 18.40 Lemezek. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 19.50 Rádiózenekar. ♦ 21.00 Donizetti: Szerelmi bájtal, opera Rómából.
BERLIN (356 m). 19.20 Freindorfer-népzeneötös Reuter-harmonikahármas. ♦ 20.00 Keringők és indulók. ♦ 22.30—0.55 Táncczene dalokkal.
BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.00 Pozsony. ♦ 17.00 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.40 Kassa. ♦ 20.40 Pozsony. ♦ 21.00 Brno. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.25 Pozsony. ♦ 22.40 Praha.
BRESLAU (315 m). 18.30 Vidám est. ♦ 21.00 A sziléziai vonósnégyes. ♦ 22.30 Deutschlandsender.
BRNO (325 m). 16.00 Mor. Ostrava. ♦ 17.00 Praha. ♦ 19.40 Kassa. ♦ 21.00 Rádiózenekar Kratochwill énekesnővel és Vanyura zongorással. ♦ 21.55 Praha.
BUCURESTI, RADIO-ROMANIA (364, 1875 m). 18.00 Corolagos-táncczenekar. ♦ 19.50 Dendrinu-zenekar. ♦ 20.20 Kis rádiózenekar. ♦ 21.55 Lemezek.
DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 18.00 Roosz Emil zenekara. ♦ 20.00 Ének- és zenekar. ♦ 20.20 Hangképek. ♦ 22.30—0.55 Bund-táncczenekar.
DROITWICH (1500 m). 19.20 Szalónzene. ♦ 21.05 Rádiózenekar. ♦ 21.50 A londoni Mozartzenekar Cooper zongoraművészével.
HAMBURG (331 m). 18.45 Mozart: F-dur oboanégyes. ♦ 20.00 Keringők és indulók. ♦ 22.30 Tánccest.
KASSA-KOSICE (269 m). 16.00 Pozsony. ♦ 17.00 Jelenet Danyi Pali cigányprimás zenéjével. ♦ 18.00 Műsor dalokkal. ♦ 18.30 Lemezek. ♦ 18.45 Lemez. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.40 Rádiózenekar. ♦ 20.40 Pozsony. ♦ 21.00 Brno. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.25 Pozsony. ♦ 22.40—23.30 Praha.
KÖLN (455 m). 19.10 Nyári virágcsokor dalokban és zenében. ♦ 20.00 Rádiózenekar, rádiókamarakar. ♦ 22.25 A Rajna két szalagja. ♦ 22.40 Táncczene.
KÖNIGSBERG (291 m). 18.40 Tarka zenés-dalos est. ♦ 20.00 Nagy rádiózenekar. ♦ 22.40 Deutschlandsender.
LEIPZIG (382 m). 19.00 Hangképek dalokkal és zenével. ♦ 20.00 Baritonadalok, citeraegyüttes. Tizenhárom szórakoztató zeneszám. ♦ 22.30—24 Táncczene.
LONDON REGIONAL (342 m). 18.30 Katonazene baritonadalokkal. ♦ 21.50 Hartley-szalónzenekar.
LUXEMBURG (1304 m). 21.00 Zenecsarnoki emlékek. ♦ 21.15 Táncczene. ♦ 21.45 Vegyes zene. ♦ 23.00 Winter-zenekar. ♦ 23.15 Vegyes zene. ♦ 23.30 Kivánságlemezek.
MOR. OSTRAVA (259 m). 16.00 Tarka képek dalokkal és zenével. 17.15 Praha. ♦ 19.40 Kassa. ♦ 20.40 Praha. ♦ 21.00 Brno. ♦ 21.55—23.30 Praha.
MÜNCHEN (405 m). 18.00 Zongorahármas, bariton- és zongoraszólok. ♦ 20.00 A művészek ünnepi estje. ♦ 20.50 Választófejedelmi ünnepség. ♦ 22.30—2 Táncczene.
POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.00 Fürdőzenekar. ♦ 17.00 Kassa. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Lemezek. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.40 Kassa. ♦ 21.00 Brno. ♦ 21.55 Praha. ♦

22.25 Külföldi negyedóra magyarul. ♦ 22.40—23.30 Praha.

PRAHA (470 m). 16.00 Bányászzenekar. ♦ 17.15 Fok-zenekar Sroubek hegedűművésszel. ♦ 17.35 Német műsor. ♦ 19.05 Könnyű fúvós zene. ♦ 19.40 Kassa. ♦ 21.00 Brno. ♦ 21.55 Lemez. ♦ 22.35 Jazz.
RÓMA (420 m). 19.40 Vegyes zene. ♦ 20.40 Bari-Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Donizetti: Szerelmi bájtal, opera. Opera után táncczene.
STRASBOURG (349 m). 18.45 Karéneklemezek, népdalok. ♦ 20.40 A szimfonikusok hangversenye. ♦ 23.05 Táncczene.
STUTTGART (522 m). 19.00 Tarka lemezek. ♦ 20.00 München. ♦ 21.00 Donizetti: Szerelmi bájtal, vígopera. Főszerepben Gigli. ♦ 23.00 Táncczene. ♦ 24—1.00 Frankfurt.
WARSAWA (1304 m). 18.00 Kis rádiózenekar szólístakkal. ♦ 20.00 Morini hegedűművész némezei. ♦ 21.00 Donizetti: Szerelmi bájtal Gigli tenorral. Közv. Rómából. Varsó II. 22.05—1 Táncclemezek.
WIEN (506 m). 12.15 Roquyta Erika klasszikus dalokat énekel. ♦ 12.50 Modern szórakoztató zene. ♦ 15.00 A szimfonikusok. ♦ 16.50 Vidám népzene. ♦ 18.05 Csevegés a Napról, lemezekkel. ♦ 18.45 Kreutz író felolvasása. ♦ 19.10 Tárca. ♦ 19.35 Ziehrer: A becüs, operett. ♦ 21.45 A mult hét művészlemezei. ♦ 22.30—23.30 Táncclemezek.

Hétfő

július 19

BEOGRAD (437 m). 18.40 Dalok. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 19.50 Mű- és népdalok. ♦ 21.00 Rádiózenekar. ♦ 22.20 Sztójánovics zongoraművész. ♦ 22.50—23 Táncclemezek.
BERLIN (356 m). 18.00 Szórakoztató lemezek. ♦ 20.10 Elhalt énekesnők és énekesek lemezei. ♦ 21.00 Bund-táncczenekar. ♦ 22.50—24 Táncczene.
BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.50 Kassa. ♦ 17.05 Praha. ♦ 17.40 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.10 Brno. ♦ 20.10 Pozsony. ♦ 20.25 Praha. ♦ 21.00 Mor. Ostrava. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.
BRESLAU (315 m). 19.00 München. ♦ 19.30 Vidám lemezek. ♦ 20.10 Ének és hangszer-szólok, táncczenekar. ♦ 22.20 Hangképek. ♦ 22.45—24.00 Könnyű- és táncczene.
BRNO (325 m). 17.05 Praha. ♦ 17.40 Német műsor. ♦ 18.15 Lemezek. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.10 Vidám est. ♦ 20.25 Praha. ♦ 21.00 Mor. Ostrava. ♦ 21.55 Praha.
BUCURESTI, RADIO-ROMANIA (364, 1875 m). 18.00 Szórakoztató zene. ♦ 20.35 Csak Radio-Romania: Román lemezek. ♦ Csak Bucuresti: Demetriu Sándor zongoráz. ♦ 21.10 Beethoven: Skót dalok. ♦ 21.45 Vendáglói zene.
DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 18.00 Három évszázad néptáncaiból. ♦ 19.00 Tarka daloszenés est. ♦ 20.10 Vonósnégyes. ♦ 21.00 Szórakoztató zene. ♦ 22.30 Bach: Szonáta. ♦ 23—24.00 Táncczene.
DROITWICH (1500 m). 20.00 Emlékezők régi táncczenékre. ♦ 20.30 Primrose hegedűművész. ♦ 21.35 Revü. ♦ 22.05 Vonósnégyes. ♦ 23.15 Los-táncczenekar. ♦ 23.30—24 Táncclemezek.
FRANKFURT (251 m). 19.00 Stuttgart. ♦ 20.30 München. ♦ 21.15 Stuttgart. ♦ 22.35 Hangverseny. ♦ 24—1.00 Haydn-hangverseny.

HAMBURG (331 m). 19.00 München. ♦ 19.30 Lemezek. ♦ 20.10 Mainardi eselóművész. ♦ 21.15 Stuttgart. ♦ 22.30 Könnyű és tánczene.

KASSA-KOSICE (269 m). 17.05 Praha. ♦ 17.40 Magyar műsor. ♦ 18.30 Lemezek. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.10 Brno. ♦ 20.10 Pozsony. ♦ 20.25 Praha. ♦ 21.00 Mor. Ostrava. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20—23 Pozsony.

KÖLN (455 m). 19.00 München. ♦ 19.30 Berger Erna énekesnő. ♦ 19.50 Breslau. ♦ 21.00 Schrammelzenekar. ♦ 22.30—24 Könnyű- és tánczene.

KÖNIGSBERG (291 m). 18.45 Tarka est. ♦ 20.10 Északi zene. ♦ 20.45 München. ♦ 21.15 Stuttgart. ♦ 22.40—24 Könnyű és tánczene.

LEIPZIG (382 m). 19.10 Vidám est. ♦ 20.10 Tréfás oratórium. ♦ 21.15 Lincke: Hangképek. ♦ 22.50 Könnyű- és tánczene.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Moziorgona. ♦ 21.10 Rádiózenekar. ♦ 22.25 Tánczene. ♦ 23.40 Purcell-Verdi- és Händel-művek.

LUXEMBURG (1304 m). 21.15 Dalos, zenés tarkaest. ♦ 22.20 Rádiózenekar. ♦ 23.00 Tánclemezek.

MOR. OSTRAVA (259 m). 17.05 Praha. ♦ 17.40 Helyszíni közvetítés. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.10 Brno. ♦ 20.10 Praha. ♦ 21.00 Rádiózenekar. ♦ 21.55—23 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Tánczene, tréfák, dalok. ♦ 21.10 Wolfram-Schröfl zongoraművész. ♦ 22.30—24 Könnyű- és tánczene.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.50 Kassa. ♦ 17.05 Praha. ♦ 17.40 Delmár Rózi énekel. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.10 Brno. ♦ 20.25 Praha. ♦ 21.00 Mor. Ostrava. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.35 Lemezek.

PRAHA (470 m). 16.10 Fok-zenekar. ♦ 17.40 Berka Ferenc eselőzők. ♦ 19.10 Brno. ♦ 20.25 Smetana: Álmok, zongoraciklus. ♦ 21.00 Mor. Ostrava. ♦ 21.55 Lemezek.

ROMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 19.35 Csak Bari—Bologna: Hírek magyarul. ♦ 20.40 Vegyes zene. ♦ 22.15 Vegyes zene. ♦ 22.45 Tánczene.

STRASBOURG (349 m). 18.30 Bordeaux—Lafayette-állomás hangversenye. ♦ 20.30 Hangkép közy. ♦ 21.00 Fürdőzenekar.

STUTTGART (522 m). 19.00 Vidám munkautáni dalos-zenés est. ♦ 21.15 Dalos-zenés alpesi est. ♦ 22.30 Köln. ♦ 23—1.00 Vonóségyes.

WARSAWA (1304 m). 18.05 Lemezek. ♦ 20.00 Tengerészkar. ♦ 21.00 Cigányzenekar. ♦ 22.00 Byk zongoraművész játéka. ♦ 23.35 Opera-lemezek. ♦ 22.50 Varsó II. ♦ 22.05 Könnyű lemezek. ♦ 23.15 Tánclemezek.

WIEN (506 m). 12.00 Carossa: Az érett élet titkai. ♦ 12.20 Rádiózenekar. Könnyű zene. ♦ 14.00 Furtwaengler-lemezek. ♦ 16.00 Hírek, film- és tánclemezek. ♦ 17.40 Telaspo bariton újabb operákból énekel. ♦ 17.55 Bauminger Adél hegedűl. ♦ 19.35 A bécsi szimfonikusok Weissbach vezényletével.

Kedd

július 20

BEOGRAD (437 m). 18.30 Népzene. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 20.10 Lemezek. ♦ 21.00 Népdalok. ♦ 22.20—23 Rádiózenekar.

BERLIN (356 m). 18.00 Könnyű és tánczene. ♦ 19.20 Könnyű lemezek. ♦ 20.10 Katonazene. Közben operett. ♦ 22.30 Könnyű és tánczene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.10 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.45 Kassa. ♦ 20.15 Praha. ♦ 20.30 Kassa. ♦ 20.50 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 19.00 Az élet szeretete. ♦ 20.10 Katonahumor. ♦ 22.30 Könnyű- és tánczene szoprándalokkal.

BRNO (325 m). 16.10 Kassa. ♦ 16.50 Praha. ♦ 17.05 Kassa. ♦ 18.15 Szaxofónszóló. ♦ 19.15 Praha. ♦ 22.20—23 Angol tánczenekarok.

BUCURESTI, RADIO-ROMANIA (364, 1875 m). 18.00 Lemezek. ♦ 19.45 Rozuca Sándor dalokat énekel. ♦ 20.30 Szimfonikus lemezek. ♦ 21.45 Vendégloji zene.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 18.00 Schuman: Meseképek. ♦ 18.40 Lemezek. ♦ 19.00 Hangjáték. ♦ 20.10 Tánczene. ♦ 22.30 Vonóshármas. ♦ 23—24.00 Kedvelt lemezek.

DROITWICH (1500 m). 20.00 Rádiózenekar. ♦ 22.00 Szórakoztató zene szoprándalokkal és ariákkal. ♦ 23.15 Tánczene. ♦ 23.30—24 Tánclemezek.

FRANKFURT (251 m). 19.00 Közvetítés Mayen Eifel-ből. ♦ 21.15 Böhmer bariton Loeweballadákat énekel. Közben Rosbald zongoraművész. ♦ 22.30 Hamburg. ♦ 24—1.00 Részletek operákból.

HAMBURG (331 m). 19.00 Régi lovassági indulók. ♦ 20.10 Vidám egybeállítás. ♦ 22.30 Könnyű és tánczene.

KASSA-KOSICE (269 m). 16.10 Rádiózenekar. ♦ 17.05 Rádiózenekar. ♦ 17.40 Magyar műsor. ♦ 18.30 Lemezek. ♦ 18.50 Lemez. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.45 Hangjáték. 20.15 Praha. ♦ 20.50 Praha. ♦ 22.20—23 Pozsony.

KÖLN (455 m). 18.50 Lemezek. ♦ 20.10 Vidám lemezek. ♦ 20.50 Játékszódások szóban és zenében. ♦ 22.50 Tánczene.

KÖNIGSBERG (291 m). 19.15 Hangverseny. ♦ 20.10 Lövészünnep. ♦ 22.40 Könnyű és tánczene.

LEIPZIG (382 m). 18.30 Tornászás. ♦ 20.00 Nyári est. Zenekar, Friedrich szoprán. ♦ 22.00 Opitz szoprán, Götze gitárművész és Schrepper hegedűs. ♦ 22.50 Könyű- és tánczene.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Magyar Imre és cigányzenekara Szende Ferenc énekével Budapestről. ♦ 20.00 Tarka est. ♦ 21.00 Vendégloji zene. ♦ 21.40 Mornison zongoraművész. ♦ 22.25 Tánczene. ♦ 23.40 Dallemezek.

LUXEMBURG (1304 m). 21.15 Rádiódrama. ♦ 22.20 Rádiózenekar. ♦ 23.00 Tánclemezek.

MOR. OSTRAVA (259 m). 16.50 Praha. ♦ 17.05 Kassa. ♦ 17.40 Eszperanto. ♦ 17.50 Lemezek. ♦ 18.05 Praha. ♦ 19.45 Brno. ♦ 20.15 Praha. ♦ 20.35 Brno. ♦ 20.50 Praha. ♦ 22.20—23 Brno.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Völker-lemezek. ♦ 19.20 Hangjáték. ♦ 21.10 Szórakoztató zene. ♦ 22:20 Szórakoztató zene.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.10 Kassa. ♦ 17.40 Lemezek. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.45 Kassa. ♦ 20.15 Praha. ♦ 20.35 Kassa. ♦ 20.50 Praha. ♦ 22.35—23.00 Lemezek.

PRAHA (470 m). 16.10 Kassa. ♦ 18.05 16. és 17. századi madrigálok németül. ♦ 19.10 A 28. gy. e. zenekara. ♦ 19.45 Brno. ♦ 20.15 Ondrzi-csek: Rapszódia. ♦ 20.50 A filharmonikusok hangversenye. ♦ 21.55 Lemez. ♦ 22.20 Brno.

RÓMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 19.35 Bari—Bologna: Hírek magyarul. ♦ 20.40 Csak Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Vigjáték. ♦ 22.15 Musulin Branka zongorázik. ♦ 22.45 Tánczene.

STOCKHOLM (426 m). 19.45 Szórakoztató zene. ♦ 22—23.00 Mélyhegedű: Garaguly Károly, zongora: Witkowsky.

STRASBOURG (349 m). 20.15 Közvetítés a párizsi vígoperából.

STUTTGART (522 m). 19.00 Lemezek. ♦ 21.15 A salzburgi Mozart vonóségyes. ♦ 22.40 Weinhöfel Anna Ramraht és Ruch dalait énekel. ♦ 23.00 Hamburg. ♦ 24—1.00 Operarészletek.

WARSAWA (1304 m). 18.15 Lemezek. ♦ 19.15 Backmann hegedűművész játéka. ♦ 20.00 Szórakoztató zene. ♦ 21.45 Krakkói képek. ♦

DÉCIBÁB

55

22.00 Vlnai rádiózenekar. Varsó II. 22.05 Könnyű lemezek. ♦ 23.15—24 Tánzene.
WIEN (506 m). 12.00 Könnyű zene. ♦ 14.00 Manovarda énekes lemezei. ♦ 15.15 Mandolin-
kar. ♦ 16.05 Rádiózenekar. ♦ 17.30 Handl
szoprán Schubert-dalokat énekel. ♦ 17.45
Pohl Gédi zongorázik. ♦ 19.10 Gangelberger :
Ó régi szép diákélet, dalegybeállítás. ♦ 21.00
Az örölnitűdás művészete. ♦ 21.30 Rádió-
zenekar. Strauss János-est. ♦ 22.20 Millöcker-
művek. ♦ 23—23.30 Zichrer-zene.

Szerda

július 21

BEOGRAD (437 m). 18.40 Népdalok. ♦ 19.30
A nemzet órája. ♦ 20.00 Humor. ♦ 21.00
Tomics Zsiga énekel. ♦ 21.30 Lemezek. ♦ 22.20
Tánclelőzi zene. ♦ 22.45—23 Tánclemez.

BERLIN (356 m). 18.00 Bund-tánzene. ♦
19.20 Tenor-, balalajka- és harmonikaverseny.
♦ 20.10 Szórakoztató zene. ♦ 21.00 Vigjáték.
♦ 22.30—24 Tánzene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA
(765 m). 16.10 Brno. ♦ 16.50 Pozsony. ♦ 17.05
Brno. ♦ 17.40 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦
19.00 Praha. ♦ 19.20 Mor. Ostrava. ♦ 20.00
Pozsony. ♦ 21.15 Brno. ♦ 21.55 Praha. ♦
22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 18.20 Bach- és Brahms-
művek. ♦ 19.00 Tarka est. ♦ 21.00 Hangjáték.
♦ 22.30 Tánzene.

BRNO (325 m). 16.10 Rádiózenekar. ♦ 17.40
Hangjáték. ♦ 18.15 Lemezek. ♦ 18.45 Praha.
♦ 19.20 Mor. Ostrava. ♦ 20.00 Praha. ♦ 21.15
Hetes fűvösokra, vonósokra és zongorára. ♦
21.55 Praha.

BUCURESTI, RADIO-ROMANIA (364, 1875 m).
18.00 Sibiceanu-zenekar. ♦ 19.50 Operett-
lemezek. ♦ 20.30 Csak Radio-Romania : Leme-
zek. Csak Bucuresti : A Jianu-fűvőséggyűt-
tes játéka. ♦ 21.05 A két állomás együtt :
Gutzianu Emilia énekel. ♦ 21.45 Kis rádió-
zenekar.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 18.00 Lueder
Alfred zongorázik. ♦ 19.00 Kühl : Esti han-
galatok szóban és dalban. ♦ 20.10 Fűvös-
zenekar. ♦ 21.00 Roosz Emil zenekara. ♦
22.30 Svéd néptáncok. ♦ 23.00 Szórakoztató
zene.

DROITWICH (1500 m). 20.00 Zenés játék. ♦
20.45 Romantikus filmek zenéjéből. ♦ 21.25
Orgonaverseny. ♦ 22.00 Szalónhetes. ♦ 23.00
Tánzene. ♦ 23.30 Tánclemez.

FRANKFURT (251 m). 19.00 Rádiózenekar, a
rádió férfikara, Hauck-zenekar, Strube szoprán,
Bergmann bariton és Hartung tenor előad. ♦
21.15 Hangjáték. ♦ 22.30 Hauck-zenekar. ♦
24—1.00 Schumann- és Brahms-zene.

HAMBURG (331 m). 19.00 Tánzene szólístákkal.
♦ 20.10 Ismert zeneművek és dalok. ♦ 22.30
Tánzene.

KASSA-KOSICE (269 m). 16.10 Brno. ♦ 16.50
Pozsony. ♦ 17.05 Brno. ♦ 17.40 Magyar mű-
sor. ♦ 18.15 Loos J. hegedűl. ♦ 19.00 Praha. ♦
19.20 Mor. Ostrava. ♦ 20.00 Pozsony. ♦ 21.15
Brno. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.

KÖLN (455 m). 19.00 Férfikar. ♦ 20.10 Weber
Frigyes Vilmos író emlékünnepe. ♦ 21.00 Nép-
színmű. ♦ 22.30—24 Szórakoztató zene.

KÖNIGSBERG (291 m). 18.15 Francia operett-
lemezek. ♦ 20.10 Apró zenedarabok. ♦ 21.00
Vigjáték. ♦ 22.30 Tánzene.

LEIPZIG (382 m). 19.15 Hej a pusztá! Stein-
bach Walter egybeállítás a magyar életről
szóban, táncban és dalban. Szimfonikus zene-
kar, rádiózenekar, Gáspár Lajos cimbalmos,
Hölger bariton, Bárány Sziszi hegedűművész,
Stech és Haentschel zongorások, valamint elő-
adóművészek. ♦ 21.10 Tarka-est.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Mozizene. ♦
20.20 Rádiózenekar. ♦ 21.20 Katonazene. ♦
22.25 Tánzene. ♦ 23.40 Beethoven : Hegedű-
és zongoraszonáta.

LUXEMBURG (1304 m). 20.00 Ventura és tár-
sulata. ♦ 21.50 Rádiózenekar. ♦ 22.50 Tán-
lemezek.

MOR. OSTRAVA (259 m). 16.10 Brno. ♦ 16.50
Praha. ♦ 17.05 Brno. ♦ 17.50 Lemez. ♦ 18.00
Nacher énekes. ♦ 18.30 Lemezek. ♦ 18.45
Praha. ♦ 19.20 Szórakoztató zene. ♦ 20.00
Praha. ♦ 21.15 Brno. ♦ 21.55—23 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Tarka játék a lányok-
ról. ♦ 21.10 Dalos hangképek. ♦ 22.20 Brahms
komoly dalai. ♦ 23.00 Könnyű- és tánzene.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.10 Brno. ♦
17.05 Brno. ♦ 17.40 Lemezek. ♦ 18.00 Magyar
műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.20 Mor. Ostrava.
♦ 20.35 Schmidt : Három rapszódia két zong-
orán. ♦ 21.00 Kánok. ♦ 21.15 Brno. ♦
21.55 Praha. ♦ 22.20 Magyar hírek. ♦ 22.35—
23.00 Lemezek.

PRAHA (470 m). 17.40 Biedermann orgona-
művész. ♦ 19.20 Mor. Ostrava. ♦ 21.55 Lemez.
♦ 22.20 A prágai tanítónők dalegylete-
nek hangversenye.

RADIO PARIS (1648 m). 19.30 Chopin-művek
zongorán. ♦ 20.30 Leroux : Dalmű. ♦ 22.30
Folyókról szóló dalok és zeneművek.

RÓMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 19.35 Csak
Bari—Bologna : Hírek magyarul. ♦ 21.00
Operett. ♦ 23.30—23.50 Tánzene.

STOCKHOLM (426 m). 19.30 Hangszerek táncal.
♦ 20.45 Karének. ♦ 22—23.00 Tánzene.

STRASBOURG (349 m). 18.30 Baszk dallemezek.
♦ 20.20 Lemezek. ♦ 20.45 Városi zenekar. ♦

STUTTGART (522 m). 19.00 Frankfurt. ♦ 21.15
Rádiózenekar. Roswaenge tenor, Schmitt-
Walter bariton, Strienz basszus, Schimmer
hegedűs, Herold zongoraművész és Gielsen
zongoraművész hangversenye. ♦ 22.30 Portu-
gál zene. ♦ 23.00 Tánzene. ♦ 24—1.00 Schu-
mann : Adagio és Allegro.

WARSAWA (1304 m). 18.15 Boulanger zene-
szerző lemezei. ♦ 19.00 Barbirolli és a londoni
szimfonikusok lemezei. ♦ 20.00 Szalónzene. ♦
21.00 Spinalski zongoraművész. ♦ 22.00 Tán-
zene. Varsó II. 22.05 Könnyű zene. ♦ 23.00
Vidám mesék. ♦ 23.15—24 Tánclemez.

WIEN (506 m). 12.00 Könnyű zene. ♦ 13.10
Szimfonikus lemezek. ♦ 14.00 Kuhlenkampff
hegedűművész lemezei. ♦ 16.00 Divatos dal-
lemezek. ♦ 17.30 Baseli : Ót Hammerstein dal.
♦ 19.10 A nap hangjai. ♦ 20.05 A bécsi fil-
harmónikusok. ♦ 22.20—23.30 Tánzene.

Csütörtök

július 22

BEOGRAD (437 m). 18.00 Lemezek. ♦ 19.30 A
nemzet órája. ♦ 19.50 Rádiózenekar. ♦ 21.00
Marzinek Ljubica zongorázik. ♦ 21.30 Népdalok.
♦ 22.20 Tánclemez.

BERLIN (356 m). 18.00 Operák lemezei. ♦ 19.20
Szalónötös. ♦ 20.10 Tánzeneest. Közben
hangjáték. ♦ 22.30—24 Könnyű és tánzene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA
(765 m). 16.10 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦
19.00 Praha. ♦ 19.10 Pozsony. ♦ 19.35 Kassa.
♦ 19.50 Praha. ♦ 21.00 Brno. ♦ 22.00 Praha.
♦ 22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 19.00 Régi mesterek művei
csembalón, hegedűn és csellón. ♦ 20.10 Bányászok
fűvös- és mandolinzenekara. ♦ 22.30—24
Könnyű- és tánzene.

BRNO (325 m). 17.40 Német műsor. ♦ 18.15
König : Zongoraszonáta. ♦ 18.45 Praha. ♦
19.50 Praha. ♦ 21.00 Rádiózenekar. ♦ 22.00
Praha.

BUCURESTI, RADIO-ROMANIA (364, 1875 m).
18.00 Chopin-lemezek. ♦ 18.45 Táncclemezek.
♦ 20.15 Kis rádiózenekar, szórakoztató zene.
♦ 21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 19.00 Vidám
zene. ♦ 19.15 Rádió kamaraénekkara. ♦ 20.10
Hangképek. ♦ 20.30 Rádiózenekar. ♦ 22.30
Haydn: G-dúr divertimento. ♦ 23.00 Táncc-
lemezek.

DROITWICH (1500 m). 19.15 Vonósnegyes. ♦
20.00 Tarka egybeállítás. ♦ 21.20 Saint-Saens:
Breton rapszódia. ♦ 22.20 Raymonde-zenekar.
♦ 23.15 Táncczene. ♦ 23.30—24 Táncczene.

FRANKFURT (251 m). 19.00 Vidám est. ♦ 20.00
Táncclemezek. ♦ 21.15 Pfitzner: Schumann
nyolc nő kardala zenekarral. ♦ 22.30 Nép- és
szórakoztató zene. ♦ 24—1.00 Walcha orgona-
művész játéka. Utána hegedű- és zenekari
verseny.

HAMBURG (331 m). 19.00 Brémai városi muzsi-
kusok Müller Erna szopránnal. ♦ 20.10 Alnémet
falusi zene. ♦ 20.30 Hangjáték. ♦ 22.30
Könnnyű- és táncczene.

KASSA-KOSICE (269 m). 16.10 Rádiózenekar. ♦
17.40 Magyar műsor. ♦ 19.10 Pozsony. ♦
19.50 Praha. ♦ 21.00 Erno. ♦ 22.20—23.00
Pozsony.

KÖLN (455 m). 19.00 Szórakoztató zene. ♦ 20.10
Rádiózenekar, Bung zongoraművésszel. ♦
21.10 Híres táncczenekarok lemezei. ♦ 22.30
Érzékeny dalok. ♦ 23.05—24 Könnnyű- és
táncczene.

KÖNIGSBERG (291 m). 19.00 Lemezek. ♦ 20.10
Rádiózenekar. ♦ 22.20 Harmonika. ♦ 23.00
Könnnyű és táncczene.

LEIPZIG (382 m). 19.10 Nagy katonazenekari
hangverseny. ♦ 21.15 Hangjáték. ♦ 22.50—24
Könnnyű- és táncczene.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Orgona
kanadai dalokkal. ♦ 20.20 Előadás Smith zongora-
művésszel. ♦ 21.00 Zenés játék. ♦ 22.25
Táncczene. ♦ 23.40—24 Panzera bariton és
Wallin szoprán.

LUXEMBURG (1304 m). 21.00 Híres énekesek
lemezei. ♦ 21.30 Vigue zongoraművész. ♦
21.50 Rádiózenekar. ♦ 22.50 Táncclemezek.

MOR. OSTRAVA (259 m). 16.10 Kassa. ♦ 18.10
Német műsor dalokkal. ♦ 18.45 Praha. ♦
19.10 Tarka horgász- és halászszt. ♦ 19.50
Praha. ♦ 21.00 Brno. ♦ 22—23.00 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Szép a világ, operett-
részletek Strausstól Lehárig. ♦ 21.10 Barylli
Walter hegedű. ♦ 21.40 Közzene. ♦ 22.30
Szórakoztató és táncczene.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.10 Kassa.
♦ 17.40 Lemezek. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦
18.45 Praha. ♦ 19.10 Balabán A. dal- és ária-
estje. ♦ 19.35 Kassa. ♦ 19.50 Praha. ♦ 21.00
Brno. ♦ 22.00 Praha. ♦ 22.35—23 Lemezek.

PRAHA (470 m). 16.10 Kassa. ♦ 18.00 Lemez. ♦
19.50 Szólisták tarka hangversenye. ♦ 21.00
Karlsbadi fürdőzenekar, osztrák zene. ♦ 22.20
Lemezek.

RADIO PARIS (1648 m). 19.45 Destanges éne-
kesnő. ♦ 20.30 Händel: Messiás-oratórium. ♦
22.30 Divertimento.

RÓMA (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 19.35 Csak
Bari—Bologna: Hírek magyarul. ♦ 20.40
Csak Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00
Zenés mesejáték. Utána mű magán- és karének,
organára és zenekarra. Majd táncczene.

STOCKHOLM (426 m). 20.00 Gyenes Lili és
cigányzenekara. Magyar népdalok és táncok. ♦
21.05 Ének és zongoraverseny. ♦ 22.15—23
Katonazene.

STRASBOURG (349 m). 20.30 Kívánságlemezek.
♦ 21.00 Rich orgonaművész. ♦ 22.00 Hang-
képek.

STUTTGART (1022 m).
Rádiózenekar. ♦ 22.30 Könnnyű és táncczene. ♦
24—1.00 Frankfurt.

WARSZAWA (1304 m). 18.15 Lemezek. ♦ 19.00
Hangjáték. ♦ 20.15 Könnnyű és táncczene szolis-
takkal. ♦ 21.45 Krakkói képek. ♦ 22.00 Leme-
zek. Varsó II. 22.05 Lemezek. ♦ 23.15—24
Táncclemezek.

WIEN (506 m). 12.00 Könnnyű zene. ♦ 13.45 Leme-
zek. ♦ 16.05 Klasszikus zongoralemezek. ♦
17.30 Öt dal keleti versekre (mezozsoprán). ♦
17.45 Beethoven: cisz-moll szonáta. ♦ 19.10
A nap hangjai. ♦ 19.25 A 2. gy. e. zenekara. ♦
20.40 Rádiózenekar Gianpietro és Brosch-
Shorp énekével. ♦ 21.15 Rádiózenekar Grego-
rig szopránnal. ♦ 22.20—23.30 A zene folyt.

Péntek

július 23

BEOGRAD (437 m). 18.40 Népdalok. ♦ 19.30 A
nemzet órája. ♦ 19.50 Zagreb. ♦ 22.20—23
Vendéglői zene.

BERLIN (356 m). 18.00 Szórakoztató zene. ♦
19.20 Könnnyű és népzenelemezek. ♦ 20.10
Könnnyű és táncczene. ♦ 22.30—24 Fröhlich-
zenekar.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA
(765 m). 16.10 Brno. ♦ 16.50 Pozsony. ♦ 17.05
Brno. ♦ 17.40 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦
19.00 Praha. ♦ 19.45 Pozsony. ♦ 20.00 Praha.
♦ 20.15 Kassa. ♦ 20.55 Praha. ♦ 22.30 Po-
zsony.

BRESLAU (315 m). 18.30 Schubert: A-dúr
hegedű és zongorakettős. ♦ 20.10 Vidám est. ♦
22.30 Táncczene.

BRNO (325 m). 16.00 Rádiózenekar. ♦ 17.40
Német műsor lemezekkel. ♦ 18.15 Lemezek. ♦
18.45 Praha.

BUCURESTI, RADIO-ROMANIA (364, 1875 m).
18.00 Fredescu Viktor zenekara. ♦ 19.30 Az
Aida opera lemezek.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 19.00 Költői
rádiólexikon. ♦ 20.10 Művészlemezek. ♦ 21.00
Karintiai dalos-zenés est. ♦ 22.30—24 Fröhlich-
zenekar.

DROITWICH (1500 m). 19.30 Hangképek. ♦
20.00 Bizet: Róma, szvit. ♦ 20.30 Táncczene.
♦ 21.55 Hegedű- és zongoraszonáta. ♦ 23.00
Kanadai táncczenekar. ♦ 23.30—24 Tánccleme-
zek.

FRANKFURT (251 m). 19.00 Vidám egybeállítás
német daljátékokból. ♦ 21.15 Vigjáték. ♦
22.30 Táncczene. ♦ 24.00 Hangverseny.

HAMBURG (331 m). 19.00 Híres táncczenekarok
lemezei. ♦ 20.10 Gavott, Dudaszó. ♦ 21.10
Vidám és komoly dalok. ♦ 22.30 Az alsószász
szimfonikus zenekar.

KASSA-KOSICE (269 m). 16.10 Brno. ♦ 17.05
Brno. ♦ 17.40 Magyar műsor. ♦ 19.00 Praha.
♦ 19.45 Pozsony. ♦ 20.00 Praha. ♦ 20.15
Hangjáték. ♦ 20.55 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.

KÖLN (455 m). 19.10 Vidám zene. ♦ 20.00
Stuttgari. ♦ 21.00 Strauss József klasszikus
keringői. ♦ 22.30 Deutschlandsender.

KÖNIGSBERG (291 m). 18.00 Lipcse. ♦ 19.20
Wilhelmi orgonaművész. ♦ 20.00 Stuttgari. ♦
21.10 Zenés játék. ♦ 22.30 Deutschlandsender.

LEIPZIG (382 m). 18.00 Drezdai filharmonikusok.
♦ 20.00 Rádiózenekar Anschütz szopránal. ♦
21.15 Könnnyű- és táncczene. ♦ 22.50—24
Táncczene.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.20 Tündér-
mesék lemezek. ♦ 20.00 Tánccdalok apáink
életében. ♦ 20.30 Logar bariton. ♦ 21.20

- 22.25 Kanadai tánczenekar. ♦ 23.40—24 Vonóségyes.
- LUXEMBURG** (1304 m). 21.15 Thil énekes. ♦ 21.30 Rádiózenekar. ♦ 22.30 Leblanc orgonaművész. ♦ 23.00 Táncczene.
- MOR. OSTRAVA** (259 m). 16.10 Brno. ♦ 16.50 Praha. ♦ 17.05 Brno. ♦ 17.50 Lemezek. ♦ 18.10 Német műsor filmdalokkal. ♦ 18.45—23 Praha.
- MÜNCHEN** (405 m). 19.00 Rádiózenekar Berger szoprán, Willer alt, Roswaenge tenor, Holter bariton és Zallinger énekes közreműködésével. ♦ 21.10 Dalos-zenés tarka est. ♦ 22.30 Szórakoztató zene.
- POZSONY-BRATISLAVA** (298 m). 17.00 Brno. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 20.15 Kassa. ♦ 20.55 Praha. ♦ 22.35—23 Lemezek.
- PRAHA** (470 m). 18.05 Német műsor. ♦ 19.10 Tarka est. ♦ 20.00 Schneider—Trnavsky: Népdalok. ♦ 20.15 Hangjáték. ♦ 20.55 A filharmonikusok hangversenye. ♦ 21.55 Lemez. ♦ 22.25 Lemezek.
- RADIO PARIS** (1648 m). 19.45 Ferry Anna énekel. ♦ 20.30 Fuvola- és hárfaszónata. ♦ 21.00 Montmartrei tarka est. ♦ 22.30 Könnyű lemezek. ♦ 23.00 Éjfél hangverseny.
- RÓMA** (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 19.35 Csak Bari—Bologna: Hírek magyarul. ♦ 20.40 Csak Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Német zeneest. ♦ 22.30 Táncczene.
- STOCKHOLM** (426 m). 21.00 Rádiózenekar. ♦ 21.40 Hírek. ♦ 22—23.00 Rádiózenekar Norby csellóművésszel.
- STRASBOURG** (349 m). 20.20 Lemezek. ♦ 20.30 Az Odeon-szintársulat előadása. ♦ 23.05 Radio-Paris.
- STUTTGART** (522 m). 19.00 Vidám munkautáni zene. ♦ 20.00 Riportsorozat. ♦ 21.15 Dalok. ♦ 22.30 Deutschlandsender. ♦ 24—1.00 Hangverseny a német—portugál műsorcsere keretében. Utána lemezek.
- WARSAWA** (1304 m). 18.10 Könnyű lemezek. ♦ 19.00 Beethoven-művek. ♦ 19.35 Dalok. ♦ 20.00 Kálmán-est. ♦ 22.00 Szoprán, fuvola és vonósötös. Varsó II. 22.05 Könnyű zene. ♦ 23.15 Táncczene.
- WIEN** (506 m). 12.00 Könnyű zene. ♦ 14.00 Brailowski zongoraművész lemezei. ♦ 15.15 Állatokról szóló dalok zenével. ♦ 16.00 Híres énekesek lemezei. ♦ 17.30 Karinthiai zeneszerzők művei. ♦ 19.10 A nap hangjai. ♦ 19.25 Alsóausztriai dalok. ♦ 20.00 Ballada. ♦ 20.05 A tőkfejű, vígjáték. ♦ 22.20—23.30 Táncczene.

Szombat

július 24

- BEOGRAD** (437 m). 18.00 Rádiózenekar. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 19.50 Komarewska énekesnő. ♦ 20.30 Csevegés. ♦ 21.00 A Lohengrin Bayreuthból.
- BERLIN** (356 m). 16—22.00 A Lohengrin Bayreuthból. ♦ 22.30—I Egon Kaiser tánczenekara.
- BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA** (765 m). 17.00 Pozsony. ♦ 17.15 Praha. ♦ 17.40 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.15 Pozsony. ♦ 19.35 Praha. ♦ 21.05 Pozsony. ♦ 21.25 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.
- BRESLAU** (315 m). 16.00 A Lohengrin Bayreuthból. Közben 17.10 Lemezek. ♦ 22.30—24 Táncczene.
- BRNO** (325 m). 17.40 Német műsor. ♦ 18.15 Vak zeneszerzők művei. ♦ 18.45 Praha. ♦ 21.25 Praha. ♦ 22.35 Pozsony.

- DEUTSCHLANDSENDER** (1571 m). 16—22.00 A Lohengrin Bayreuthból. ♦ 23.00 Táncczene.
- DROITWICH** (1500 m). 20.00 Tarka est. ♦ 21.40 Orgonaszóló basszussal. ♦ 22.15 Szerenádok. ♦ 23.10 Ambrose-táncczenekar.
- FRANKFURT** (251 m). 16—22.00 A Lohengrin Bayreuthból. ♦ 22.30 München. ♦ 24—1.00 Hauck-zenekar. Közben: Lemezek.
- HAMBURG** (331 m). 16—22.00 A Lohengrin Bayreuthból. ♦ 22.30 Táncczene.
- KASSA-KOSICE** (269 m). 17.00 Balázs: Kassán, besz. ♦ 17.15 Praha. ♦ 17.40 Magyar műsor. ♦ 18.00 Műsor. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.15 Pozsony. ♦ 19.35 Praha. ♦ 21.05 Pozsony. ♦ 21.25 Praha. ♦ 22.20—23 Pozsony.
- KÖLN** (455 m). 16—22.00 A Lohengrin Bayreuthból. ♦ 22.30 München. ♦ 24—1.00 Berlin.
- LEIPZIG** (382 m). 16—22.00 A Lohengrin Bayreuthból. ♦ 22.15 Dalos-zenés egybeállítás. ♦ 23.30—24 München.
- LONDON REGIONAL** (342 m). 19.30 Hegedű- és zongoraszonáta. ♦ 20.35 A Lohengrin III. felvonása. ♦ 22.25 Táncczene.
- LUXEMBURG** (1304 m). 21.00 Uj lemezek. ♦ 21.30 Rádiózenekar. ♦ 22.20 Lemezek. ♦ 23.00 Angol tánclemezek.
- MOR. OSTRAVA** (259 m). 18.00 Citeranégyes. ♦ Lemezek. ♦ 18.45 Praha. ♦ 21.05 Brno. ♦ 21.25 Praha. ♦ 22.35—23.30 Pozsony.
- MÜNCHEN** (405 m). 16—22.00 A Lohengrin Bayreuthból. ♦ 22.20 Rádió tánc- és schrammelzenekara.
- POZSONY-BRATISLAVA** (298 m). 17.55 Lemez. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 19.15 Vasica-jazz. ♦ 19.35 Praha. ♦ 21.05 Topinka V. xilofonjátéka. ♦ 21.25 Praha. ♦ 22.35—23.30 Hagymássy cigányzenekara.
- PRAHA** (470 m). 16.00 A Lohengrin I. felvonása Bayreuthból. ♦ 17.15 Lemezek. ♦ 17.55 Német műsor. ♦ 19.15 Vidám dalok. ♦ 19.35 Piskacsek: A hercegnő, operett. ♦ 21.25 Sroubek hegedűs, Leiss énekes és a Fok-zenekar hangversenye. ♦ 21.55 Lemez. ♦ 22.20 Lemezek.
- RADIO PARIS** (1648 m). 20.30 Tagliaferro zongoraművész és Soriano hegedűművész. ♦ 22.00 Francia lemezek. ♦ 22.15 Könnyű zene dalokkal. ♦ 23.00 Táncczene.
- RÓMA** (420 m). 19.00 Vegyes zene. ♦ 19.35 Csak Bari—Bologna: Hírek magyarul. ♦ 20.40 Csak Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Egyfelvonásos. ♦ 21.40 Rádiózenekar. ♦ 22.45 Táncczene.
- STOCKHOLM** (426 m). 19.30 Kabaré. ♦ 20.45 Régi tánczene. ♦ 22—23.00 Táncczene.
- STRASBOURG** (349 m). 18.30 Hangverseny. ♦ 20.30 Elzászi tarka est. ♦ 23.05 Táncczene.
- STUTTGART** (522 m). 16—22.00 A Lohengrin Bayreuthból. ♦ 22.30 Táncczene. ♦ 24—1.00 Táncczene.
- WARSAWA** (1304 m). 18.00 Operettlemezek. ♦ 19.00 Hermann-zenekar. Vegyes zene. ♦ 21.05 Könnyű zene. Varsó II. 22.05 Könnyű zene. ♦ 23.10 Táncclemezek.
- WIEN** (506 m). 12.00 Szimf. hangverseny. ♦ 13.10 Szimfonikus lemezek. ♦ 14.00 Lehmann szoprán lemezei. ♦ 15.15 Beethoven: Es-dúr zongoranégyes. ♦ 16.10 Beethoven és Schubert lemezek. ♦ 18.00 Rádiózenekar. ♦ 19.30 Beszéd. ♦ 20.00 Harangszó valamennyi templomból. ♦ 20.30 Szimfonikusok. ♦ 22.40 Mahler: II. szimfónia lemezek.

MISS DOLLY WÉBERNÉL

A világhírű táncosztár Páris.

London, New-York divatjáról

Hiába, Wéber Dorottya uccai elegáns és intim fodrászszalonja olyan mondánközpontja Budapestnek, mint a Dunakorzó, vagy az előkelő belvárosi cukrászda. Érdekes pesti dámat, vagy művésznőt akarsz, egész biztosan megtalálsz; ha kíváncsi vagy, hogy néz ki közelről Budapest valamelyik híres külföldi vendége — nézz be Wéber szalonjába. Ha nőnemű hírességről van szó, délelőtt, vagy délután okvetlenül találkozni fogsz ott vele valamelyik fülke mélyén.

Miss Dolly, a világhírű táncosztár egy hét óta lázban tartja Budapest nagyvilági közönségét. Az érdekes asszony, aki Párizs, London és New-York nagy varietéinek és előkelő mulatóinak megvesztegető parfümjét leheli ki maga körül, persze, hogy Budapestre érkezésének második percében már ott ült Wéber szalonjában. A premiérfrizurája készült Wébernél, de természetesen amíg csak Pesten lesz, a „privát” frizuráit is a már külföldön is híres pesti mester készíti.

A Délibáb olvasóit bizonyára érdekelné fogja, mit mond egy ilyen izig-vérig nagyvilági nő a külföld divatjáról. Wébernél folyván le az intervjú, természetes, hogy elsősorban a frizuradivatról kezdézködjünk. S közben áhitattal nézzük, mikép készül el a nagyszerű frizura, mely teljesen egyenrangú része a táncművésznő kosztümjének, ki kell fejeznie a tánc lényegét. Divatosnak s amellet mégis karakterfrizurának kell lennie. Nem könnyű feladat. No de Wéber mesternek sikerül. A művésznő sötétvörös, félhosszú hajából lazagyűrűs, puha, szabadon eső frizurát kreál. A remek frizura csak anynyiban tér el egy rendes divatfrizurától, hogy elől, a homlokba mély hullám esik be. Ez a hullám is egészen laza, úgy van megcsinálva, hogy tánc közben, szilaj lendülettel behulljon az arcba s aztán egy hátralendülő fejmozdulatnál ismét visszaessen eredeti szabályos hullámjába.

Miközben készül a frizura a boszorkányosan ügyes ujjak alatt s a sztár úgy néz ki, mint valami egzotikus bálvány, aki körül féherköpenyes papok egész légiója teljesít szolgálatot (Wéber mesterrel az élén, aki fölényes biztonsággal adja ki rendelkezéseit), beszélgetünk a Misszel. Helyesebben ő beszél:

— Nagy izgalommal jöttem Budapestre — mondja, — mert ismerem ennek a városnak szigorú közönségét, mely még olyan hírességeket is megbuktatott, mint Caruso, vagy Galli-Curci. Vigyáztam, hogy semmi gikszer elő ne forduljon. Kosztümjeimmel nem volt baj. Párizs legjobb tervezőinek keze alól kerültek ki s tudtam, hogy Budapest is megállják a helyüket. De frizurát — mondja mosolyogva — ugyebár nem hozhat az ember Párizsból? De tudtam, hogy kire bízom a

hajam Budapesten. Világjáró sztároktól, akik már felléptek Budapesten, Wéber mester címet kaptam meg, akit magam is régebben ismerem. Várakozásomban most sem csalódtam s így a legteljesebb nyugalommal állhatok ki este a közönség elé. Wéber mester egyike Európa legfenomenálisabb fodrászainak. Ezt nyugodtan megállapíthatom, mert én igazán kipróbáltam már Európa csaknem valamennyi nagy fodrászának művészetét.

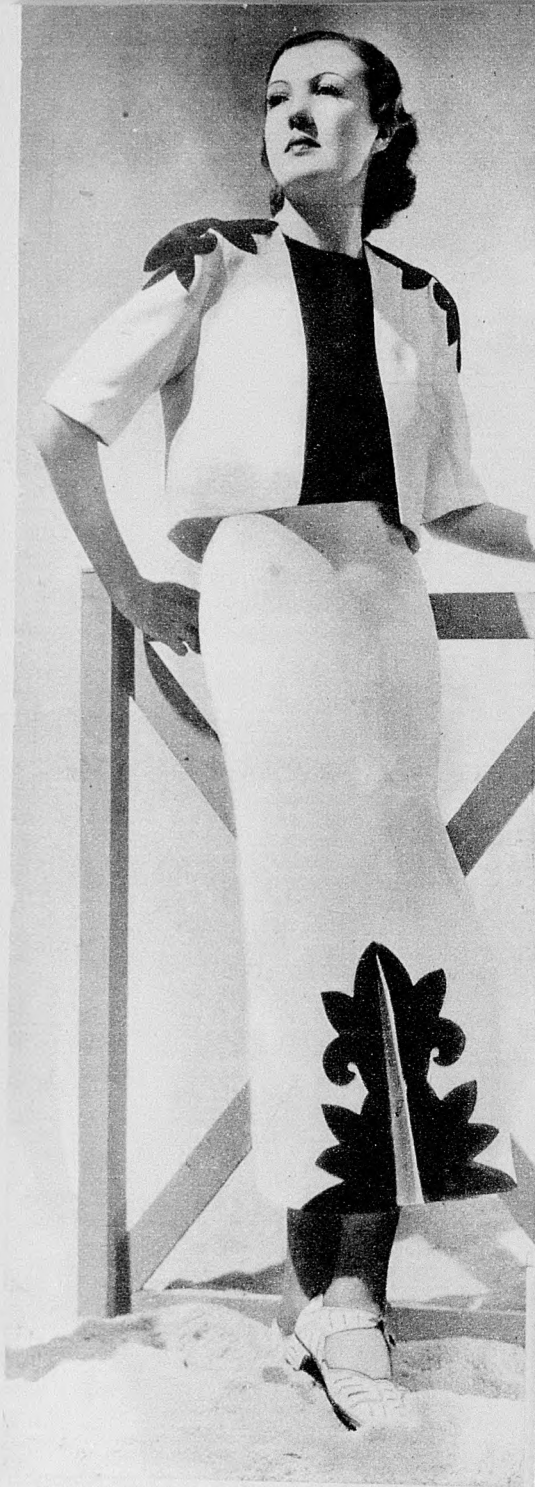
Egyébként nemcsak a színpadon, hanem a magánéletben sem volt még sohasem olyan fontos a frizura, mint most. Megszűnt az estélyi kalap, külföldön a nők ismét kendőbe csavart fejjel mennek a színházba, vagy nagyestélyre, mint nagyanyáink korában. Persze, a kendő a kocsiban marad és a terembe a hölgy már csak fedetlen fejjel lép be, de ez a fedetlen fej olyan kell, hogy legyen, ami minden fejűt, kalapot pótol.

Hogy Párizsban mi a divat? Erről felesleges beszélnem, mert itt, Wéber mesternél ugyanazokat a fejeket láttam, mint Párizsban, vagy Londonban. A pesti hölgyek idejönnek és megtudják, mi a párizsi divat.

Végre elkészül Miss Dolly gyönyörű frizurája. Boldogan nézegeti a tükörben, s rögtön bemondja magát másnap délutánra a szalonba, ahol ekkor egy „privát” használatra szánt frizurát fog kérni, homlokbahulló fűrt nélkül. A végén hozzámfordul a Miss:

— A pesti nők igazán meg lehetnek elégedve divatos fodrászunkkal — mondja.

— Hogyne... — feleljük, — meg vannak elégedve. Ezt a mindig zsúfolt szalón bizonyítja legjobban.

Plage ensemble fehér alapon kék rátéttel
(Dorvyné felv.)

tárról lemondani, kénytelenek leszünk illető és illetékes uraknak előszóval és nem textiliákkal tudomására adni azt, amit gondolunk.

Nyugodtan állíthatom, hogy megbukott a színes szemüveg is, aminél csunyább maskarát keveset kreált a divat. A színes szemüveg nem szép önmagában és nem szépíti azt, aki viseli. Sőt, a legcsinosabb női arcból is csúszhatatlan biztonsággal fantasztikus múmiaképet tud varázsolni. Strandon még mindig van és kell (különösen a gyöngeszeműeknek) kék és zöld nap-szemüveg, de a ruha színével megegyező, színes szemüvegek korzón és egyéb szórakozóhelyeken s egyáltalán rendez társas alkalmakkor jól öltöző nőn nem láthatók. Legfeljebb néhány „falusi kislány Budapesten” hiszi azt, hogy a Dunaparton valódi parisiennek fogják nézni, ha színes szemüveget tesz az orrára.

És letűnt a mesterséges leburnultságot utánozó barna púder használata is. Ma már nem láthatunk erőszakosan sárgára és barnára festett arcú nőket sem fürdőhelyen, se városban. Aki természetes barna színnel rendelkezik, természetesen ennek megfelelő árnyalatú púdert használ, de a lesülmi nem tudó fehér bőrt nem mázolja többé lehetetlen barna színárnyalatokra ennek a barna színkálának megfelelő narancsszínű rúzsral arcon és szájon.

Megbukott a cellofán napernyő is. Mint kuriózumot láttam egyet-kettőt a Szigeten (este!) és persze a strandon is. A színpadon is, de a valóságban nem lett belőle divat. Ráfestett mintáival együtt hamarosan elfelejtjük ezt is, mint egy rosszul sikerült álmot.

Hamarjában ezek az „ifjú halottak” jutottak eszembe, 28 fokos kánikulai melegben, mikor nyár derekán már készül az új, az őszi divat a tervezők fejében és vázlatkönyvében, hogy sok érdekes dolog mellett bizonyára őszre is tartogasson néhány olyan csodabogarat, melyről majd az őszi szezon végén fogok a fentihez hasonló, kárörvendő nekrológot írni.

Arcbőrének zsirosságát, pattanásait, mitesszereit teljesen megszünteti a

„PA - TO”

keverék, ára 3,— pengő, kapható kizárólag

PAIZS KATÓ

kozmetikában Bpest, Ferenciek tere 3
Díjtanul tanácsadás. Tanítványfelvétel

A CIRKUSZ

Irta : CSURKA PÉTER

A falu szélén állt a cirkusz, a lóvásártéren. Vakítóan égtek a karbidlámpák. Állt a cirkusz, lapult, mint nagy, fekete bogár, mikor a ponyvák megborzonek, mintha mély lélegzetet vett volna a cirkusz.

A falunak pedig nem volt pénze akkor este, hogy elmenjen a cirkuszba. Csak a bejárat előtt ácsorgott néhány rongyos, pipás, vagy gyerek. De ezek is mind krajcártalanok voltak. Bár nagyon szeretnék volna látni a cirkuszt s hogy mégis láthassanak belőle valamit, evégből biciskával lyukat vágtak a ponyván, azon kukucskáltak be a köröndre. A körönd fűrészparral volt vastagon behintve és köröskörül páholyok, padsorok emelkedtek egymásután sorakozva. Csak ezeket láthaták a biciskázók, meg köteleket, melyek a magasból lógtak lefelé. A magas galérián a hangászok ültek díszes egyenruhában. Ásítottak, egynémelyike nyers répát rácsált, a módosabbak szilvát szedtek ki zsebeikből s a szilvamagot egymás képéhez dobálták. Legtöbbet a zenekarvezető kapott, szaporán forgatta a fejét ide-oda, fújta a méregtől, de sohasem tudta eltalálni, kitől kapta a szilvamagot. A tagok pedig bosszúból dobálták, mert úgy vélték, hogy egyedül csak neki köszönhetik ezt a répán, szilván tengődő nyomorúságot. Mehetek volna jobb cirkuszhoz is, de neki álltak kötélinek.

A karzati lócákon két bohóc kártyázott. Neki voltak készülve már az estének, mert be volt liszteze a képük, a fehér alapot fekete és piros sávok harántolták. Egymásnak fordulva lovagolták a padot, az egyiknek lyukas figaró, a másiknak pedig lyukas szalmakalap volt a fején. Valami kocsmai játékok játszottak így esténként, de napközben is és papirosra számokat írtak roppant komolysággal. Auguszt felül járt már az egymillión a számírásban, de mióta ebben a cirkuszban boldogult játszó kollektívizmusba párosultak, még egy petákot se fizettek egymásnak, mert a cirkusz se fizetett nekik.

Egy lakkeszizmas, cilinderes, frakkos férfi a körönd deszkaszegélyére rakta fel egyik lábát, erre a lábára rákönyökölt és könyöklő kezében tartotta a cilinderes fejét. Mozdulatlan volt, mint kép a vásznon, a padsorokat nézte nagyon mereven. Ezé a férfié volt a cirkusz, ő volt az, aki nem fizetett a komédiásoknak, Ritter von Wurmbuch, cirkuszigazgató, lóidomító és műlovar. Nem fizetett pedig azért, mert nem volt miből neki szegénynek, azért nézte olyan nagy kitartással most is a fűrészparral, hogy honnan kerítse elő a pénzt holnapra, amin zabot vehet a lovaknak, húst az oroszánoknak s pár krajcárt oszthat széjjel a komédiásoknak, hogy éppen ne forduljanak fel éhen. Ja, az ember az más, mint az állat, az ember az jobban bírja...

A cirkusz többi tagja, úgymint a létraművész Rikk-Wikk, Mausemne, a francia bűvész-mester, Fernani, az olasz légtornászcsapat főnöke, Pabló, az állatszeldítő spanyol. Sergej-Orrnoff-Nikoláj, az állathangutánzó és Fatime, a gyönyörű török műlovarnő és még számosan mások a cirkusz mögötti kocsikban tanácskoztak elmaradt gázsijukat és sivar jövőjüket illetően.

Magyarul tanácskoztak, lévén valamennyi honi születésű...

Ritter von Wurmbuch cirkuszigazgató megnézte zseboráját. Fél nyolckor kezdődne az előadás, de még egy árva lélek sem váltott jegyet a pénztárából. Odaszólt a strázsló kellekeseknek:

— Nyergeljétek fel négy lovat! Vágtassátok végig a helységet, kürtökkel verjétek fel, ha alszik, hirdessétek ki, hogy ma este kilenc órai kezdettel ingyen előadást tartok!... Betegekért, nyomorultakért kocsikot küldök! Mindenki megkapja Fatimének ingyen a fényképét... Sajnos, pénzt nem tudok a publikumnak adni, de ha előjönnek, hálából az oroszánokat egytől-egytől a községnek adományozom!...

A cirkusz mögött percek alatt híre ment a direktor különös szándékának és a tagok egymásután sompolyogtak be. A két bohóc is abbahagyta a kártyázást és mindenki Ritter von Wurmbuchot nézte kaján vigyorgással, aki az utóbbi napokban nagyon lesóványodott, alakja megtört, órák hosszat ült bódéjának a feljáróján, szája mozgott, kezével hadonászott, mintha valakivel vitatkozna, holott pedig emberfia nem állt előtte. Tudta mindenki, hogy roppant gondjai vannak a direktornak, de azt is tudták, hogy ez csak a kisebbik oka az igazgató lesóványodásának, nagyobbik az volt, hogy reménytelenül szerette Fatimét...

— Zene!... — kiáltott fel a galériához. — Egyfolytában játszani!... Diszeloádáshoz játszani!...

Azután az ólalkodó tagok felé fordult: — Felkészülni!... Kilenckor diszeloádás!... Mindenki a legtökéletesebbet nyujtsa, mert ha nem, holnap elbocsátom!...

ANGÓRA NYULAK

Gyönyörű szép angóra nyulak, fajtiszták, 3—4 hónap múlva már párosodnak, páronként 16 pengőért eladók. **Heinrich Gyula, Budapest, I, Márton-hegyi út 38 szám.**

Rikk-Wikk hangosan felnevetett. Szergej-Ornof-Nikoláj ugatni kezdett, Fernani szaltót csinált, mindegyik szakmájabeli produkcióba kezdett a direktor neveléses kijelentésére. Méghogy ő bocsátja elöket?!... Örüljön, hogy még nem hagyták itt mind egy szálíg! Ha akarnak fellépnek, ha nem, akkor nem, szava sem lehet a direktornak. Nyüzsögtek, kiabáltak, csúfolódtak, mert bizony ebben az időben már semmi tekintélye nem volt Ritter von Wurmbuchnak előttük.

Fatime ugrott be. Fatime szép volt, nyugtalan tekintetű, fürtös fekete haja a vállára omlott, a járása olyan volt, mint a párducé. Olyan szép volt Fatime, hogy sokszor anynyira megbolondultak a legények, hogy rálestek Fatimére és nem egyszer éjnek idején kellett neki menekülni poros kis városkákból.

A direktor elé ugrott.

— Mit akar?

— Magát, Fatime! — súgta a direktor.

— Ej, ne bolondozzon!... Mi haszna lesz ebből az ingyen előadásból?... Ehelyett le kellett volna bontani a ponyvákat és még az éjjel odébállani!...

— Segítsen ki, Fatime!... Játszani akarok!... Magára hallgatnak ezek a fiúk!... Holnap már ügyis...

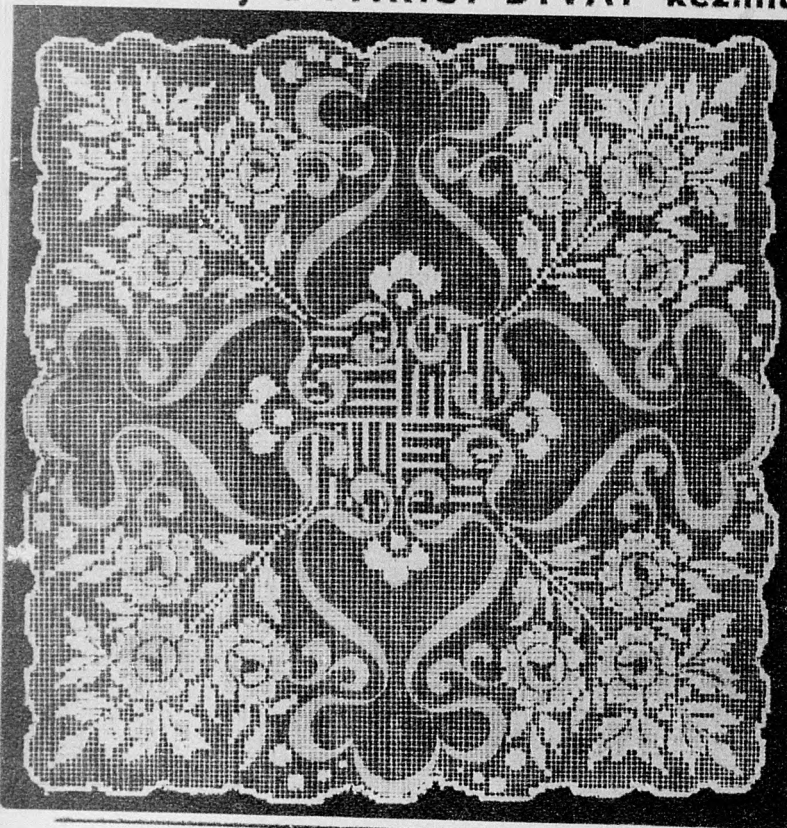
Elharapta a szót, de Fatime különös villanásokat látott a szemében.

A zene már játszott és egyszerre valami ellenállhatatlan jókedv lett úrrá a komédiásokon. Tódult a nép a cirkuszba, nyüzsögtek az emberek az ülőhelyeken, sokan kintrekedtek és ezek öklöt ráztak, szidták a komédiásokat.

A komédiások könnyű vérért felcsiklandozta a teit aréna. Perzselő, füledt volt a cirkusz a nagy várakozásban, szinte ünneplés, tapsok hangzottak fel sűrűn, tapsolt, jó kedvvel követelődzött a látványosságra az éhes, potyázó közönség. Az artisták belestek a bejárat függönyén és megnőtt bennük a hírság, a tettvágy az ezerfeji közönség láttán.

Mert régen láttak ennyi embert a cirkuszban. És ellejeztették, hogy répát rágtak egész nap és holnap talán erre sem telik majd. De

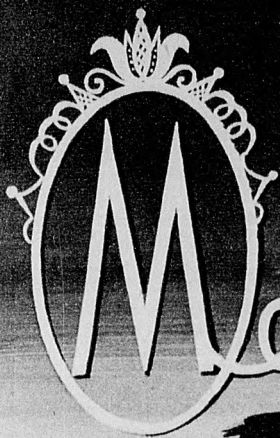
Mutatvány a PÁRISI DIVAT kézimunkarajzaiból

Az itt bemutatott kézimunka rajzát a PÁRISI DIVAT kiadóhivatala szállítja. A PÁRISI DIVAT előfizetési ára negyedévre 1 pengő 80 fillér. Példányonként minden újságárusnál megvehető 60 fillérért. Mutatványszámot 20 fillér beküldése ellenében küld a kiadóhivatal Budapest, VII, Dohány uca 12. Kérjük, rendelésnél okvetlen hivatkozzék erre a hirdetésre!

Négyszögű receterítő. A mutatós, szép mintát tömő- és antiköltéssel varrjuk az alapba. A 7 mm-es lyukakkal recézett alap mérete 105×105 cm és 151×151 szemből áll. Leszámolható öltésminta rendelőszáma 643, ára bérmentve 68 fillér.

Fenti terítő recézéséhez MEZ-horgolót, töméséhez MEZ-gyönyfonalat használunk. Ha a terítőket horgoljuk: MEZ-LIANA 10. vagy 15. számú fonalat vesszük

Meridián

SELYMES SZINTARTÓ

monogrammhimnusz
Mee R.T.

elragadta őket mesterségük hite, szent hevületben dobálták éhes testüket a levegőben, feszültek a roppant izmok a trapézeken, voila, hoplá, hangzott csengőn Fatime szava.

Míg bent a cirkuszban fergeteges tapsoktól kísérve peregetek a számok, ez idő alatt Ritter von Wurmbruch bódéjában ült kis asztalkája mellett, leveleket írt. Az egyik levél a helybeli községi előljáráságnak szolt, a másik Fatimének.

Kipirulva vágatott ki Fatime koromfekete ménjén, utána zúgott a taps, Leugrott a lóról, lovasza elkapta a kantárszárat, Fatime pedig egyenesen az igazgató kocsija felé tartott. Már bent a cirkuszban, produkciója alatt is sejtések kínozták. Mit forgat vajjon fejében ez a nagyszívű ember, akit ő eddig nem tudott megszeretni, maga sem tudta miért?

Óvatosan lépkedett fel a feljárón. A koci lefüggönyözött üvegajtájának parányi kis nyílásán belesett Fatime. A koci közepén állt Ritter von Wurmbruch. Fatimének a szívébe nyilallott. Az a kis finomművű revolver volt a kezében, melyet ő már ismert nagyon jól. Pár héttel ezelőtt, mikor egy messzi országúton toronyiránt a karaván, csavarta ki a direktor kezéből ezt a csillogó kis szerszámot...

És látta a leveleket az asztalon.

Mi tévő legyen? Érezte, hogy szívébe szaladt minden vére. Tán sikoltani kellene, kiáltozni kellene, mert úgy érezte, hogy itt ólalkodig a cirkuszkocsi körül valami bolond végzet, aminek útját kell állni, amit ő egy szavával el tud kergetni innen, ha akar, ha

azt az egyetlen szót kimondja, hogy... De, nagy Isten, ki tudja-e mondani hát?... Tudna a felesége lenni?...

Erőtlenül húzódott le a lépcsőről. A ponyvák alatt tombolt a jó kedv. A bohócok vonultak be számárháton, fordítva lovagolták a szamarat, Augusznak a fején a lyukas figarón egy idomított foxi ült, aki a bohóc-együtteshez tartozott, mert ez a foxi is bolondnak volt kifestve minden este és bolondnak is tetette magát. Négyen voltak, a két ember, a kutya, a szamár és látszólag a szamár volt a legokosabb négyőjük között, mert nem volt befestve semmivel.

Nyílt a bódéajtó, Fatime a koci mögé ugrott. Ritter von Wurmbruch az istálló felé sietett. Még két szám volt hátra, az utolsó szám az igazgatóé volt. Csodálatos mutatóványokat végzett egy angol félvérrel. Már csak a hangja hallatszott:

— Lovamat! — kiáltotta.

Fatime örült gyorsasággal ugrott fel az igazgató kocsijába. Felhasította a nevére szóló levelet és olvasta:

„Fatime!

Most megfizetek mindenkinek. Megfizetek az embereknek, a lelketleneknek, a közönybe fulladtaknak. Megállok kedves Lovammal a porond közepén, leintem a zenét. A közönség halálos csendben vár és akkor majd csillan valami, csattan és balfelől, vaktó plazstronomon átüt a vér. Ezt a számot sosem felejtik el...

Magának is fizetek, Fatime! Minden vagyonomat, amit ez a cirkusz reprezentál. Magára hagyom. Csak arra kérem, hogy

valamiképpen elégtse ki kartársaimat. Fájuja, ha elmaradt gázsijuk miatt nem jó emlékekben maradnék meg... Voilá! Voilá, hoplá, kis Fatime, az utolsó szám, az Ég áldja!

Ritter von Wurmbruch."

Futott a lány Ritter von Wurmbruch után. Sokáig elbeszélgettek. Az ügyelő már harmadszorra csemetett, a közönség, a potya, a telhetetlen követelőzve várta az utolsó számot, míg végre berobogott Ritter von Wurmbruch gyönyörű lován, leintette a zenét, méltóságtelesen, sápadtan állt meg a körönd közepén. A zenének intett, hogy hallgasson. A csend félelmetes volt, iszonyú. Az igazgató lassan a zsebéhez nyúlt, majd a másikhoz, idegesen kutatta valamennyit.

De a pisztolyt nem találta egyikben sem. És ekkor éles női kacagás hallatszott fel a hátsó bejárat felől. Olyan éles volt, hogy Ritter von Wurmbruch szívéig hasított. Mosolygott. A következő percben már valami lágy keringőbe kezdett a zene s a ló riszálta körbe gyönyörű testét.

Vonultak a komédiások az országúton, mely annyira hozzátartozott komédiás életükhöz, mint a hajnalok, pirkadatok, melyeken észrevétlenül odébbálltak, hogy mikor a pénz-

telen falu felébredt, híre-hamvát se látta már a cirkusznak. Országutak, a végtelenségbe szaladó óriási kígyók rajta a trupp, isteni göggel, rongyosan, éhesen bár, de bőséges reménységgel húzódik új városkák felé.

A két bohóc egy nagy kocsiház tetején verte a blattot, Összeszólalkoztak. Auguszt többet írt fel tíz poénnel. A fox mellettük feküdt, vakkangatott. Az együttes negyedik tagja, a számár a kocsi mellé kötve bandukolt. Egyszer csak valaki elkialtotta magát:

— Fiúk!... Vadkörte!... Jó, érett vadkörte!

Az út mindkét szélén vadkörtefák álltak. A komédiások leugráltak és mint a sáskák lepték el a fákat. Megállt a trupp.

— Lássá! — szólt csendesen Fatime a Ritternek. — Nagyszívú bolondok ezek a fiúk!... Nem hagyják ezek magát cserben!

— És maga? — kérdezte a férfit, megsimítva lázas fejét.

— Én?... Ha cserben akartam volna hagyni, akkor nem loptam volna ki a revolvert az este a zsebéből!... Úgy-e nem vette észre?

Ritter von Wurmbruch szívével nézett bele a lány tűzfekete szemébe, amiből most már bőséges ígéretek könnyököltek ki.

— Bolond, kis bolondom! — búgta a leány és Ritter von Wurmbruch keze után nyúlt...

Dunhan Melville amerikai szobrász, aki elvből csak amerikai filmművészeket mintáz

(Reklím felv.)

Hogyan írnak darabot Zilahy Lajos, Zsolt Béla, Relle Pál és Bálint Lajos?

Beszélgetés Edittel, a legnépszerűbb pesti gépirókiasszonnyal

Köztudomású, hogy írók, művészek és általában minden nyilvánosság előtt szereplő egyén babonás, kabalás ember. Mindegyiknek van valamilyen kis tárgya, szokása, amelyhez rendkívüli módon ragaszkodik.

A magyar írók nagyrésznének legkedveltebb kabalája azonban egy hölgy — a gépirókiasszonya. Ő az, aki egy-egy darab születését az első perctől fogva a befejezésig végigasszisztálja, ő az, aki előtt először elevenednek meg a színdarabok papírmásé figurái, mert sok olyan szerző van, aki diktálás közben szinte színészi készséggel kelti életre darabjának még néma figuráit. És végül ő az, aki talán még a szerzőnél is jobban drukkol a darab főpróbáján az első tapsért, a sikerért, a jó kritikáért.

A közönség számtalan oldalukról ismeri már a magyar írókat, azonban hallgassuk most meg, hogyan látja őket a gépirókiasszony a kattogó írógép billentyűi mögül. Hogyan diktálnak és milyenek a munka lázában.

A Délibáb munkatársa felkereste az egyik népszerű pesti gépirókiasszonyt, Editet, aki a legtöbb magyar író darabját gépeli.

Ahogy belépünk, mingyárt szembetűnnek szobája falán Zilahy Lajos, Móra Ferenc, Szenes Béla, Zsolt Béla, Relle Pál és Bálint Lajos dedikált képei. Mind itt vannak, azok

is, akiket a halál korán elragadott íróasztaluk mellől. Móra Ferenc, „Az ének a búzamezőkről” felejthetetlen szerzője és Szenes Béla, „A gazdag lány”, „Buta ember”, „Nem nősülök” stb. fiatalon elhalt nagytehetségű írója. Meghatottan nézzük a két képet.

És itt vannak a maiak is. Beszéljünk ö róluk.

— Hogyan diktál Zsolt Béla? — kérdezzük.

— Reggel, ahogy fölébred, kiüssza kávéját — meséli Edit, — már nyúl is a töltőtolla után, amely külön kis asztalon van ágya mellett egy köteg kéziratpapírral együtt. Zsolt csak ilyenkor tud és szeret dolgozni. Vidáman, frissen, füttyörészve készíti el jegyzeteit, mire megérkezem. Akkor leülök mellé és ő megkezdi a diktálást. Rengeteg cigaretta és kávé fogy el ilyenkor. Azonban, mielőtt elkezdenénk a munkát, mindig elmondja, kivel mi fog történni a következő jelenetben. Felolvassa, amit addig megírt, megkérdi, tetszik-e. Előfordul az is, hogy diktálás közben spontán ötlettel föleseréli a darab egyes részeit. Elmondhatom, hogy én vagyok darabjainak első közönsége.

— Mesélien valamit Relle Pálról is.

— Ő nagyon precízen, pontosan diktálja mondanivalóit. Rendkívül gyors iramban dolgozik, legtöbbször egy egész felvonást frunk meg egyszerre, de azután, ha valami nem

Edit, a népszerű pesti gépiróksasszony
(Hollós felv.)

tetszik neki, átdolgozza, így sokszor megtörténik, hogy egy-egy felvonást háromszor is lediktál újból, amíg nem lesz olyan, amilyennek ő akarja.

— Az idei szezon melyik darabját diktálták magának?

— Egyik legnagyobb sikert, „A szűz és a gödöllyé“-t, amit — és ezt büszkén mondhatom — én gépeltem Zilahy Lajosnak. Irás közben már láttam, hogy remek dolgot „fogtam ki“. A második felvonás végén azt mondtam Zilahynak: „Mester, ez a darab olyan szép, hogy biztosra veszem, százig meg se állunk vele.“ Ő elkomolyodva rámszólt: „Erről ne beszéljünk, ezt sosem lehet tudni. A közönség ízlése kiszámíthatatlan.“ De én érzem, hogy a darab remek és menni fog. Azt hiszem, ma már mások is igazolhatják ezt az érzésemet. Boldog vagyok, hogy nem tévedtem. Egyébként még elmondhatom Zilahyról, hogy munka közben annyira beleéli magát a cselekménybe, hogy még az evésről is megfeledkezik.

— Most kinek ír?

— Bálint Lajosnak. Legjobban neki szeretek gépelni, mert akkor mingyárt egy színelőadást is végigélvezhetek. Ugyanis ő nem diktálja, hanem lejátssza a darabot. De nemcsak mimikailag, hanem akusztikailag is tökéletes ez az előadása, annyira, hogy például a csendesebb részeknél a minimálisra halkítja le a hangját és ilyenkor fokozottabban kell figyelnem, hogy megértem őt és ne kelljen kérdezéssel megzavarnom az előadást.

— Szereti a foglalkozását?

— Nagyon. Főleg akkor, ha igazán szép dolgokat diktálnak, amikről tudom, hogy sikere lesz a közönség előtt. Akkor örülök, hogy ennek a sikernek, ha csak kis mértékben, de én is részese lehetek. És hála Istennek, elmondhatom, hogy eddig minden darab, amit nekem diktáltak — sikert aratott.

Martos Yvette

MR JOHNSON, A MŰVÉSZET BARÁTJA

Amerikai történet a némafilm korszakából. ♦ Irta: OSZIP DYMOV

Egy nagykezü, nagyszemüvegű, ijedt fiatal leány állott egy kövér úr előtt.

— Ön Mr Johnson?

— Úgy van — válaszolta a kövér és havannáját áttette a jobb szájszögletéből a bal szájszögletébe.

— Ön adta föl ezt a hirdetést, mely szerint fiatal zongoristáknak rendelkezésére bocsátja a zongoráját gyakorlás céljaira?

— Zongorám elsőrangú márka. És ön szabadon gyakorolhat rajta. Esténként ráér?

— Igen. És mit fizetek érte?

— Semmit.

— Ó, nagyon köszönöm — mondta örömmel a fiatal lány. — Vidékről jöttem New-Yorkba, hogy a zenében képezzem magamat. De persze zongorát már nem tudtam szeretni magamnak. Pedig a gyakorlás a legfontosabb.

— Nálam gyakorolhat. De egy feltétellel. Köteles minden este 8-tól 11-ig gyakorolni.

— Ez nehéz dolog. Ki fogok fáradni.

— Adok egy vajaskenyeret — szólott az emberszerető Mr Johnson. — Adok kettőt. Félkézzel azért játszhatik, míg ezt el-

fogyasztja. Akarja sajttal, vagy sonkával? Nem fizet érte semmit.

— Ó, nagyon köszönöm. Sonkával, ha szabad kérnem.

— Régóta tanul?

— Nem, három hónapja csak.

— No, az elég. Játszik már valami melódiát?

— Az amerikai himnuszt. Aztán egy tangót, a Halleluját és ujjgyakorlatokat.

— No ezt mind eljátszhatja nálam. Mind-egy, hogy milyen sorrendben. Csak hangosan, megállás nélkül.

— Igen.

— Ja, mondja csak, nem bántja, úgy-e, ha abban a szobában, ahol gyakorol, még más emberek is vannak?

— Sokan?

— Nem, körülbelül 250-en. Vasárnap valamivel többen. De ők nyugodtan ülnek. Nem zavarják magát.

A fiatal lány kitekintett a szemüvege fölött és elbámulva kérdezte:

— Az Istenért, mi ez a szoba?

A kövér kivette a szivarvéget a szájából:

— Egy mozi.

AZ UJSÁGÁRUS ★ Irta: LŐRINCZ MIKLÓS

I.

— Na, itt van ni megint. Ötven lapot vittem ki, harminchatot hoztam vissza. Hogy a pokol tüze égetné meg ezt a nyomorult úborkaszezont — méítatlankodott elkeseredetten Kubanek, az ujságárus, — az ember kiordíthatja a tüdejét, leszaladhatja a két lábát, ha nincs benne valami szenzáció, a kutyának se kell az ujság.

A társa rábólintott.

— Nyár van. Nyáron mindig így szokott ez lenni.

— Neked könnyű — folytatta tovább Kubanek, — te egyedül vagy, de nekem családom van. Feleségem, gyerekeim. Azoknak nem mondhatom, hogy nincs pénz, mert a gyilkosok nem öltek meg senkit, rablók nem raboltak ki egy bankot se, meg mert nem ütött ki tűz — mit tudom én — a pénzügyminisztériumban. Nekik kenyeret kell adni, barátom.

A másik reménykedett.

— Várjuk meg, hátha az esti lapban lesz valami.

— Mi lehetne benne? Semmi! Ha pedig nincs benne legalább egy olyan cikk, amit végigordíthat az ember az uccán, látod mi fog a lapból. Ehen lehet halni tőle.

Az idő három óra felé járt. Jött a kiadói hivatali tisztviselő. Az ujságárusok visszaadták a megmaradt lapokat, aztán szétszéledtek. Két óra szabadidejük volt. Öt órakor kellett ismét a nyomda elért lenniük az „Esti Hírek”-ért.

Kubanek és még néhányan a közeli kocsmába mentek, hogy itt várják meg egy pohár sör mellett az öt órát.

Valamennyien tele voltak panasszal, elégedetlenséggel, de aki mindannyiuknál elégedetlenebb, lázadóbb — az Kubanek volt.

II.

— Halló, mentők? Itt az „Esti Hírek” szerkesztősége. Történt valami dél óta, doktor úr?

— A Nógrádi úton egy kisgyerek, körülbelül egy órával ezelőtt, magára rántott egy égő szeszifőzöt...

— Halló... igen... jegyzem... A Nógrádi úton egy égő szeszifőzöt...

— A szétfolyó szesz pillanatok alatt lángborította a lakást. A kislány bennégett. Mire kiértünk, már meghalt. A további adatokat a rendőrségtől és tűzoltóktól tudhatja meg szerkesztő úr.

— Igen. Köszönöm... Köszönöm...

III.

— Halló, rendőrség? „Esti Hírek” szerkesztősége. A Nógrádi úti tűzről szeretnék...

— A tűzoltók még kint dolgoznak. A tűz átharapódzott a szomszéd lakásra is... a kislány szénné égett...

— Halló... kapitány úr kérem, hogy hívják a kislányt?

— Kubanek Mariska.

— Milyen Mariska. A vezetéknevét nem értettem.

— Kubanek.

— Igen. Köszönöm.

— Halló, szerkesztő úr... Most kaptam jelentést, hogy a gyermek anyját gondatlanságból elkövetett emberölés címén a rendőrség letartóztatta.

IV.

Nagy Gáspár, az „Esti Hírek” munkatársa a hírrel a segédszerkesztőhöz sietett.

— Gyorsan vegyen egy taxit és siessen ki a Nógrádi útra — válaszolt Nagy Gábornak a szerkesztő, — a lap úgyszólván üres... erről nagy cikket kell írnia.

Nagy Gáspár öt perc múlva a Nógrádi úton volt.

Beszélt a tűzoltóparancsnokkal, a rendőrtiszttel, aki az asszonyt letartóztatta, szemtanukat kérdezett ki, a házbeliektől megtudta Kubanekék családi körülményeit és már rohant is vissza a szerkesztőségbe, hogy a cikket megírja.

V.

— Halló, szerkesztőség? Itt a nyomda. Kérem szerkesztő úr, ezt a Nógrádi úti tüzet hányadik oldalra tegyem?

— Első oldalra.

— Lehetetlen, szerkesztő úr. Az első oldalt már betördeltem. Csak sorok jöhetnek rá. A városházi cikket adta szerkesztő úr az első oldalra.

— Ujra kell tördelni az oldalt. A lap szenzációja a Nógrádi úti tűz. Ez jön az első oldalra. A cikk vége és címe most megy le. A városházi cikket tegye a második oldalra.

— Ez borzasztó, szerkesztő úr. Megint dupla munka... mikor az első oldal már készen állott...

— Örüljön, hogy van valami szenzációja a lapnak...

VI.

Pontban félőtkor a nyomda ólomparás nagyteremben dübörögve indultak meg hatalmas rotációs gépek, hogy a lappéldányok tízezreit ontásák ki magukból.

A kocsmából akkorára Kubanékék is a nyomda elé érkeztek és nagy várakozással várták a lapot.

Az első néhány ezer kész példányt azonban nem az újságárosok kapták, hanem testes kötegekben teherautóra dobálták őket és rohantak velük az állomásra, mert a gyorsvonat, ami a lapot az északi vidékre vitte, az új nyári menetrend életbelépése óta valamivel korábban indult.

— Van-e valami a lapban — kiáltotta a kérdést Kubanék az induló autó után.

— Van... van — válaszolt vissza egy munkás az újsághegy tetejéről.

— Micsoda?

A munkás válaszolt valamit, de szavait elnyelte a körútra forduló autó túlkölése és mótörzúgása.

Amióta a történelem nőt ismer.

azóta ismeretes a nőnek az a törekvése, hogy testének tökéletességeit mennél jobban feltűntesse és esetleges fogyatékoságait lehetőleg leplezze. Minden kérdésre ad választ és minden kozmetikai ügyben hasznos útbalgázítást és tanácsot ad ez a két kötetből álló kis kézikönyv. Nélkülözhetetlen minden nőnek! Mindkét kötet ára b e r m e n t e s

küldéssel 96 fillér, az összeg előzetes beküldése mellett. Megrendelhető a D e l l i b á b kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dobány uca 12 sz.

VII.

A rikkancsok között öt órakereszt osztották szét az újságot.

— Fekete! Hatvan példány! Tessék!

A szűk pincelhelyiségből elsőnek Fekete sietett az uccára.

— Mi van — kérdezte tőle, gyorsan odasietve Kubanék.

Ez azonban válasz helyett már ordította is a szenzációt az uccán.

— „Esti Hírek!” Szenzációóó! Borzalmas tűzkatasztrófa a fővárosban.

A következő tovább folytatta.

— „Esti Hírek!” Egy kisgyermek borzalmas tűzhalála.

Egy harmadik.

— Szenzációóó! Halálra égett egy kislány! A bűnös anyát a rendőrség letartóztatta.

Kubanék, mikor rákerült a sor, már mindent tudott. Hóna alá kapta a lapokat és azazal a különös, gyönyört szerző lázzal, amit szegény emberek akkor éreznek, amikor pénzszerzési lehetőség nyílik meg előttük, öblös, mély hangon, teletorokkal ordította a lap szenzációját.

— „Eesti Hírek!” Szenzációóó! Egy kisgyermek borzalmas tűzhalála. A bűnös anyát a rendőrség letartóztatta. Szenzációóó!

Kubanék boldogan rohant végig az uccákon és sugárzó arccal árulta tíz fillérért a szenzációt...

— Este lesz kenyér, szalonna, egy pohár bor, boldogság — gondolta magában és lakadatlan futással róttá egyik uccát a másik után.

— Szenzációóó! Egy kisgyermek borzalmas tűzhalála. Szenzációóó!

VIII.

— A gyermekemet akarom, kapitány úr! A gyermekemet! Vigyenek engem a gyermekemhez — örvengött esztévesztve Kubanék, — nem igaz... nem halt meg! Kapitány úr! Kint, mintha Kubanéknek akart volna válaszolni, felharsant egy arra tévedt újságáros ordítása.

— „Esti Hírek!” Egy kisgyermek borzalmas tűzhalála! Szenzációóó! Szenzációóó!

S a riportlapok szenzációja vitte, vitte a hírt uccáról-uccára, kegyetlen őszinteséggel, brutális nyíltsággal s nem törődve Kubanékkel, aki most először életében megátkozott minden hírlapi szenzációt.

Megsemmisítő fordulat

Irtó: Csermely Gyula

Doktor Gutori Pál orvos, vagyonos föld-birtokos fia, a budapesti Uj-Lipótvárosban rendezett be magának szép legénylakást. Két szoba, mellékhelyiségek s a többi. Rendelője a Belvárosban volt, mert betegeinek legtöbbje ott lakott; lipótvárosi új lakásába csak késő délután jött haza, itt öltözött át, innen ment színházba, vendéglőbe, vagy máshová s csak másnap délelőtt ment be megint a városba.

Beköltözése után egy-két nappal becsöngetett hozzá a házmester.

— Nagyságos úr — mondta, — én készen megteszem: nem tetszik kiszégeztetni a tábláját?

— Van eszembe! — nevetett a doktor. — Hogy késő éjszaka még kicsöngessenek az ágyamból, mert valahol valakinek a gyomra fáj? Én éjszaka pihenni akarok, legényember éjszakája úgyis elég rövidre van szabva és különben is a Belvárosban a rendelóm, itt magánember vagyok, nem orvos.

— De jó annak, aki teheti — bizalmaskodott a hadirokkant házmester.

— Itt — folytatta doktor Gutori — legfeljebb a ház lakóival tennék kivételt. A jó szomszédság kedvéért, ha valamelyiknek szüksége lesz orvosra, kivételesen megteszem és megnézem.

Doktor Gutoriban úgynevezett jó pártit láttak a házbellek, különösen Somsainé és Dvorcsákné, a ház tulajdonosnője, akik a második emeleten laktak, jobbra a lépcsőháztól Somsainé, balra Dvorcsákné s akik mindegyikének eladó leánya volt.

Semmiképpen hát nem csoda, hogy Somsainé csakhamar „beteg“ lett s mert tudta — körülhordta a házmesterné, — hogy az új lakó, az orvos, a házbelleknek kivételesen rendel, leküldte hozzá szobalányát: — Ha volna olyan kedves a doktor úr és felfáradna hozzá s őt megnézné.

Doktor Gutori volt olyan kedves s fent a lakásban persze hogy Somsainé leánya, a szépséges Gabriella fogadta, aki elsőrangú kifogástalan szépség volt. Magas, karesú termet, jól ápolt hullámosított Tizian-haj — valódi, nem festett: győzte meg a doktort a szakértelemre — és sötétszürke, kékesen csillogó szempár.

Somsai Gabriella első látásra nagyon megtetszett a doktornak és jól lehet ez tisztában volt azzal, hogy önagsága nem is beteg, gyengélkedése is csak mondva csinált gyengélkedés, mégis elővette a hőmérőt és a szívhallgatót, kitapogatta a beteget, szám-

lálta, hogy az ütőere hányat ver, végül úgy vélte, hogy még nem lehet tudni, nem fejlődik-e rosszindulatúvá a gyengélkedés, javasolt valami ártalmatlan háziszert és azt mondta, hogy holnap ilyenkor megint megnézi. Addig pihenés és nem túlerős táplálkozás.

Másnap megint eljött, harmadnap is és negyedik látogatásakor már többet beszélt Gabriellával, mint az anyjával.

Mikor Dvorcsákné megtudta, hogy a doktor olyan sűrűn jár a szomszédba és megtudta azt is — a szolgálólányok postáján tudta meg, — hogy Somsainé beteg, azt mondta a leányának:

— Svindli! Műbetegsége van Somsainénak, hogy a házához szoktassa a doktort és végül is megfogja a leányának. No, egy kis betegségerért én sem megyek a szomszédba: holnap hüdaskását főztek ebédre, azzal, mint még mindig, biztosan elrontom a gyomromat, felhívatom a doktort, hogy nézzem meg engem is... és lásson meg téged, akire ez a tehermentes nagy bérház vár.

Dvorcsák Klementin is csinos leány volt, koromfekete, cigányos szépség; de mert Dvorcsákné csakhamar úgy látta, hogy a benyomás, melyet a Somsai-leány a doktorra tett, sokkal mélyebb és tartósabb lehet, sem hogy leánya azt kitorólhesse a lelkéből, azt mondta Klementinné: — Csak azért is!

— Ugy kivetem azt a Somsai-leányt a nyeregből, hogy sohasem lesz belőle doktor Gutoriné. Én tudom a módját, te csak ügyesen végezd a dolgokat és te leszel doktor Gutoriné, Klementin.

Másnap, vagy harmadnap késő este, amikor a doktor valami hangversenyről jött haza és a házmester beengedte a kapun, ez a kapualjban sorban álló szemetesládákra mutatott.

— Nem is hinné a nagyságos úr — mondta — mi mindent lehet kiolvasni a „partájok“ szemetesládáiból. Az urak nemde azt mondják: mondd meg, kivel barátkozol és megmondom, hogy ki vagy; mi házmesterek pedig azt tartjuk: mutasd meg nekünk egy-egy partájnak a szemetesládját és mi pontosan megmondjuk, hogy milyen a házatája a partájnak.

— Hogy-hogy? — nevetett a doktor, ak máskor is szívesen elbeszélgetett az eredet emberrel. — Szemét: szemét. Egyiké olyan mint a másiké.

— De nem így van — felelte a házmester. — Tessék például ide nézni, nagyságos úr. Az elsőemeleti Bojnicskáék ládája ez.

◆ BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN ◆

DÉCIBAB

Ma január nyolcadika és a ládájukban egy skatulya van, amelyben, mielőtt kiették belőle, tizenkét szem olaszországi eper volt. Január nyolcadikán eper! Ót pengőbe került, ha nem többbe, de az e havi házbérüket még nem fizették meg!

— No, ez csakugyan jellemző — nevetett doktor Gutori jóízűen.

— Vagy nézze meg ezt a ládát, nagyságos úr. Egy nyugdíjas tisztviselő ládája, ott hátul lakik egy udvari lakásban. Már fél éve, hogy itt lakik, de csirkecsontot vagy malacbordát még egyszer sem találtam a szemetjük közt. Tojáshéját is ritkán, annál több krumplihajat és káposztacsutkát meg efféle. Nagy lehet ott a szegénység, doktor úr.

— Maga valamennyi szemetesládát megnéz? — kérdezte a doktor.

— Azóta, hogy az egyikben egy záfog-cédulát találtam, nagyságos úr. És úgy látam, hogy nagyon tanulságos a vizsgálódás. Némely ládából ki lehet olvasni, milyen szépfőket használnak a hölgyek, mert a kiürült tégléket mind ide lökik a szemetesládába.

— Somsaiék „miszkisznije“ is sokat mond — folytatta beszédesen a házmeister. — Olyan rendtelenség, mint önáruk, kevés háznál van. Találtam már a ládájukban fél harisnyakötőt, több hajcsatot, értékesebb gombokat, amiknek darabja legalább is fél pengő; a kisasszony egy zsebkendőjét és

egy kis aránytűjét is találtam már a szemetésben és egyszer egy vadonatúj tizpengőst. Szerencséjük, hogy nem tartok vicét, az bizonyára zsebre dugná, ami értékeset lel.

Doktor Gutori elgondolkozva a lakásába ment; úgy érezte, hogy Gabriella alakját beárnyékolta valami felhőfolt. — Hiszen szép, nagyon szép az a Somsai-lány, de lehet-e jó feleség, aki olyan nagyon rendetlen, mint ő?

— De nem füllentett-e, nem tódított a házmeister? De hát mi érdeke lehetne — gondolta magában leverten, — hogy szándékosan rosszat mondjon a családra?

És csak nem akart elvonulni az a felhőfolt.

Három vagy négy nappal ezután, hogy a doktor megint éjfélkor jött haza, a házmeister szinte felháborodottan fogadta.

— Ez már mégis csak sok, doktor úr — mondta. — Tessék megnézni ezt a briliánsnyakéket. Hihetetlen, de úgy van: a Somsaiék miszkiszniijében találtam. Be is csengetek most hozzájuk, nem várom meg a reggelt... most adom le.

Néhány nappal később Dvorcsáknéknál születésnap vacsora volt. Meghitták doktor Gutort is és amikor ez a szalónba lépett, alig akart hinni a szemének. Megdöböntő meglepetésére úgy látta, hogy az a briliánsnyakék, amelyre a házmeister azt mondta, hogy Somsaiék ládájában találta, most Dvorcsákné csupasz nyakán ékeskedik.

És magnéziumfény lobant a doktor agyában. Dvorcsákné betegsége műbetegség volt... csak azt akarta, hogy megismerkedjem a lányával... Beszédemből meggyőződést szerezhetett, hogy a Somsai-lány képe a lelkemben... hát ki akart ábrándítani Gabriellából és csunyául szövetkezett a házmeisterrel, aki persze hogy engedelmes eszköze volt. Egy szó sem igaz abból, ami rosszat Somsaiékre rákent... nem igaz a fél harisnyakötőtől a ropogós tizpengősig egy betű sem... Mutatja ez a nyakék, melyet Dvorcsákné önagysága mindenesetre csak szórakozottságból éppen ma vett fel.

Az a felhőfolt egyszeriben tovatűnt és Gabriella alakját már nem árnyékolta be semmi, de semmi.

Doktor Gutori talpig úriember volt. Helyénvaló lett volna, hogy minden magyarázkodás nélkül egyszerűen felálljon és elmenjen, de jobbnak találta azt, hogy ostromozó, de finom gúnnyal csak azt mondja:

— Remélem, nagyságos asszonyom, hogy mielőtt felvette, fertőtlenítette azt a nyakéket.

Megdöböntő, megsemmisítő fordulat.

Ijedt elpirulás követte ezt a megjegyzést. Dvorcsákné hördült egyet, odakapott az ékszerhez és elájult — ez nem svindli, nem műájtulás, hanem igazi volt — és abbamaradt a születésnap vacsora. Ehelyett már egy hét múlva Somsaiéknál eljegyzési vacsora volt.

**Minden
pénzt
megér,**

mégis csak 6 fillér

a

ÓRAIUSÁG

DÉCIBÁB

Jaj de nehéz férjhez menni!

Vígjáték egy felvonásban. Irta: POGÁNY ELZA

Előadók: Magda, Gizi, Erzsi, Irma, Dénes, Gyuri, Feri, Balassa, leányok, fiuk

Színhely szép, nagy szoba.

Társaság Szombatos Magdánál. Lányok, fiatal emberek beszélgetnek, táncolnak. Gramofon szól. Oldalt, a fal mellett csevegő sarkok, fülkék, színes lámpiókkal megvilágítva. Magda és Geszti Dénes az előtérben beszélgetnek.

Dénes: Jöjjön ki az erkélyre, vagy a kertbe, Magda. Az ember saját szavát sem hallja ebben a lármában. Künn zavartalanul beszélgethetünk.

Magda: Itt sem zavar senki. Elmondhatja, amit akar.

Dénes: Künn hangulatos tavaszi est van... csillagok, holdvilág, virágszag, bársonyos sötétség... zavartalan egyedüllét...

Magda: Nem reflektálok reá!

Dénes: Rettenetes leány! Magának nincs szíve? Nem érzi? Semmi érzéke a poézis iránt?...

Magda: De van szívem, érzék és imádom a szép poétikus hangulatokat.

Dénes: Akkor miért nem jön ki velem?

Magda: Mert nem szívet, érzést és poézist keres, hanem megfelelő helyet és alkalmat flörtre.

Dénes: Talán bűn?

Magda: Szó sincs róla!

Dénes: Akkor miért nem jön?

Magda: Elveim tiltják.

Dénes: Függeszse fel elveit. Úgysem érnek semmit. Ostobák és idejüket múlták.

Magda: Nekem megfelelnek így is... És különben meglehet, hogy megint divatba jönnek!

Dénes (gúnyosan nevet): Azt hiszi? Soha többet! A mai leányok sokkal okosabbak, felvilágosodottabbak, szabadabbak, önállóbbak, semhogy nevelés hatvanhetes alapokra helyezkedjenek. Majd még megbánja maga is, hogy korlátolt, vénleányos babonák miatt elpocsékolja szép fiatalágát, ehelyett, hogy élne, szeretne...

Magda: Majd eljön annak is az ideje!

Dénes: Mikor? Majd ha öreg lesz? Az idő repül! Nem várja meg, míg maga csigalassúsággal halad a világ folyása után... Így nem éri el az életet...

Magda: Bizza reám! Elérem!

Dénes: Szeretném látni!

Magda: Meg fogja látni!

Dénes (felbuzdulva): Komolyan mondja? Biztat? Mikor fogom meglátni?

Magda: Mikor elvesz feleségül.

Dénes (dühösen): Megmondtam, nem veszem el!

Magda: Megmondtam, elveszi!

Dénes: Soha!

Magda: Rövidesen!

Dénes: Unom ezt az ostoba játékot! Utoljára kérdem: mit akar? Szeret, vagy csak ugrat?

Magda: Szeretem és ugratom. Be akarom ugratni abba, hogy elvegyen. Elég nyílt kártyákkal játszom. Kedves Dénes, dühöngjön ahogy akar, még adok reá egy kis időt. De azután elvesz. Ha szeret, elvesz.

Dénes: Nem veszem el! Miért akartja mindénáron a nyakamba varrni magát? Nem nőszülök. Elvből. Felesleges. Szegény vagyok, nem alapíthatok családot és különben is nem óhajtok közösségben élni senkivel. Aki szeret, feltételek nélkül szeressen. Önzetlenül, magam miatt és nem házassági kikötésekért. Egyetlen leányismerősöm se ilyen bogaras, régimódi, gátlásokkal telt, mint maga...

Magda: Ne példálózzon előttem más leányokkal. Nem érdekel egyiknek sem a magánélete. Mindenki azt teszi, amit akar... Éppen eléggé megbánja mindegyik, aki elég ostoba volt hangzatos jelszavakra hallgatni és beugrani a maguk lelketlen biztatásának... Én tudom, mert nekem panaszzolják el összes csalódásaikat, aggodalmaikat, lelki életük ezer panaszát. Hiába indulnak el a maguk útján, hiába szeretik ma ezt, holnap azt, hiába tesznek úgy, mintha felszabadultak volna és nem lennének gátlásaik... ahogy maguk az erkölcsöt és tisztességes tartózkodást elnevezni méltóztattak... Hiába minden külső könnyelműség, léhaság, a szívük mélyén mégis csak arra várnak, hogy jöjjön egy szabadító, aki hűségesen melléjük álljon, házassággal, vagy anélkül, de kizárólagosan hozzájuk csatlakozzék. Beszélhet nekem akárki akármit, én jobban tudom, hogy mit éreznek, mit gondolnak ezek a leányok... Nekem panaszodnak, nem magának és nem a maga barátainak!... Eleget látok, hallok, tapasztalok.

lyosan ránehezedik a nagy szerelemre!... Pedig Kelemen Bertáról én sem hittem volna! Sokat vitatkoztunk vele! Mindig kigúnyolt, lenézett, maradinak nevezett és úgy tett, mint aki nagyon meg van elégedve önmagával, helyzetével, viselt dolgaival, tapasztalataival... Lám, lám... a sok hangzatos jelszó, a modernség meseje sem fenéki tejtél...

Gyuri: Nos, folytassuk a pletykaversenyt...
Erzsike, mit tud?...
Erzsi (alighogy beszélni kezd, Dénes közeledik hozzájuk): De amit én mondok, szörnyű nagy titok ám! Nem szabad elmondani senkinek!
Gyuri, Feri (kíváncsian): Nem mondjuk el! Nyugodt lehet, hogy diszkrétek leszünk!
Erzsi: Rendkívül érdekes, furcsa dolog... De ismétlem, ne adják tovább... főképpen ne mondják el... Geszty Dénesnek... Magda valami furcsa örökséghez jutott...
Dénes: Miről, kiről beszélnek, ha szabad érdeklődnöm...
Erzsi: Semmi, semmi!... Nem érdekli magát!... Arról beszélünk, hogy milyen sokan vannak itt és milyen kellemes a hangulat...
Dénes: Ugy látom, zavarok... Titkolnak valamit előttem?... Bocsánat... Nem akarok tolakodni lenni... (Sértődötten elfordul.)
Erzsi: Dénes... jaj, Dénes, ne sértődjék meg! Csak nem hiszi, hogy... Nem! Én igazán jó barátja vagyok, Dénes, jöjjön rögtön vissza!
Dénes: Pedig elhallgattak, mikor az imént ideléptem... Ha visszajövök, megint abba kell hagyniok az érdekes suttogást... Lehet, hogy éppen rólam volt szó!...
Erzsi: Sőt ellenkezőleg! Nem magáról, hanem Magdáról volt szó!...
Dénes: Velem kapcsolatban?
Erzsi: Magától teljesen függetlenül... azaz hogy... Ej! Bánom is én, inkább elmondom, semhogy megsértődjék és Isten tudja, mit képzelien... Csak arra az egyre kérem, hogy Magda előtt ne mutassa, hogy tud a dologról... Nagyon kellemetlen volna... Mert barátnője vagyok Magdának... és titokban akarja tartani... De olyan érdekes, hogy nem bírom megállni, hogy ne mondjam el... És főképpen talán még jobb barátnője vagyok Dénesnek, mint Magdának... Jobb, ha megmondom... Arról van szó, hogy Magda egy családi házat és kertet örökölt egy nagybátyjától, de azzal a feltétellel, hogy menjen férjhez huszonnégy éves koráig, ha nem megy „tisztességesen” férjhez, így áll a végrendeletben, akkor nem méltó az örökségre. Az öreg nagybácsi nagyon haragudott a szabadon élő és szabadon gondolkozó fiatal leányokra, ezzel a kikötéssel akarta visszatartani Magdát a szabad élettől...
Gyuri: És miért tartja Magda ezt titokban?

Erzsi: Nem akarja, hogy pénzéért, házáért menjen férjhez...

Dénes: No most már értem... A szigorú elveket... a régimódi erkölcsöket, az egész hatvanhetes alapot értem!... Persze, félt, hogy elesik az örökségtől, ha nem megy sürgősen férjhez. Hány éves Magda?

Erzsi: Jövő hónapban lesz huszonnégy!

Dénes: Világos, mint a nap!

Feri: Miért barátkozik akkor a „Nem házasodunk meg soha” legényegylettel? Mi nem engedünk az elveinkből, se pénzért, se házáért, se semmiféle örökségért! Miniket nem lehet levenni a lábunkról se szerelemmel, se ravaszsággal!

Dénes: Nem! Nem!

Erzsi: Magda nem is óhajtja világgá kürtölni szerencséjét! Mondtam! Más céljai vannak!

Dénes: Mik a céljai?

Erzsi: Azt már nem mondhatom el! Még az örökségnél is szigorúbb magányú.

Irma (odajön): Kiről beszéltek és mit?

Erzsi: Magdáról. Elmondta az örökségügyet.

Irma (körülnéz): Nincs itt a közelben?... Nehogy meghallja!

Mind: Mit? Mit?

Irma: Legnagyobb csalódásomra hallottam, hogy Magda olykor felfüggeszti szigorú elveit... Nem veszi túlságosan komolyan őket.

Dénes: No ezt nem hiszem!

Irma: Olyantól tudom, aki tapasztalta...

Dénes (idegesen): Ostoba pletyka! Én tudom legjobban, hogy Magda milyen merev, megközelíthetetlen.

Irma (nevet): Politikus! Tudja, hogy kivel tegyen kivételt, kivel legyen szigorú. Ha varakíhez férjhez szeretne menni, azzal természetesen szigorúbb. Mással engedékenyebb!

Dénes: Ne célozgatson! Mondjon tényeket.

Irma: Szívesen!... Gál Jolánnál a múlt héten zsúr volt. Magda és Szentpétery Zoli egész idő alatt kettesben tüntek el zavartalan magányba...

Dénes: Nem igaz! Szentpétery ostoba, léha fráter, mindig sikereivel dicsekszik. Egy szavát sem lehet hinni!

Irma: Szentpéteryvel nem beszéltem! Olyan valaki mondta, aki látta!... És saját szememmel láttam, amint ezelőtt őt perccel künn az erkélyen csokolózott valakivel. A fiú arcát nem láthattam, mert háttal fordult.

Mind (nevetnek): Szíve joga!... Na hát, Magdáról igazán nem hittem!... Senkinek sem lehet hinni!

Dénes: Ostoba pletyka! Rágalom! Nem hiszem!

Gyuri: Kivel enyeleg most Magda az erkélyen? Valami idősebb rendű lovag...

Erzsi: Csengő Pál nevű ügyvéd... aglegény... nagyon gazdag ember... Nem is tudtam, hogy Magda őt is meghívta.

Irma: Jó pártí!

Erzsi: Volt, ezelőtt húsz évvel!... De ma öreg, rokkant. Nem mennék hozzá a világ kincséért sem.

Feri: Hja, Magdának sürgősen férjhez kell menni az örökségért. Ez az úr nem tagja a „Nem házasodunk meg soha” legényegyletnek.

Irma: Igaz, persze! Jól is teszi! Ahhoz megy, akihez lehet! Csak nem hagyja veszni az örökséget?

Dénes: Bolond beszéd! Magda nem megy férjhez ehhez az öregemberhez!

Erzsi: Miért mérgeledik, Dénes?

Dénes: Nem mérgeledöm... Nekem mind-egy! Mindenki ahhoz mehet, akihez akar, csak éppen izléstelenségnek tartom... hogy ennyit beszélnek róla...

Irma: Igaza van! Beszéljünk másról!... Táncoljunk... (Irma Gyurival, Erzsi Ferivel táncol.)

Dénes (mogorván áll egy pillanatra, aztán az ajtó felé indul. Magda szembekerül vele. Dénes szó nélkül megy el mellette).

Magda: Még mindig haragszik rám, Dénes?

Dénes (ridegen): Eszem ágába se jut! Csak nagyon izléstelenségnek találok, hogy mással szemben felfüggeszti szigorú elveit... Így akar ugratni? Féltékennyé tenni? Nem ér célt nálam ilyesmivel!... Ha körülményei rákényszerítik, hogy férjhez menjen, mondja meg őszintén és szakítunk.

Magda: Miket beszél összevissza?

Dénes: Csak azt, amit rajtam kívül eddig mindenki tudott... és amit legjobb barátomtól hallottam. Mindenesetre eleget tudok! Eleget láttam, eleget hallottam. Most megyek. Engem többet nem lát!

Magda (ijedten): Dénes, csak nem megy el komolyan?... Ostobaság! Ne higgyen pletykának... Ne haragudjék... Üres szóbeszéd minden.

Dénes: És Szentpéter a Gálék zsúrján?... És ez a legidősebb Csengő Pál nevű hervadt lovag?... Akivel titkos céljai vannak?... Semmivel a világon nem távolíthatott volna jobban el magától, mint ezzel a kétszínű játékkal... Így akart féltékennyé tenni!... Rólam lepattan ez a régimódi cseflógás. Kiábrándultam, Magda. Végleg! Isten vele! (Elfordul, tovább megy. Táncoló párok jönnek az előtérbe, útját állják, nem tud tőlük haladni. Megáll. Önkénytelenül visszanez Magdára.)

Magda: Dénes!... Ne menjen így el!... Téved!... Szeretném megmagyarázni... Jöjjön vissza... Csak egy pillanatra... Gizi (Magda mellett terem): Mi történt?

Magda: Megharagudott, elmegy!... Nem hagyhatom! Elmondok mindent!... Ostoba tréfa... Rosszul sült el!...

Gizi: Várj, egy tapodtat se mozdulj!... Ne csinálj semmit!...

Magda: De igen... Hagyj!...

Gizi: Majd én! Elintézem a többi... (Kiszaladt a szobából. Dénes másik oldalról közeledik az ajtóhoz. A zene hangosabb, tánc élénk stb.)

Balassa (bejön, körülnéz. Dénessel majdnem összeütközik): Legyen szíves, uram, mutassa meg Szombatos Magdát. Melyik az a hölgy közül?

Dénes: Ott áll egyedül... Most éppen ide néz... Magas, barna, rózsaszín ruhában...

Balassa: Igen, igen, már látom... Kellemtelen itt keresztül vergődni a táncolók között... Szóljon neki kérem, hogy fáradjon ide... Sürgősen és hivatalosan beszélnem kell vele...

Dénes (kelletlenül): Éppen elmenőben vagyok...

Balassa: Nem tesz semmit! Innen most úgysem mehet ki senki... Igen fontos nyomozásról van szó...

Dénes: Miről van szó?

Balassa (ridegen, nyersen beszél): Majd megtudja, ha rákerül a sor! Szóljon Szombatos Magdának.

Dénes (visszavergődik a táncolók között): Magda, valami hivatalos ügyben keresik!

Magda: Engem? Ugyan ki?

Dénes: Ott áll az ajtóban! Nem mondta meg a nevét, sem azt, hogy mit akar.

Magda (az ajtóhoz siet, Dénes utána): Engem keres?

Balassa: Balassa detektív vagyok! Szombatos Magdát keresem!

Közelállók (abbahagyják a beszélgetést, táncot, ijedten): Detektív!... Magdát keresi... Szent Isten! Mi történt?...

Magda: Szombatos Magda én vagyok! Milyen ügyben keres?

Balassa: Mi a foglalkozása?

Magda: Gyors- és gépirónő vagyok a Pénzforgalmi bankban.

Balassa: Szüleinél lakik?

Magda: Nem, a szüleim vidéken élnek. Barátnómmal, Kisvárday Erzsiivel lakom együtt. De miért kérem?

Balassa: A jelenlevők a kisasszony rendes társaságának tagjai?

Magda: Igen, mind barátaim!

Balassa: Talán valamennyien tagjai a titkos társaságnak, amelynek a kisasszony tagja?...

Magda: De kérem... Nem értem... Nem tagjai... Nem mind... Vagyis...

Balassa: Ne kerteljen, kérem. Mondja meg őszintén. Alapított-e titkos egyesületet, vagy sem?

Magda: Igen.

Balassa: Mi a célja ennek az egyesületnek?

Magda: Kérem, miután az egyesület titkos... nem mondhatom el ilyen nyilvánosan.

Balassa (nyersen): Semmi titkolózásnak nincs helye a törvény előtt. Jobb, ha őszintén bevall mindent. Kár komplikálni az ügyet.

Magda: Nem akarunk mi semmi rosszat az egyesületünkkel. Mi csak régi jogokat és kötelességeket akarunk feltámasztani.

Balassa: Mi a neve az egyesületnek?

Magda (kissé húzódózva): A neve... a neve: „Férjhez megyünk“... Kérem mi ezt az egyesületet azért alapítottuk, mert mi nem szeretjük sem azt a hangot, sem azt az életmódot, amely a mai fiatalság életében lábra kapott. Mi lealázónak tartjuk azt, ahogy velünk beszélnek. Lealázónak tartjuk azt, amit modern felszabadultság ürügye alatt tőlünk kívánnak. Mi úgy akarunk erkölcsben és tisztességben élni, mint anyáink és nagyanyáink, minden modern felszabadultságunk és kötelezettségünk mellett. Nekünk családi élet kell, gyermek... Mi nem leszünk babusgatott, megúnt, félredobott játékszerek! Dolgozó nők vagyunk, feleségek és anyák akarunk lenni. Munkánkkal megkönnyítjük a férfi helyzetét. A családi élet nehezebb részét úgyis mi vállaljuk... a háztartás, a gyermeknevelés, ellátás gondja a miénk. Szívesebben és könnyebben vállaljuk, mint azt, hogy minden sötét sarokban, mindenkivel csokolózzunk, szeretkezünk, kézről kézre járjunk, szétszórjuk jobbra-balra fiatalágunk és szerelmünk kincseit... Mi... a „Férjhez megyünk“ titkos leányegyesület tagjai férjhez akarunk menni és szándékunkban tüzőn vízen keresztül segítjük egymást. Mindnyájan mindnyájunkért dolgozunk és minden eszközt, módot, cselet megragadunk ahhoz, hogy egymást férjhez segítsük. Ez minden, amit mondhatok.

Balassa: A legfontosabbat elhallgattal!

Magda: Nem hallgattam el semmit!

Balassa: Ne tagadja! Női ravaszság és komédia itt mit sem használ! Az egyesületnek titkos politikai céljai is vannak.

Magda: Esküszöm, hogy nincsenek!

Balassa: Az eskü mitsem ér!... Majd a szigorúan lefolytatott nyomozás után minden kiderül. Én a kisasszonyt ezennel le tartóztatom és bekísérem a rendőrségre.

Mind: Ehhez nincs joga!... Milyen alapon? Hallatlan!...

Balassa: Biztos tudomásom van róla, hogy az egyesület államfelforgató eszméket szolgál. Női uralmat, női kormányt, forradalmi terveket kovácsolnak!

Magda: Nem, nem! (Általános zúgás, felháborodás): Kérdezze meg az egyesület minden tagját! Esküszöm, hogy tiszteljük az államrendet, semmi, de semmi más célunk nincs, mint férjhez menni. Könyörgök, higgye el!...

Balassa: Ne töltsük az időt hiába! Előre, előre! Majd a további vallatás során be fogja vallani az igazat.

Magda: Én mindent megmondtam, amit tudtam!... Nem titkoltam el semmit. Soha nem foglalkoztam politikai kérdésekkel... Minden barátom és barátnőm esküvel bizonyíthatja.

Balassa: Bizzunk mindent a további vallatásra a rendőrségen.

Dénes: Felháborító erőszakoskodás!... Nem tűrhetem tovább!... Szombatos Magda kisasszony semmi politikai kérdéssel nem foglalkozik... Erre esküt tehetek. Ne faggassa tovább! Hagyja abba az erőszakoskodást.

Balassa: Kérem, ne ártsa bele magát a dologba! Semmi köze hozzá! A nyomozást úgy folytatjuk le, ahogy jónak látjuk.

Dénes (egyre izgatottabban): De hiszen ez abszurdum! Így nem lehet erőszakoskodni!... Hallja, hogy a kisasszony ártatlan! Mit akar még?

Balassa (gúnyosan): Milyen joggal tolia fel magát védőügyvédnek?... Nincs semmi joga beleszólni a dologba!

Dénes (dühösen): De igenis van jogom! És meg fogom védeni a kisasszonyt! Nem tűröm, hogy hatalmi hóbortijában kellemtelenkedjék neki!

Balassa: De milyen joggal, uram? Milyen joggal?

Dénes (magából kikelve): Azon a joggal, hogy a menyasszonyom! Én Szombatos Magda kisasszonyt szeretem és feleségül veszem!

Magda: Dénes!

(Általános megdöbbenet moraj.)

Fiatalemberek (körülveszik Dénest): De Dénes, az elveink! Az egyesületünk! Az alapszabályok! „Nem házasodunk meg soha“.

Dénes: Hagyjatok békét ezzel a marhasággal!

Fiatalemberek: A „Nem házasodunk meg soha“ legényegyesület kiközösít tagjai sorából.

Leányok: A „Férjhez megyünk“ titkos leányegyesület első tiszteletbeli, dísztagjává fogadja...

Balassa (kedélyesen, kedélyesen): Ha így áll a dolog... én állok minden további nyomozástól.

Magda (megöleli): Drága, kedves Balassa bácsi, az Isten áldja meg, amiért segített... Dénes... (nagyon kedvesen) ebből az egész nyomozási ügyből egy szó sem igaz... Csak játék... szerep volt az egész... az sem igaz, hogy én valaha is mással flörtöltem, hogy én örököltém, hogy én más férjet akarok fogni magamnak... az is csak játék, hogy a barátnőm megszóltak... Minden, minden csak azért történt... (Elfogódva, nagyon melegen, szívvel) mert én magát nagyon szeretem, Dénes... és én magának jó felesége akarok lenni... és azt akarom, hogy a legboldogabb ember legyen a világon... És maga nem akarta elhinni... úgy küzdött ellenem... (Nagyot sóhaj.) Jaj, de nehéz férjhez menni!

Leányok: Nagyon nehéz férjhez menni!...

(Függöny)

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélygezett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délbáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem őrülünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Sportrajongó. (70.) I. Piola, A. S. Lazio, Roma, Italia, Giuseppe Meazza, A. S. Ambrosiana, Milano, Italia, Olivieri, A. S. Luchese, Italia, Luchese, Mathias, Sindelar, F. C. Austria, Wien, 2. A kérdéses szám, sajnós, teljesen kifogyott.

Zsákuccában. (311.) Édesapja jólmenő gyárát édesanyja örökölte. Édesanyja nagyra-vagyó, rideg üzletasszony. Ragaszkodik ahhoz, hogy elvegye a város egyik leggazdagabb leányát. Maga pedig ehhez nem érez semmi hajlandóságot. Már régóta szeret egy egyszerű, szerény körülmények között élő fiatal leányt. Édesanyja hallani sem akar erről a leányról. Azzal fenyegeti, hogy ha nem fogad szót neki — elbocsátja a gyárból. Akkor ott állhat kifosztva, kenyér nélkül. A gyárat unokabátyja fogja örökölni.

Maga pedig úgy érzi, hogy élete zsákuccába jutott. Nem tudja, hogy mit csináljon. Ha szívére hallgat, koldus lesz, ha engedelmeskedik édesanyjának, szerencsétlen ember, aki vagyonának és szép pozíciójának se tud örülni, mert nem azzal osztja meg, akivel akarta.

Mit is tanácsolhatnánk Magának, kedves mérnök úr? Vagy a szerelem, vagy a vagyon. Döntse el, hogy melyik fontosabb Magának a kettő közül. Vagy próbáljon állást keresni, hiszen talán Magát, mint szakembert, alkalmazzák valahol. Ha ez sikerül, akkor könnyebb lesz lemondani örökségéről. S ha úgy érzi, hogy szerelme megéri az áldozatot, legyen boldog azzal, akit kiszemelt Magának az élet.

Tavasza a télben. (545.) 19 éves, a férfi, akit szeret, 38. Maga gazdag. A férfi szegény. Maga csupa frissesség, életkivánság, üdeség. A férfi már fáradt. És mégis ő az egyetlen ember, akit szeretni tudna, az egyetlen em-

ber, akire odakapcsolná az életét. Ő is szereti magát. Szereti az érett, kiforrott, komoly férfi szerelmével és érzésével. És mégsem akarja elvenni. Azt mondja, nem lenne becsületes dolog a maga fiatal életét odakötni az ő öregedő, elfáradt életéhez. Kérülni akarja magát. Nem bízik a maga szerelmében. „Ez csak egy olyan kislánysos rajongás, jellemtelenség lenne tőlem, ha kihasználnám ezt a pillanatnyi hangulatát és magamhoz láncolnám” — mondja. „Meglátja, milyen gyorsan elmúlik majd.” És maga pedig kétségbe van esve. Hogyan tudná bizonyítani neki, hogy érzése egyáltalában nem kislánysos rajongás, hanem komoly, mély, egész életre szóló vonzalom?

Mondja meg a férfinak, hogy várjon egy évig. Ha egy év után is még őt fogja szeretni, akkor az már éppen elég bizonyíték lesz amellett, hogy ez magánál nem átmeneti fellángolás. Akkor már nem lehet semmi kifogása.

Semmi sem lehetetlen. (68.) A kérdéses egyletről nincs tudomásunk.

F. Gábor, Budapest. (787.) Ezt írja: „Eddig semmi sem érdekelt, semmi sem kötött le, csak a munkám. És most? ... Jött a szerelem... A szeszélyes, kiszámíthatatlan asszony, aki számomra csupa rejtély, csupa feleletet váró kérdés és a szerelem, ami mindent, mindent kisépért belőlem és mindent elfoglal bennem. Fojtogat és megbénít ez a szerelem... És én imádom a munkámat... Nem akarok hűtlen lenni hozzá. Nekem a munka az életet, az élet értelmét jelenti. És most ez az asszony elvette tőlem. Nem enged dolgozni. Nem tudok dolgozni tőle. Féltekenny a munkámra... És fenyegetődzik... Én féltekenny vagyok reá... Nem merem egy percre sem egyedül hagyni... állandó harcban vagyunk. Ő harcol értem és én harcolok a munkámért. Szabadulni akarok tőle. Meg akarom menteni magam a munkámnak... De hogyan? ...”

Mi azt ajánljuk, hogy vegye el. A szerelemnek fokozatai vannak. Hasonló az erős, átható illatú virághoz, amit ha sokáig szagol

Csehpál János a tehetséges fiatal festőművész esongrádi kiállítása nagy feltűnést keltett
(Kovács Ferenc felv.)

az ember, először elbűdöl tőle, illata a fejébe száll, aztán már megszokott lesz, végül úgy tele van vele, hogy nem is érzi már. Aztán jön a megszokás, amikor össze tudja egyeztetni a munkát és a szerelmet... S az asszony pedig belátja, hogy nem szabad elvonni a férfit hivatásától...

Minden mulandó. (663.) Bizony semmi sem tart örökké. A szerelem sem. Barátnője bemutatott magának egy fiatalembert. Sokszor találkoztak és meglehetősen gyors tempóban fejlődött ki maguk között a szerelem. Aztán magának hirtelen el kellett utaznia. Két hónapig volt távol. Ezalatt az idő alatt a fiú annyira elfelejtette magát, hogy beleszeretett a barátnőjébe. Amikor visszajött, rögtön tisztában volt a helyzettel. Azonban a fiú rövid idő múlva ott folytatta, ahol abbahagyta és úgy viselkedett, mintha mi sem történt volna. Megint ugyanúgy rajong magáért, mint azelőtt, ugyanolyan szépeket néz és ugyanolyan szépeket mond. Maga pedig sehogyan sem tudja felvenni a régi fonalat és képtelen beleilleszkedni a régi hangnembe. Pedig érzi, hogy még mindennek ellenére szereti a fiút. De nem tudja túltenni magát a történeteken. A fiú őszintén bevallotta, hogy tévedett, amikor azt hitte, hogy a másik leányt szereti. Mert rájött, hogy egyedül csak maga az a nő, akibe igazán és komolyan szerelmes tud lenni.

Sértett hiúságból és túlságos önértékből ne tegye tönkre az életét kedves kislány. Semmit sem kell túlzásba vinni. És kell tudni megbocsátani... Ez igen fontos dolog az életben. Miután a fiatal ember mindent beismer, belátta tévedését és rájött, hogy maga az egyetlen, akit szeret, felejtse már el ezt az eltévelyedését. Ahhoz, hogy az ember felismerje valódi érzelmeit, néha igen hosszú utat kell megtennie.

K. János, biztosítási előfizető, Monor (577). Azzal a panasszal fordult hozzánk, hogy az Ön nevére kiállított kötvényt a biztosító-intézet nem javította át felesége nevére. Ez természetes, mert a rendelőlapon is az Ön neve és adatai szerepelnek. A biztosító-intézet csak abban az esetben eszközöl javítást, ha tévedésből került más név a kötvényre, mint a rendelőlapon van.

Mért nem szabad szeresselek... (333.) Férje megmondta őszintén, hogy nem szerelemből veszi el magát. Nagy és keserves csalódáson ment keresztül és ez elvette egy ideig kedvét a szerelemtől. De van egy négyéves fiacskája, akinek szerető, gondos anyja kell. És magában megtalálta a szerető, gondos anyát... Maga nagyon rossz anyagi viszonyok között élt. „Élete anyagilag megoldást nyer ebben a házasságban” — mondta a férfi — „és így nincs mit egymás szemére vessünk. Üzletet kötünk kölcsönös megbecsüléssel, bizalommal és barátsággal...”

Csak hogy maga már akkor is komoly, mély szerelemmel szerette a férfit. Eleinte azt gondolta, hogy talán majd később megjön férje részéről is a szerelem. Már másfél év telt el és még mindig nincsen semmi melegezés. És olyan nehéz a közömbösen barátságos,

melegegedett asszonyt játszani... Olyan keserves... Olyan idegölő... Hát sose jön már meg a várvárt boldogság?...

Utazzék el egy időre asszonyom. Talán akkor majd rádöbben a férfi, hogy tulajdonképpen maga többet jelent neki, mint eddig hitte... Volt erre már példa az életben... Aztán jöjjön haza ragyogva, legyen izgatóan új, más, idegenszerű. Ne legyen a barátságos, közömbös álleleség...

P. Ernő, Bp. (66.) A beküldött novellát, sajnos, nem közölhetjük, mivel kéziratokkal hosszú időre el vagyunk látva.

R. Istvánné, Nagykőrös. (117.) Mit adjon vacsorára gyermekeinek? Angliában kedvelt, gyakori fogás a következő: a burgonyát vékony szeletekre vágjuk, a sütőbe, megvajazott, vagy megszírozott papírlapra rakjuk és pirosra sütjük. A kiszült burgonyaszeleteket mély tálba tesszük, néhány kanál cukrot és annyi hideg tejet öntünk rá, amennyit a burgonya magábaszív. Próbálja meg, biztos sikere lesz vele. Cukor helyett egy kevés só is tehet a burgonyára, ha úgy jobban ízlene.

Mária. (453.) Maga nagyon szegény. A barátnői nagyon gazdagok. Maga nagyon szereti gazdag barátnőit és ők pedig nagyon szeretik magát. Csak nemrég került ebbe a társaságba, ahol nagyszerűen érzi magát. Imádja a szép, gazdag környezetet. Hanem most — miután már annyi zsúrra és estélyre volt meghíva hozzájuk — úgy érzi, hogy itt van nagyon is az ideje annak, hogy most már végre visszahívja őket. Hogyan hívja meg gazdag, elkényeztetett barátnőit a maga szegényes és szűk, szürke kis otthonába?...

A mult számban megjelent keresztreftvény megjejtése

Vízszintes sorok: 1. Húsvéti serleg. 13. Eternit. 14. Skála. 15. Tar. 16. Ezért. 18. Tsi (ist). 19. Izé. 20. Lail. 21. Ól. 22. Hótalp. 25. Bk. 26. Lep. 27. Ik. 28. Kérelem. 31. La. 32. Rovásoló. 34. Esöt. 36. A sir. 37. Mv. 38. Tatar. 39. Dák (kád). 40. Apika. 42. Edí (ide). 43. Órás. 45. Trén. 46. Vác. 47. Rét. 48. Arabesk.

Függőleges sorok: 1. Heti híradók. 2. Utazókosár. 3. Serét. 4. Vr. 5. Éneklés. 6. Tsz. 7. Itél. 8. Estike. 9. Rk. 10. Lát. 11. Első előadás. 12. Gail Patrick. 17. Rabló. 23. Akár. 24. Prompt. 29. Elvira. 30. Mea. 33. Vikár. 35. Steve. 38. Tana. 41. Kér. 44. Sé.

Jutalmazott megjejtők

Helyszüke miatt csak a jutalmazottak teljes nevét és a helység kezdőbetűjét közöljük.

A keresztreftvény helyes megjejtői közül Kotris János, Bp. nyakkendő, Bíró Vera, Cs. púderkompakt, Szöllősi Mártonné, Bp. szalvétatartó, ifj. Molnár Antal, Bp. levelezőlappalalbumot kaptak; az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek: Kertész Dezső, Bp. Sigmund Emmy, Bp. Bencze László, Sz. Bocskay Erzsébet, Bp. Kiss Júlia, D. Elek Antalné, V. Sebők Vilma, U. Kender Annus, L. Weiss László, Cs. Hacsó Lajosné, M.

Mit fognak ők szólni hozzá? Mit gondolnak majd róla? ... Mit csináljon? Nem lenne jobb, ha örökre elkerülné őket, semhogy esetleg végigszenvedje sajnálkozásukat, a lenézésüket, a fitymálásukat? ...

Sajnálkozni csak azon lehet, aki sajnálatja magát. Társaságát feltétlenül hívja meg, de maradjon nyugodt önértékeléssel a saját megszkott keretein belül. Feltételezzük, hogy akiket megszeretett, nem a lakásáért és nem a pénzéért választották magát barátul. Igyekezzék kellemes hangulatot teremteni, ne léssek magán, hogy szégyeli a környezetét, szuggereáljon nyugalmat és biztonságot önmagának és vegye — mint természetesen adottságot — egyszerűen anyagi helyzetét. Ne legyen zavart, erőltetett és ne szalasszon el ilyen kicsinyes hiúságokért értékes barátságokat.

Tanácsstalan. (126.) Meleg részvétellel olvastuk hányatott életét! Felesége úgyszólván esztendőnként elhagyja a közös otthonukat, vagy pedig lehetetlenné teszi, hogy Ön ott megmaradjon! Azt írja, hogy felesége eljárást hozzatartozói sugalmazzák, elsősorban a nagyanyja, aki Ön előtt ismeretlen és érthetetlen okokból haragszik Önre, sőt, mi több, gyűlöli. Levele ebben a vonatkozásban kissé hézagos. Sehol sem említi azt a vádat, amelyet azok a bizonyos hozzátartozók felhoznak Ön ellen. Már pedig a dolog természetéből folyik, hogy vádemelés nélkül nincsen büntetés. Valami ürügyet, valami vádat csak felhozhat Ön ellen? Hiszen, ha nem vádolják, Önnek nincs is módjában, hogy védekezzék! Szólfítsa fel tehát őket, hogy adják elő panaszait, nevezzék meg nyíltan azt, amit az Ön részéről sérelmesnek találnak. Ön azután nem a rokonok, hanem a felesége, a gyermeke, a családi béke kedvéért igyekezzék úgy viselkedni, hogy kifogás ne eshessék személye ellen. Ha azonban a családi békét ez sem biztosítaná tartósan, akkor tanúsítson több erélyt több határozottságot, mint eddig és szilárd állhatatossággal láttassa meg velük, hogy Ön nem paprikajancsi, akit hol az egyik, hol a másik családtag dróton ráncigálhat!

Fiatalasszony. (113.) Férjének sokirányú társadalmi kötelezettsége van, amit Ön örömmel lát, csak az a bökkenő, hogy férje ezekbe a társadalmi kötelezettségekbe nem akarja Önt belevonni és egymaga jár mindenhová. Emiatt rengeteget veszekednek és félt, hogy hova-tovább éles összecsapás fog emiatt kirobbanni. Ajánlunk Önnek valamit, asszonyom. Ne meddő vitákat folytasson a férjével akörül, hogy Önnek mellette van-e a helye az ilyen alkalmakkor, hanem azon igyekezzék, hogy bájos-ságával, kedvességével és egyéb megnyerő személyi tulajdonságokkal nélkülözhetlenné tegye magát az ura számára. Legyen olyan elragadó, hogy férjének állandóan és mindig hiányozzék. És ekkor ezek a társadalmi kötelezettségek egy csapásra olyan természetűekké válnak, amelyeken az Ön jelenléte egyenesen nélkülözhetetlen!

Csupa lány. (115.) Levele csupa kétségbeesés, csupa reménytelenség. Csunya vagyok, írja, és már nem is számítok rá, hogy udvarlóm, völegényem akadjon. Irigykedve nézem a szép lányok sikereit, szemben az én sok-sok kudarcokkal, hiábavaló számtalan próbálkozásommal! Leveléből különösen ez a néhány szó keltette fel figyelmünket: a „sok-sok” és a „számtalan”. Az a gyanúnk, hogy Ön hamarosan otthagyja a kiszemelt fiút és nyomban másikkal foglalkozik. Nos, itt követi el a hibát! A szép nőknek megadatott az, hogy a szépségüket egyetlen pillanat alatt megláttassák. A külső szépség olyan, mint a festmény, amelynek elég a rátekintés, hogy hasson, gyönyörködtessen. A lélek szépsége azonban e könyvhöz hasonlatos, a regényhez, amelyet végig kell olvasni, hogy gyönyörködhessünk benne. Rosszul cselekszik tehát, ha idő előtt visszavonul és nem ad alkalmat a fiatalabereknek, hogy alaposan megismerhessék lelkének, szívének szépségeit.

Nehéz eset. (329.) Asszonyom arról panaszkodik, hogy a legnagyobb takarékos-ságának sincsen semmi látszatja. Mert hiába spórol, a férje kétszer-háromszor annyit kiad. Főlöskéig dolgokat vásárol, vagy olyasmiket, amelyeknek a hiánya meg sem érezhető. De a saját személyére is jóval többet költ, mint amennyit a jövedelmük megenged. Ön csak elvétele tesz egy-egy erre vonatkozó megjegyzést, pedig nagyon is fáj Önnek a kidobott pénz. De azt írja, nem mer erősebben fellépni, mert a férje tartja el, ő keresi a pénzt, Önnek semmiféle jövedelme nincsen. Ejnye, Asszonyom, hogyan is élhet ekkora tévedésben?! Ott még nem tartunk, hogy attól a feleségtől, akinek nincsen önálló keresete, vagyis aki mai értelemben nem dolgozó asszony, ezért a házasságban meg lehessen vonni a szót. Minél előbb szép szóval, okosan figyelmeztesse, hogy álljon el a főlöskéig pénzkidadás-tól. De ettől eltekintve, talán tudna Asszonyom valamilyen könnyű munkát szerezni Magának, olyasmire gondolunk, amit otthon, a háztartás mellett el tudna látni. Ez azonban csak arra volna jó, hogy Önnek az apróbb személyes kiadásaival nem kellene a férjéhez fordulnia.

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR
Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:
TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-vállalat RT. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
14-23-39 és 14-23-50